

ଶ୍ୟାମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ

Shyamala Subarna

କୃଷି ଭିତ୍ତିକ ତୈମାସିକ ପତ୍ରିକା (An Agriculture Related Quarterly Magazine)

ଜାନୁଆରୀ - ଏପ୍ରିଲ ୨୦୨୧

ସମ୍ପାଦକ: ଡି.ଶୁଭମ୍

www.shyamalasubarna.com

ଶ୍ୟାମଳା ସୁବର୍ଣ୍ଣ

Shyamala Subarna

(କୃଷି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଚତୁର୍ଥାବଧିକ ପତ୍ରିକା)
(An Agriculture Related Quarterly Magazine)

ମକର ବିଶେଷାଙ୍କ- ୨୦୨୧

ତୃତୀୟ ବର୍ଷ ॥ ଚତୁର୍ଥ ସଂଖ୍ୟା ॥ ଜାନୁଆରୀ- ଏପ୍ରିଲ-୨୦୨୧

: ଉପଦେଷ୍ଟା :

ଭୁବନାନନ୍ଦ ଅଧିକାରୀ
ଗୌରାଜ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ
ଡ. ଅରବିନ୍ଦ ଦାସ
ସୌମ୍ୟଶ୍ରୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ
ସୁବ୍ରତ କୁମାର ମହାନ୍ତି

: ସମ୍ପାଦନାମଣ୍ଡଳୀ :

ପ୍ରଞ୍ଜା ପରମିତା
ଚିନ୍ମୟ ଜେନା
ବିଜ୍ଞାନ ମିହିର ରାଉତ
ଶୁଭଶ୍ରୀ ସାହୁ
ଜଗଦାନନ୍ଦ ପ୍ରଧାନ

: ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ :

ଡି.ଶୁଭମ୍

: ଯୋଗାଯୋଗ :

ବାସୁଦେବପୁର, ଭଦ୍ରକ-୭୫୨୧୨୫

ଭ୍ରାମ୍ୟଭାଷ-୯୪୩୮୪୨୭୦୭୯

Email- dshuvam97@gmail.com

ମୂଲ୍ୟ- ୩୦/- (ତିରିଶି ଟଙ୍କା) ମାତ୍ର

website- www.shyamalasubarna.com

‘ଶ୍ୟାମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ’

(କୃଷି ଭିତ୍ତିକ ତ୍ରେମାସିକ ପତ୍ରିକା)

ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ : ଡି. ଶୁଭମ୍

ମାର୍ଗଦର୍ଶିକା ଓ ପ୍ରେରଣା: ଶ୍ରୀମତୀ ମନ୍ଦାକିନୀ ଦାସ
ଡି. ସ୍ଵାତୀ

ସହଯୋଗୀ ସମ୍ପାଦିକା - ରୂପାଲି ମହାପାତ୍ର

ଅକ୍ଷର ସଜ୍ଜା: ମହେଶ ଟେକ୍ନୋଲଜି ,
ଭୁବନେଶ୍ଵର

ମୁଦ୍ରଣ: ମହେଶ ଟେକ୍ନୋଲଜି , ଭୁବନେଶ୍ଵର
ଭ୍ରାମ୍ୟଭାଷ: ୭୦୦୮୧୮୪୮୬୧

ପ୍ରଚ୍ଛଦ : ମହେଶ ଟେକ୍ନୋଲଜି, ଭୁବନେଶ୍ଵର

ଇ-ସଂସ୍କରଣ : ମହେଶ ଟେକ୍ନୋଲଜି, ଭୁବନେଶ୍ଵର

ପ୍ରକାଶନ ସମୟ:- ଜାନୁଆରୀ, ୨୦୨୧

ମୂଲ୍ୟ:- ୩୦/-

(ତିରିଶି ଟଙ୍କା ମାତ୍ର)

ସୂଚନା :

୧. ଏହା ଏକ କୃଷିଭିତ୍ତିକ ତ୍ରେମାସିକ ପତ୍ରିକା
୨. ପ୍ରତି ତିନିମାସରେ ଯଥା ଜାନୁୟାରୀ-ମାର୍ଚ୍ଚ, ଏପ୍ରିଲ-ଜୁନ୍, ଜୁଲାଇ-ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ଅକ୍ଟୋବର-ଡିସେମ୍ବର ର ପ୍ରଥମ ସପ୍ତାହରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ ।
୩. କୃଷି ଭିତ୍ତିକ ଉପାଦେୟ ଲେଖା ସମ୍ପାଦକଙ୍କ ଠିକଣାରେ ପଠାଇବାକୁ ଅନୁରୋଧ ।
୪. ଆବଶ୍ୟକ ଲେଖା ପ୍ରକାଶନ ଉପଯୋଗୀ ହେଲେ ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ପତ୍ରିକାରେ ସ୍ଥାନିତ କରାଯିବ । କୃଷି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗବେଷଣାତ୍ମକ ଲେଖାକୁ ଆମେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦେଇଥାଉ ।
୫. ଲେଖା ଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ଭୁଲ ଭାବରେ ଡି.ଟି.ପି କରି ମେଲ/ ଠିକଣାରେ ପଠାଇବା ବାଞ୍ଛନୀୟ । ଲେଖକଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଠିକଣା, ଫଟୋ ଓ ଫୋନ୍ ନମ୍ବର ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

‘ଶ୍ୟାମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ’ର ଇ-ସଂସ୍କରଣ ଏବେ ଉପଲବ୍ଧ । ଅନଲାଇନ ଜରିଆରେ ଇ-ପତ୍ରିକା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଲଗଅନ୍ କରନ୍ତୁ
www.shyamalasubarna.com

SHYAMALA SUBARNA A Visionary Approach

Agriculture is the backbone of Indian culture and economy . The economic development of our country mainly depends on agriculture as around 60% of our population are still involved in agriculture and allied sectors. Also, attaining food security will decrease our dependence on imports and further help to increase exports. So, agriculture and allied sector becomes the focal point for the Government. Agriculture is one of the most noble and selfless job. Farmers are the real son of the soil as they provide us with food which is the optimum necessity for our survival. The empowerment of farmers and improvement of the agriculture sector is an absolute necessity of the prevailing times and the youth of our country should shoulder the responsibility. They have a better understanding of the modern technical know how and energy which can be perfectly implemented in agriculture . The quarterly agriculture magazine **SHYAMALA SUBARNA** has been playing a major role for the development of farming community since 2years. The magazine is published both in print online edition and has reached more than 29000 readers in its website.

I wish a great future and a successful journey of magazine.

Mr G.C. Das

Best Wishes

Message of Advisor

Shuvam and his team doing great work in publishing and releasing very poluplar magazine "Shyamala Subarna" . The magazine is regularly published in oriya language and it is benefitting a lot to farming community specially youth farmers in the state of Odisha.

I wish all the best for release of Makar issue 2021.

Dr.Sahadeva Singh
Chief Policy Advisor, AIASA.

ଶୁଭେଚ୍ଛା ବା ୧

କୃଷି ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିର ଆଧାର । ଆମେ କୃଷି ଉପରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ ନିର୍ଭର କରୁ । ଚାଷୀ ପାଇଁ ଆମେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁ । ବିଗତ ଦୁଇ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ହେବ ଶ୍ୟାମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ କୃଷିର ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରକାଶନ କରୁଥିବା ଏ ତ୍ରେମାସିକ ପତ୍ରିକା ଏବେ ସାରା ଓଡ଼ିଶାରେ ବେଶ ଲୋକପ୍ରିୟ ହୋଇପାରିଛି । ବଳିଷ୍ଠ ଓ ଉପାଦେୟ ତଥା ତଥ୍ୟ ସମୃଦ୍ଧ ଲେଖା ହିଁ ଏହାର ମାନ ବଢ଼େଇବାରେ ହାତ୍ୟ କରୁଛି । କରୋନା ସମୟରେ ବି ଇ-ମାଗାଜିନ ପ୍ରକାଶନ କରି ଏହା ଆଦୃତ ହୋଇପାରିଥିଲା ।

ନବବର୍ଷ ୨୦୨୧ ଉପଲକ୍ଷେ ସମସ୍ତ ଚାଷୀକୁ ଭାଇ ଭଉଣୀକୁ ମୋର ହାର୍ଦ୍ଦିକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ସହ ପତ୍ରିକାର ମକର ସଂଖ୍ୟା ଉପଲକ୍ଷେ ଅନେକ ଅଭିନନ୍ଦନ । ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପତ୍ରିକାର ଦୀର୍ଘ ଜୀବନ କାମନା କରୁଛି ।

ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ନନ୍ଦ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ,
ଏମ୍ ଏସ୍ ସ୍ୱାମୀନାଥନ କୃଷି
ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି

ଭୁବନାନନ୍ଦ ଅଧିକାରୀ

କୀର୍ତ୍ତୀ ବିଭାଗ, ଓ.ୟୁ.ଏ.ଟି., ଭୁବନେଶ୍ୱର
(ଆଜ୍ଞାବନ ସଭ୍ୟ, ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ ସମାଜ)

ସୁଦୂରୁ କିଛି କଥା....

ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ଶ୍ୟାମଳ ସର୍ଜନାରେ ଶାଶ୍ୱତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତ ମୁର ସନ୍ଧାନର ପ୍ରୟାସର ପଥଚାରୀ ଶ୍ୟାମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ' ବାସ୍ତବିକ ଯୁବ ଉଦ୍ଦାମ । ର ଏକ ସର୍ଜନଶୀଳ ପରିପ୍ରକାଶ । ଓଡ଼ିଶାର କୃଷକ ସମାଜ ଓ କୃଷି ବିଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସୁଗନ୍ଧ୍ୟ ପଥ, ଯାହା ପାଇଁ କୃଷକ ସମାଜ ଉପକୃତ । ଦୀର୍ଘ ଦୁଇ ବର୍ଷରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଶ୍ୟାମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତା' ଉନ୍ମୁତି ପଥରେ ଏକ ମଗ୍ନ ସାଧକ ପରି ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବେ ଅଗ୍ରସର । ନବବର୍ଷ ଉପଲକ୍ଷେ ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିବା ଶ୍ୟାମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣର ମକର ସଂଖ୍ୟା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚେ । ର ଉନ୍ମୁତି କାମନା କରିବା ସହ ଓଡ଼ିଶାର ସବୁ ଚାଷୀ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀ ମାନଙ୍କ ସାମଗ୍ରିକ ଶ୍ରୀବୃଦ୍ଧି କାମନା କରୁଛି । .

ଭୁବନାନନ୍ଦ ଅଧିକାରୀ

ପାଠକୀୟ ମତ

ଗାଁ ମାନଙ୍କରେ ଶ୍ୟାମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପହଁଚାଇବା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏକ କଷକର ବ୍ୟାପାର ହୋଇଥିଲେ ବି ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ପରିଶ୍ରମ ହିଁ ସଫଳତାର କାରଣ । ନବବର୍ଷରେ ମକର ବିଶେଷାଙ୍କ ଅବସରରେ ମୋର ଆନ୍ତରିକ ଶୁଭକାମନା । ପତ୍ରିକାର ଦୀର୍ଘକାଳୀନ କାମନା କରୁଛି ।

- ଗୋକୁଳ ଗୋପାଳ ଅଗସ୍ତି ,
ବେଦାନ୍ତ, ଲାଂଜଗଡ଼

ଓଡ଼ିଶା ଭଳି ଗ୍ରାମବହୁଳ ରାଜ୍ୟରେ କୃଷି ହିଁ ବିକାଶର ସର୍ବୋ ମ ମାଧ୍ୟମ । କୃଷିର ବିକାଶ ଯତାଇ କୃଷକ ମନର ନୈରାଶ୍ୟ ଓ ହତାଶାଭାବ ହଟାଇ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ଲକ୍ଷ୍ୟ ନେଇ ପ୍ରକାଶିତ ଏହି କୃଷି ଭିତ୍ତିକ ପତ୍ରିକା ଶ୍ୟାମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ । ଏହି ମହତ୍ ଅନୁଚିନ୍ତନ ଓ ଆଦର୍ଶକୁ ରାଜ୍ୟର କୋଶଅନୁକୋଶରେ ପ୍ରଚାରିତ କରିବାର ସାଧୁଉଦ୍ୟମ ପାଇଁ ଶୁଭେଚ୍ଛା ସମ୍ପାଦକ ତି. ଶୁଭମକୁ ମୋର ହାର୍ଦ୍ଦିକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଓ ଶୁଭଅଭିନନ୍ଦନ । ଏହି ଜନମଙ୍ଗଳକାରୀ ପ୍ରୟାସ ରାଜ୍ୟର କୃଷି ଉତ୍ପାଦନ ବୃଦ୍ଧିରେ ସହାୟକ ହେବା ସହିତ କୃଷକ ମାନଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତିକୁ ନିଶ୍ଚିତ ସୁଦୃଢ଼ କରିବ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହର ତିଳେମାତ୍ର ଅବକାଶ ନାହିଁ ।

- ସୁଧାଂଶୁ ଶେଖର ମିଶ୍ର
ସେବାନିବୃତ୍ତ ରାଜ୍ୟପୁରସ୍କୃତ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ
ବାସୁଦେବପୁର, ଭଦ୍ରକ

କୃଷି ଓ କୃଷକର ବିକାଶ ଦିଗରେ ଶ୍ୟାମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନିରନ୍ତର ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଆସୁଛି । ଡ଼ିଜିଟାଲ ମାଧ୍ୟମରେ ଇମାଗାଜିନ ମଧ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ବେଶ ଆଦୃତ ହୋଇଛି । ଆଶା କରିବି ଏହା ସବୁବେଳେ ଚାଷୀର ଉନ୍ନତି ଦିଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥାଉ ।

- କମଳିନୀ ନାୟକ , ବାଲେଶ୍ୱର

କୃଷି ବିଜ୍ଞାନୀ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ଏହି ପତ୍ରିକା କୃଷକ ମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସହାୟକ କରିବ । ମୁଁ ନିଜେ ଏହା ଜଣେ ନିୟମିତ ପାଠକ । ପତ୍ରିକାର ସବୁ ସଂଖ୍ୟା ଗୁଡ଼ିକ ଖୁବ ଶିକ୍ଷଣୀୟ । ନବବର୍ଷ ଉପଲକ୍ଷେ ଶୁଭେଚ୍ଛା ।

- ରାଜା ନାୟକ ,
କଳାହାଣ୍ଡି

କୃଷି ଓ କୃଷକର ବିକାଶ ଦିଗରେ ଶ୍ୟାମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନିରନ୍ତର ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଆସୁଛି । ଡ଼ିଜିଟାଲ ମାଧ୍ୟମରେ ଇମାଗାଜିନ ମଧ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ବେଶ ଆଦୃତ ହୋଇଛି । ଆଶା କରିବି ଏହା ସବୁବେଳେ ଚାଷୀର ଉନ୍ନତି ଦିଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥାଉ ।

- ପ୍ରବୀର ମହାନ୍ତି , କସର୍ଦ୍ଦା , କଟକ

ଆପଣଙ୍କ ସମସ୍ୟା , ଆମ ସମାଧାନ

କୃଷି ଓ କୃଷକର ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଶ୍ୟାମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣର ସୃଷ୍ଟି । ପ୍ରତିସଂଖ୍ୟାରେ ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ଗାଁ ମାନଙ୍କରୁ ଚାଷୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ୟା ସମ୍ପର୍କରେ ଆମକୁ ଜଣାଇଥାନ୍ତି । ଆମେ ଯଥାସମ୍ଭବ ଚେଷ୍ଟା କରିଛୁ ସେସବୁର ସଠିକ ସମାଧାନ ପାଇଁ । କାରଣ ଚାଷୀର ହିତେ , ଦେଶର ହିତ । ଶ୍ୟାମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଚାଷୀ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମର୍ପିତ । ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶନ ଠାରୁ ଆମେ ସଦାସର୍ବଦା ଚାଷୀମାନଙ୍କର ସମସ୍ୟା ଉପରେ ଜାଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛୁ । ତେଣୁ ଆମର ଏହି ବିଶେଷ ପୃଷ୍ଠାରେ ଏଥରର କେତେକ ସମସ୍ୟା ଓ ସମାଧାନ ସହ । ଆଶା କରନ୍ତୁ , ଏମିତି ନିରାପେକ୍ଷ ଭାବରେ କୃଷକମାନଙ୍କର ସେବା କରିଚାଲୁଥିବ ଶ୍ୟାମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ....

ପ୍ର: ଧାନ ପରେ ଏବେ ଜମିରେ ସୋରିଷ ବୁଣିଥିଲି । ଏବେ ଏଥିରେ ଧଳା ମାଛି ଲାଗିଛି । କଣ କଲେ ଏହାର ସୁଫଳ ମିଳିପାରିବ ? (ସେବକ ଶ୍ରୀକାନ୍ତ , କନ୍ଦରପୁର)

ଉ: ଧଳା ମାଛି ପ୍ରଥମେ ସବୁଜ ପତ୍ରରୁ ରସ ଶୋଷିବା ଫଳରେ ପତ୍ର ଶୁଖିଯାଏ ଓ ଗଛ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଏ । ଏହି ପୋକ ସାହେବୀ ରୋଗର ବାହକ । ଏହାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ଡାଇମିଥୋଏଟ୍ ୩୦% ଇ.ସି. ୨ ମି.ଲି. ପ୍ରତି ଲିଟର ପାଣିରେ କିମ୍ବା ମିଥାଇଲ୍ ଡିମେଟନ୍ ୨୫% ଇ.ସି. ୨ ମି.ଲି. ପ୍ରତି ଲିଟର ପାଣିରେ କିମ୍ବା ଇମିଡାକ୍ଲୋପ୍ରିଡ ୧୭.୮% ଏସ୍.ଏଲ୍. ୩ ମି.ଲି. ପ୍ରତି ୧୦ ଲିଟର ପାଣିରେ ମିଶାଇ ସିଂଚନ କରନ୍ତୁ ।

ପ୍ର: ଟମାଟୋ ତଳିରେ ଏବେ ଅଧିକ ମୂଳସତ୍ତା ବ୍ୟାପୁଛି । ଏହାର ସାମାଧାନ କିପରି କରାଯାଇପାରିବ ? (ତ୍ରିଲୋଚନ ରାଉତ , ସୋରୋ)

ଉ: ଏହି ରୋଗ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଗଛର ମୂଳ ସବୁ ସଢ଼ିଯାଏ । ଗଛର ମୂଳରେ ପାଣି ଜମିବା ଦ୍ୱାରା ମୂଳ ଗୁଡ଼ିକରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଚିହ୍ନ ଦେଖାଯାଏ । ଫଳରେ ଚେର ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବେ ପାଣି ଏବଂ ପୋଷଣକୁ ଶୋଷି ପାରେ ନାହିଁ ।

ସମାଧାନ- ଏହି ରୋଗର ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ କାର୍ବେଣ୍ଡାଜିମ୍ ବା ମାଙ୍ଗୋଜେବ ୨ ଗ୍ରାମ ପ୍ରତି ଲିଟର ପାଣିରେ ମିଶାଇ ଜମିରେ ସ୍ତେ କରନ୍ତୁ ।

ପ୍ର: ଧାନ ପରେ ବିରି ବୁଣିବାର ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ସମୟ ଓ ପ୍ରଣାଳୀ କ'ଣ ? (ସୁବାସ ଦାସ, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କୋଇଲି ,କଟକ)

ଉ: ସାଧାରଣତଃ ବିରି ଅମଳ ପାଇଁ ୯୦ ଦିନ ସମୟ ନେଇଥାଏ । ଚାଷୀଭାଇମାନେ କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତଳି ରୋଇବାର କିମ୍ବା ବୁଣା ଜମିରେ ଘାସ ବାଛିବାର ଦୁଇ ରୁ ତିନି ସପ୍ତାହ ପରେ ହିତ ବିରି ବୁଣାଯାଏ । ଯେମିତି ଧାନ ଅମଳ ପୂର୍ବରୁ ଏହା ଅମଳ ହୋଇପାରିବ । ସାଧାରଣତଃ ଓଡ଼ିଆ ମାର୍ଗଶିର ମାସରେ ଅମଳ ହୋଇ , ଅଷ୍ଟମାରେ ପିଠା ପ୍ରସ୍ତୁତି ହୁଏ । ବିରି ବୁଣିବା ର ୩ ରୁ ୪ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଗୋବର ଏବଂ ଜଳର ଏକ ମିଶ୍ରଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ହିତରେ ସିଂଚନ କରାଯାଏ । ଯାହାଦ୍ୱାରା ମାଟିର ଉର୍ବରତା ରେ ବୃଦ୍ଧିପାଏ । ଏକ ଧାରୁଆ ଲୁହା ସାହାଯ୍ୟରେ ହିତ ଉପରେ ଧାଡ଼ି ପ୍ରଣାଳୀ ଅବଲମ୍ବନ କରି ୨ ରୁ ୩ ସେମି ଗଭିରେ ମଞ୍ଜି ବୁଣାଯାଏ । ମଝିରେ ମଝିରେ ଅନାବନା ଘାସକୁ ଉପାଡ଼ି ଗଛର ଯତ୍ନ ନିଆଯାଏ ।

ପ୍ର: ମୁଗ ପତ୍ର ଉପରେ ଧୂଆଁ ପରି ଚିହ୍ନ ଦେଖାଯାଉଛି ? ଏହାର ପ୍ରକୃତ କାରଣ ଓ ସମାଧାନ କଣ ? (ନାରାୟଣ ସାହୁ , ଜନାର୍ଦ୍ଦନପୁର , କଟକ)

ଉ:ଏହା ଏକ କବକ ଜନିତ ରୋଗ । ଏହା ମୁଗ ଓ ବିରି ଫସଲର ଏକ ମୁଖ୍ୟ ରୋଗ । ଏହି ରୋଗର ପତ୍ର ଉପରେ ଧଳା ପାଉଁଶ ରଙ୍ଗର କବକ ମାଡ଼ିଯାଏ । ଫଳରେ ପତ୍ର ଶୁଖିଯାଏ । ସହନଶୀଳ ବିହନ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ।ଏକ ଏକର ପ୍ରତି ୧ କିଗ୍ରା ସଲଫର କିମ୍ବା ୩୦୦ ଗ୍ରାମେ କାର୍ବେଣ୍ଡାଜିମ୍ ୨୦୦ ଲିଟର ପାଣିରେ ମିଶାଇ ସି ନ କରନ୍ତୁ । ଏହା ଫଳରେ ମୁଗ ପତ୍ରରେ ଏ ରୋଗର ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ କମିବ । ସହ ମୁଗ ବି ଅଧିକ ଅମଳ ହେବ ।

ନୂତନ କୃଷି ବିଲର ଲକ୍ଷ୍ୟ କୃଷକ
 ମାନେ କିପରି ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଯେପରି ଏପିମସି
 ମଣ୍ଡିକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ସିଧାସଳଖ ନିଜ
 ଉତ୍ପାଦଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ବିକ୍ରୟ କରିପାରିବେ-ଏବଂ
 ଘରୋଇ କମ୍ପାନୀ ଗୁଡ଼ିକ ସହ ସିଧାସଳଖ
 କାରବାର କରିପାରିବେ । ଯଦିଓ ଏହା
 ଏକ ପ୍ରକାର ସଂଘାର ପରି ମନେ ହୁଏ,
 କିନ୍ତୁ ଭାରତରେ ଅଣା ଭାଗ କୃଷକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଚାଷୀ ଅଟନ୍ତି । କର୍ପୋରେଟ
 ସହ ବୁଝାମଣା କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କରୁ ଆବଶ୍ୟକ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ
 ବୁଝାମଣା ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ସରକାରଙ୍କୁ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ
 ଯେପରି କ୍ଷୁଦ୍ର କୃଷକ ମାନଙ୍କୁ ଏହି ବିଲ ପାଇଁ କ୍ଷତି ଓ ଶୋଷଣର ଶିକାର
 ହେବାକୁ ନପଡ଼େ ।

● ପ୍ରଜ୍ଞାନନ୍ଦନ ଗିରି , ବାରିପଦା

ଫସଲ ଅମଳ ପରେ ମଣ୍ଡିରେ ଅକଥନୀୟ
 ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଥିବା ଚାଷୀ ମାନଙ୍କ
 ସପକ୍ଷରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ନୂଆ କୃଷି ବିଲ ଆମ
 ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ଏକ ଯୁଗାନ୍ତକାରୀ ପଦକ୍ଷେପ
 କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ଦେଶ
 ଗୋଟିଏ ବଜାର ଫର୍ମୁଲା ଯୋଗୁଁ ଚାଷୀ ମାନେ ଏବେ
 ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବେ ମଣ୍ଡିକୁ ନଯାଇ ନିଜ ଅମଳକୁ ସାରା
 ଦେଶରେ ଉଚିତ ଦରରେ ବିକ୍ରୟ କରିପାରିବେ । ଏହି
 ବିଲ କୃଷି ସାମଗ୍ରୀ ଦର ଏବଂ ପରିବହନ ଖର୍ଚ୍ଚକୁ ମଧ୍ୟ କମ କରିବ । ଏହା
 ଫଳରେ ଚାଷୀ ମାନେ ଲାଭବାନ ହୋଇପାରିବେ । ତେଣୁ ଚାଷୀ ମାନଙ୍କୁ
 ସ୍ୱାବଲମ୍ବୀ, ଲାଭବାନ ବନାଇ ସେମାନଙ୍କର ବିକାଶକୁ ଆଖିଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଲାଗୁ
 ହୋଇଥିବା ଏ କୃଷି ବିଲ ବହୁତ ଉପଯୋଗୀ ।

● ରୁଦ୍ରପ୍ରତାପ ସୁବୃଦ୍ଧି , ରାୟଗଡ଼ା

ମତାମତ ସ୍ତମ୍ଭ

କୃଷି ବିଲ ଚାଷୀଙ୍କ ପାଇଁ କେତେ ଉପଯୋଗୀ ?

କୃଷି ଓ କୃଷକର ବିକାଶ ସବୁବେଳେ ସରକାରଙ୍କ ଫୋକସ୍‌ରେ ରହିଥାଏ । କୃଷି ସାମାଜିକ ଜନଜୀବନର ପ୍ରମୁଖ ସାରଥୀ ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ । ଚାଷ
 ନଥିଲେ ସମାଜରେ ଦକ୍ଷେ ଜୀର୍ଣ୍ଣବା ସ୍ୱପ୍ନ ପାଳିନିଯିବ । ଖାଦ୍ୟ ବିନା ମଣିଷ ବଂଚିବାର ରାହା ବି ପାଇପାରେନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ କୃଷିକୁ ଏକ କର୍ମସିଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ ଭାବେ
 ଅଭିହିତ କରାଯାଏ । ବିଗତ କିଛି ମାସ ହେବ କରୋନାର ମହାମାରୀରେ ଦେଶ ଏକପ୍ରକାର ଚାଲାଇବ ସବୁ ବେଳ ଗତି କରୁଥିଲା । ଯେଉଁସମୟରେ ଆମେ ସମସ୍ତ
 ଏ ମହାମାରୀକୁ ଡୁରି ଘରେ ବସିଥିଲେ , ଚାଷୀ କିନ୍ତୁ ନିଜ କର୍ମ ପଥରୁ ବିଦୂଷିତ ହୋଇନଥିଲା । ସେ ଚାଷ କରିଛି । ଆଉ ସେଥିପାଇଁ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ କିଡ଼ିପି ଅଭିବୃଦ୍ଧି
 ଘଟିଛି । ତେବେ ଏଇ କିଛି ଦିନ ଚଳେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିଲା କୃଷି ବିଲ । କୃଷି ଓ କୃଷକଙ୍କ ବିକାଶକୁ ଆଭିମୁଖ୍ୟ କରି ଆନୀତ ଏହି
 ବିଲ କେତେଦୂର ଚାଷୀଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିପାରୁଛି, ଚାଷୀ କେତେଦୂର ଏହାର ଲାଭାଧୀ ହୋଇପାରୁଛି , ସେକଥା ଖୋଦ୍ ଚାଷୀ ହିଁ ମତବ୍ୟକ୍ତ
 କରିପାରିବ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଆମେ ଜନମତ ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲୁ । ତେବେ ଏଥର ସଂଖ୍ୟାର ମତାମତ ସ୍ତମ୍ଭରେ
 କୃଷିବିଲକୁ ନେଇ ଆମର ଏ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉପସ୍ଥାପନା ।

ସରକାରୀ ସ୍ତରରେ
 ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଏ କୃଷି ବିଲ ସ୍ୱାଗତଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ।
 କିନ୍ତୁ ଚାଷୀଙ୍କ ପାଖରେ ସରକାର କେତେ
 ଦୂର ଏହାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ସମର୍ଥ
 ସେଇଟା ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ । ଏହା କେବଳ
 ରାଜନୈତିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଚରିତାର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ନହେଉ । ବରଂ
 ଚାଷୀଙ୍କ ହିତରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ ।
 - ଅଜୟ ଦାସ , କୃଷି ଛାତ୍ର , ଉ ରବଙ୍ଗ କୃଷି
 ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ , ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ

କୃଷି ବିଲ ସବୁବର୍ଷ ପରି ଏ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ
 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି । ବିରୋଧୀ ଦଳ
 ବିରୋଧାଭାଷ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଆଣିଛନ୍ତି । ଆମ ରାଜ୍ୟରେ
 କୃଷି ପାଇଁ ପରିବେଶ ଅନୁକୂଳ ହୋଇପାରୁନି ।
 ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ କୃଷକ ମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି ହେବାର ସମୟ ଆସିଛି । କୃଷି
 ବିଲ ଗଠନ ସହ ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟର ଉପଯୁକ୍ତ ବିନିମୟ ହୋଇପାରିଲେ ଭଲ
 ହୁଅନ୍ତା । ସରକାର ମଧ୍ୟ କୃଷକ ମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ସଚେତନ କରାଇବାର
 ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ।
 ଇଂ ସେବକ ଶ୍ରୀକାନ୍ତ , କଟକ

୨୦୨୦

ସୋଥିର କୃଷି

ଶ୍ୟାମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟୁରୋ

ଚାଷ ନଥିଲେ ଜୀବ ନଥାନ୍ତା । ଚାଷୀ ପାଇଁ ଦି ଓଳି ଖାଇବାର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖେ ମଣିଷ । କୃଷି ଓ କୃଷକର ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସରକାର ସବୁବେଳେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିବଦ୍ଧ । ପୁରୁଣା ବର୍ଷ ଏବେ ଆମ ଠାରୁ ବିଦାୟ ନେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏ ବର୍ଷରେ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମ ଦେଶ ଓ ରାଜ୍ୟ ଅନେକ ସଫଳତା ବି ପାଇଛି । ଚାଷୀ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୂଆ ଯୋଜନା ବି ଆସିଥିଲା ଆଉ ଏଥିରୁ ବେଶ ଉପକୃତ ବି ହୋଇଥିଲେ । ତେବେ ଏସବୁ ସାଥ କରି ଚାଷୀ ଆକୁ ବଢ଼ିଛି । କରୋନାର ଲକଡ଼ାଉନ , ସଫଡ଼ାଉନ ଚଷ୍ଟାକୁ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥିଲେ ହେଁ ଚାଷୀ ବସିଯାଇନଥିଲା । ପୁଣି ଥରେ ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପଥରେ ଆଗେଇଥିଲା ତେବେ କୋଡ଼ିଏ ସୋଥିର କିଛିଟା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କୃଷି ଉପରେ ଆମର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପ୍ରତିବେଦନ ...

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଦେଶ ବାସୀକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରୁଥିବା ବେଳେ କହିଥିଲେ ଭୋକାଳ ଫର ଲୋକାଳ । ଅର୍ଥାତ ସ୍ୱଦେଶୀ ଜ୍ଞାନ କୌଶଳର ବ୍ୟବହାର ସମୟ ଏବେ ଆସିଯାଇଛି । ଆମ ପାରମ୍ପରିକ ତଥା ସ୍ୱଦେଶୀ ଜ୍ଞାନ ବଳରେ ଆମେ ବଳୀୟାନ ହୋଇପାରିବା । ଲଘୁ ଉଦ୍ୟୋଗ ପାଇଁ ଏହି ପ୍ୟାକେଜରେ ମୋଟ ୧୦ ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କା ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ମାଛଚାଷୀଙ୍କ ପାଇଁ ୨୦ ହଜାରକୋଟି ଓ ମେରାଜନ ଫିସେରୀ ଓ ଆକାକଲଟର ପାଇଁ ୧୧ ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କା ଥିବା ବେଳେ ମୂଳଦୁଆ ବା ଭିଲୁମି ପାଇଁ ୯୦୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ଏହି ପ୍ୟାକେଜରେ ଆଗତ କରାଯାଇଛି । ଔଷଧୀୟ ବୃକ୍ଷ ଚାଷ ପାଇଁ ୪୦୦୦ କୋଟି, ମହୁଚାଷ ପାଇଁ ୫୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । ଲକଡ଼ାଉନ ସମୟରେ ପରିବହନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏକରକମର ଠପ୍ ହୋଇଯାଇଥିବା ବେଳେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଅପରେସନ ଗ୍ରାମ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବରେ ଏକ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ।

ଆତ୍ମନିର୍ଭର ପ୍ୟାକେଜ

ଅମ୍ଳନର କମ୍ପନ

ପ୍ରତିବର୍ଷ ଓଡ଼ିଶା ବନ୍ୟା କ୍ରିୟା ବାତ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଏ । ଏ ଚିରାଚରିତ ସତ୍ୟକୁ ସାମ୍ରା କରିବା ଚାଷୀ ପାଇଁ ଏକ ନିତିଦିନିଆ କଥା । ଚଳିତ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ଅମ୍ଳନର କମ୍ପନ ଯୋଗୁଁ ଚାଷୀକୁଳ ବେଶ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲା । ଓଡ଼ିଶାର ଜରିସିଂହପୁର , ବାଲେଶ୍ୱର , ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାର ଚାଷୀ ମାନେ ଅନେକ କ୍ଷୟକ୍ଷତି ସହିଥିଲେ । ମୁଖ୍ୟତଃ ଧାନ , ପନିପରିବା ଓ ନଡ଼ିଆ , ଭଣ୍ଡା ଓ ଉଦ୍ୟାନ କୃଷି ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ୩୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ପ୍ୟାକେଜ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ।

ଜାତୀୟ ବାଉଁଶ ମିଶନ

ଏହି ମିଶନ ଅଧିନରେ ଓଡ଼ିଶା ସମେତ ୯ଟି ରାଜ୍ୟରେ ୨୨ଟି ନୂତନ କୁଷ୍ଠରର ଶୁଭାରମ୍ଭ କରାଯାଇଛି । ବାଉଁଶରୁ ନିର୍ମିତ ସୌଖୀନ ସାମଗ୍ରୀ ଗୁଡ଼ିକର ରପ୍ତାନୀରେ ଭାରତ କିପରି ଭଲ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବ ତାହାକୁ ଏ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯିବ ବୋଲି କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ତୋମାର କହିଥିଲେ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ବାଉଁଶ ଶିଳ୍ପର ଉନ୍ନତି ହୋଇପାରିବ ବୋଲି କହିଥିଲେ ।

କଳିଙ୍ଗ-୩୮୬

ନୟାଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା ପାଣିପୋଇଳା ଠାରେ ରାଜ୍ୟର ଏକାମତ୍ର ଆଖୁ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର ଦ୍ୱାରା ଚଳିତ ବର୍ଷ ଏକ ନୂତନ ଆଖୁ କିସମ ଉଦ୍ଭାବନ କରାଯାଇଛି । ଏହାର ନାମ କଳିଙ୍ଗ -୩୮୬ । ଏହାର ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ଅନ୍ୟ ଆଖୁ କିସମ ତୁଳନାରେ ଅନେକ ଅଧିକ ଓ ଏଥିରେ ଶର୍କରାର ପରିମାଣ ୧୭.୨୫ ଅଟେ । ଏହି ବିହନ ଦ୍ୱାରା ଏକ ହେକ୍ଟର ଜମିରେ ପ୍ରାୟ ୧୨୦ଟନ ଆଖୁ ଚାଷ କରାଯାଇପାରିବ ।

ଡ଼େଜେନ ପତ୍ରିକାରେ କୃଷିଭବନ

୨୦୧୮ ମସିହାରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଠାରେ ପ୍ରାୟ ୬୦କୋଟି ପ୍ରକଳ୍ପରେ ନିର୍ମିତ କୃଷି ଭବନ ଲକ୍ଷନର ଲୋକପ୍ରିୟ ପତ୍ରିକା ଡ଼େଜେନରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଛି । କୃଷି ଭବନର ନିର୍ମାଣ ଶୈଳୀ ଓ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କାରିଗରୀ ଯୋଗୁଁ ଏହା ଏବେ ଖୁବ୍ ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାମୁଦ୍ରିକ ରାଜ୍ୟ – ଓଡ଼ିଶା

ଚଳିତ ବର୍ଷ ଓଡ଼ିଶାକୁ ସମ୍ମାନ ଜନକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାମୁଦ୍ରିକ ରାଜ୍ୟ ମାନ୍ୟତା ମିଳିଛି । କେନ୍ଦ୍ର ମତ୍ସ୍ୟ ଓ ପଶୁପାଳନ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଏ ସମ୍ମାନ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହା ସହ ଓଡ଼ିଶାର କଳାହାଣ୍ଡି ଜିଲ୍ଲାକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜନଲାଞ୍ଚ ଜିଲ୍ଲାର ମାନ୍ୟତା ମିଳିଛି । ଓଡ଼ିଶାର ମତ୍ସ୍ୟ ସମ୍ପଦର ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ଏକ ସ୍ୱାଗତଯୋଗ୍ୟ ପଦକ୍ଷେପ । ଏ ବାବଦରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଓଡ଼ିଶାକୁ ୧୦ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ପୁରସ୍କାର ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

ପଙ୍ଗାପାଳ ଦଳ , ଚାଷୀର କାଳ

ଏବର୍ଷର ସବୁଠାରୁ ବେଶ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଖବର ଥିଲା ଚାଷ ଜମିରେ ପଙ୍ଗାପାଳ ଆକ୍ରମଣ । ଭାରତର ରାଜସ୍ଥାନ , ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ପ୍ରଭୃତି ରାଜ୍ୟରେ ପଙ୍ଗାପାଳ ମାନଙ୍କର ଦଳବଦ୍ଧ ଆକ୍ରମଣ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ପଙ୍ଗାପାଳ ଏକ କ୍ରାନ୍ତୀୟ, ଭ୍ରମଣଶୀଳ, ଝିଂଟିକା ଜାତୀୟ ଶସ୍ୟଭୋଜୀ କୀଟ ଅଟେ । ଉଡ଼ିବା ପାଇଁ ଏମାନେ ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଇଥାନ୍ତି । ଏମାନେ ଗୋଷ୍ଠିପ୍ରିୟ ଏବଂ ଏକତ୍ରିତ ହେଇ ସାମୁହିକ ଭ୍ରମଣ କରିଥାନ୍ତି । ଏମାନେ ଦଳ ଦଳ ହେଇ ଦେଶଦେଶାନ୍ତ ରୁ ଉଡ଼ି ଆସି ଉଦ୍ୟାନ, କୃଷିକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଚାଷକ୍ଷେତ୍ରରେ ପଶି ବ୍ୟାପକ କ୍ଷୟକ୍ଷତି କରିଥାନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିହତ କରିବା ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ତଥା ଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟରେ କୃଷି ବିଭାଗ ତରଫରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଗାଇଡ଼ଲାଇନ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଲକଡ଼ାଉନରେ ଚାଷୀକୁଳ

ସାରା ବିଶ୍ୱରେ କରୋନା ମହାମାରୀ ଏକ ଭୟର ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ସମୟରେ ସବୁଆଡ଼େ ଏହାକୁ ପ୍ରତିହତ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ ଚାଲିଛି । ସାରା ଭାରତରେ ଯେବେ ଲକଡ଼ାଉନ ଅବଧି ଆହୁରି ବଢ଼ାଯାଇଥିଲା ସମସ୍ତେ ସରକାରଙ୍କ ଗାଇଡ଼ଲାଇନକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ସହ ସୁରକ୍ଷା ଦିଗରେ ସଚେତନ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହାରି ଭିତରେ ଚାଷୀ ଓ ଚାଷ ଜୀବନ ବି କିଛି ମାତ୍ରାରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଛି , ଏହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇନପାରେ । ମୂଗ , ବିରି ଅମଳ ବି ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ପାନ ବରଜ ବି ଅମଳ ହେବାର ସମୟ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତାଲାବନ୍ଦ ଯୋଗୁଁ ସବୁକିଛି ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲା । ତୁଲିଜାତୀୟ ଫସଲ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପଡ଼ି ନଷ୍ଟ ହେବାକୁ ବସିଥିଲା । ତଥାପି କରୋନା

ସମୟରେ ବି ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ କିଛିଟା କୋହଳ କରାଯିବା ପରେ ଚାଷୀ ମାନେ ନିଜ କର୍ମପଥରେ ପୁଣି ବାହାରିଯାଇଥିଲେ । କରୋନାର ଡ଼ରକୁ ଖାତିର ନକରି ଚାଷଜମିରେ ସୁନା ଫଳେଇବା ନିଶାରେ ଚାଷୀମାନେ ମାତିଥିଲେ । କାରଣ ଚାଷୀ ଯଦି ବସିଯିବ , ଏ ଦୁନିଆ ଭୋକ ଉପାସରେ ଦିନ କାଟିବ ।

କୃଷିବିଲ୍

ବିଗତ କିଛି ମାସ ହେବ କରୋନାର ମହାମାରୀରେ ଦେଶ ଏକପ୍ରକାର ତାଲାବନ୍ଦ ଅବସ୍ଥାରେ ରହି କରୁଥିଲା । ଯେଉଁସମୟରେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏ ମହାମାରୀକୁ ଡ଼ରି ଘରେ ବସିଥିଲେ , ଚାଷୀ କିନ୍ତୁ ନିଜ କର୍ମ ପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇନଥିଲା । ସେ ଚାଷ କରିଛି । ଆଉ ସେଥିପାଇଁ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜିଡ଼ିପି ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଘଟିଛି । ତେବେ ଏଇ କିଛି ଦିନ ତଳେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିଲା କୃଷି ବିଲ୍ । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରି ଏହି ବିଲ୍ - କୃଷି ଉତ୍ପାଦନ ଓ ବାଣିଜ୍ୟ ବିଲ୍ , କୃଷକ ମୂଲ୍ୟ , ରାଜିନାମା ଓ ସେବା ବିଲ୍ ଓ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀ ସଂଶୋଧନ ବିଲ୍ ୨୦୨୦ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏଥର ସଂଖ୍ୟାରେ....

କ୍ର.ନଂ	ସୂଚୀ	ପ୍ରସ୍ତା
୧.	ସମ୍ପାଦକୀୟ....	ଡି.ଶୁଭମ୍
୨.	ପୁଣି ବାପା ଅଜା ଅମଳକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ	ଅଭ୍ୟୁତ ଦାସ
୩.	ଯୁବ କୃଷି ବିଜ୍ଞାନୀ ମାନଙ୍କର କୃଷି ପ୍ରତି ଅବଦାନ	ପ୍ରଭାତ କୁମାର ବୈଦ୍ୟ
୪.	ଲକଡ଼ାଉନ ପ୍ରଭାବିତ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଓ କୃଷି ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥାର ପୁନରୁଦ୍ଧାର	ରୁଦ୍ର ପ୍ରତାପ ସୁବୁଦ୍ଧି
୫.	ଅମଳ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଧାନ ସଂରକ୍ଷଣ	ଶୁଭଙ୍କର ପୁରୋହିତ
୬.	ଦେଶର କୃଷକ ହେଉଛନ୍ତି ଆମର ଅନୁଦାତା	
୭.	ପଙ୍କପାଳରୁ ଶିକ୍ଷା	ଶ୍ରବଣ କୁମାର କର
୮.	ଫୁଲ ଗଛରେ ସୁନ୍ନ ପୋଷକର ଭୂମିକା	ସୁବ୍ରତ କୁମାର ସେନାପତି
୯.	ସାକ୍ଷାତକାର	ଶ୍ୟାମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ରାୟ
୧୦.	ନଡ଼ିଆରେ ଗଣ୍ଡା ପୋକ ଦମନ	ଶ୍ୟାମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ରାୟ
୧୧.	ମାଟିର ମଣିଷ	ଅଜିତ କୁମାର ଧଳ
୧୨.	ଚମାଟୋ ଚାଷ	ଦେବାଶିଷ ପଣ୍ଡା
୧୪.	ହେ ଅନୁଦାତା .. ଘେନ ପ୍ରଣାମ	ଡି ଶୁଭମ୍
୧୫.	ସାକ୍ଷାତକାର	
୧୬.	ମହୁଚାଷ- ଏକ ଲାଭଦାୟକ ଉଦ୍ୟୋଗ	ସୌମ୍ୟା ସ୍ଥିତପ୍ରଜ୍ଞା
୧୭.	ଆଗ୍ରୋବୋଟ	ଶୁଭଶ୍ରୀ ସାହୁ
୧୮.	ଚାଷୀ ଆନ୍ଦୋଳନର ଦିଗ- ଏକ ଅନୁଶୀଳନ	ସମନ୍ତନ ନନ୍ଦ
୧୯.	ସର୍ବନିମ୍ନ ସହାୟକ ମୂଲ୍ୟ - ଏକ ବିଶ୍ଳେଷଣ	ରିତା ମିଶ୍ର
୨୦.	ମାଛ ପୋଷଣା ପ୍ରସ୍ତୁତି ଓ ପରିଚାଳନା	ବିଜ୍ଞାନ ମିହିର ରାଉତ
21.	Health Benefits of Fish	Dr Tanuja S
22.	Zero Budget farming	Sameer Mohapatra

ଦ

ନ ପରେ ଦିନ, ମାସ ପରେ ମାସ ଆଉ ବର୍ଷ ପରେ ବର୍ଷ - ଏ ଚିରନ୍ତନ ସତ୍ୟକୁ ସାଥ କରି ପୁରୁଣା ବର୍ଷ ଆମ ଠାରୁ ବିଦାୟ ନେବାକୁ ଯାଉଛି । ପୁରୁଣା ବର୍ଷ କେତେବଳେ ସଫଳତାର ସ୍ୱାଦ ଚଖାଇଛି ତ ଆଉ କେବେ ସମାଲୋଚନାର ଶିକାର ବି କରିଛି । ତଥାପି ଏସବୁକୁ ସାଙ୍ଗରେ ନଲେ ଆମକୁ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ଏହା ହିଁ ତ ସଂସାରର ନିୟମ । ସାଲ ୨୦୨୦ ସତରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ମୃତିର ବର୍ଷ ହୋଇ ରହିବ । ବର୍ଷ ଆରମ୍ଭରୁ ସବୁକିଛି ଠିକ୍‌ଠାକ୍ ଥିବା ବେଳେ ମାତ୍ର କେଇଟା ମାସ ପରେ ସବୁକିଛି ତାଲାବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଗାଁ ଠୁ ସହର ସବୁକିଛି ଶୂନ୍ୟ ଲାଗୁଥିଲା । କରୋନାର କାୟାରେ ଏକରକମର ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇଯାଇଥିଲା ବିଶ୍ୱ । ଏହାରି ଭିତରେ ବି ଚାଷୀକୁଳ ଥକି ନଥିଲା । ସେ ତାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରୁଥିଲା । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଆମେ ଦି ମୁଠା ଖାଇବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲେ ।

ବର୍ଷ ୨୦୨୦ କରୋନାର ବର୍ଷ କହୁଥିବା ବେଳେ କେହି କେହି ଏହାକୁ ମହାମାରୀର ବର୍ଷ ବୋଲି କହୁଥିଲେ । ତଥାପି ଏଇବର୍ଷ ଭିତରେ ଶ୍ୟାମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତାର ନିରନ୍ତର ପ୍ରକାଶନ ଜାରି ରଖୁଥିଲା । ଆମ ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଦିନିକିଆ କୃଷକ ସଚେତନତା ଓ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଶିବିର କରୋନ ଯୋଗୁଁ ବନ୍ଦ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଏଇ ବର୍ଷ ଠାରୁ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛି । ତେବେ ଏହି ବର୍ଷ ତିନୋଟି ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରି ହୋଇଥିଲେ ବି ଅନଲାଇନରେ ଇ ମାଗାଜିନ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ପାଠକଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିଛୁ । ଏବର ଡିଜିଟାଲ ଯୁଗରେ କୃଷି ଖବରକୁ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ଶୀଘ୍ର ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ଆମେ ଅଗଷ୍ଟ ୧୫, ୨୦୨୦ ରେ ଡେବ ଯୋର୍ଟାଲ ଶୁଭାରମ୍ଭ କରିଥିଲୁ । ଖୁସିର ବିଷୟ ଏଇ ଛଅ ମାସ ଭିତରେ ଆମ ପାଠକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୩୭୦୦୦ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ପହଞ୍ଚିପାରିଛି । ତେବେ କୃଷିର ବିକାଶ ଓ କୃଷକର ବିକାଶକୁ ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖି ଆମେ ସବୁବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ।

ନବବର୍ଷ ୨୦୨୧ ଉପଲକ୍ଷେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୋର ହାର୍ଦ୍ଦିକ ଶୁଭକାମନା । ଶ୍ୟାମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣର ଶୁଭେଚ୍ଛୁ , ବିଜ୍ଞାପନଦାତା, ପାଠକପାଠିକା,ଲେଖକଲେଖିକା ତଥା ଚାଷୀକୁଳଙ୍କ ପାଖରେ ଆମେ ସୁବବେଳେ ରଣୀ । ଏଇ ନବବର୍ଷ ସମସ୍ତଙ୍କ ଜୀବନରେ ସୁଖ,ଶାନ୍ତି ,ସମୃଦ୍ଧି ଆଣିଦେଉ । ନୂଆ ଅଭିଯାନ ନେଇ ନବସଂକଳ୍ପରେ ସମସ୍ତେ ଚାଲି ଯାଆନ୍ତୁ । ପୁଣି ଥରେ ଏ ବିଶ୍ୱ ମଧୁମୟ ହୋଇଉଠୁ । ପୁଣି ଏ ସମାଜ ସବୁକିଛି ସବୁକିମାର ରଙ୍ଗରେ ଭରିଯାଉ । ଶ୍ୟାମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତା'ର ଦ୍ୱାଦଶ / ମକର ବିଶେଷାଙ୍କ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଯାଉଛି । ମହାପଠୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି , ପୂର୍ବପରି ଏ ସଂଖ୍ୟା ପୁଣି ଚାଷୀ ଭାଇମାନଙ୍କ ସ୍ନେହ , ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ବିଶ୍ୱାସକୁ ବଜାୟ ରଖୁ ।

ଡି. ଶୁଭମ୍
ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ
'ଶ୍ୟାମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ'

ସମ୍ପାଦକ

ପୁଣି ବାପା ଅଜା ଅମଳକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ

ଅରୁଣ୍ୟ ଦାସ

କେଜାଣି କାହିଁକି ଗାଆଁମାନଙ୍କୁ ଅତି ନିକଟରୁ ଦେଖିଲା ପରେ ଓ ସେଠାରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ମଣିଷମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ, ପୋଷାହାର, ପାନୀୟଜଳ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ପରିବେଶ ଆଦିର ସାମ୍ପ୍ରତିକ ସ୍ଥିତି ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିଲା ପରେ ମୋର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନଗ୍ରାମବାସୀ, ସରକାର ଓ ରାଜନୈତିକନେତାମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ାରିବାକୁ ତୀବ୍ର ଇଚ୍ଛା ଜାଗରିତ ହୁଏ । ଏହାଛଡ଼ା କୃଷିବିଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ବିଜ୍ଞାନ ଓ ବୈଷୟିକଜ୍ଞାନର ଉପାଦେୟତା ଉପରେ ଅତ୍ୟଧିକ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ପାଇଁ କାଠଗଡ଼ାରେ ଠିଆକରି ଜେରାକରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ହୁଏ । ଏହାର କାରଣହେଲା ଯେ ତଥାକଥିତ ଆଧୁନିକ ଓ ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ପନ୍ନ କୃଷି ଆଦି ଏ ପୃଥିବୀରୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟିକରିଛି । ଖାଦ୍ୟାଭାବସହକୃତ ପୋଷଣ, ପରିବେଶର ବିନାଶ ସହ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟହାନୀ, ଗୁଣାତ୍ମକ ଜୀବନରମାନରେ ଅଧୋଗତି ଆଦି ଗ୍ରାମାଂତକର ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ହୋଇସାରିଛି । କୃଷକ ତାହାର ଚାଷବାସ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟତ୍ର ପଳାୟନ କରୁଛି ଅଥବା ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଦ୍ୱିଧା ପ୍ରକାଶକରୁନାହିଁ । ଏହା ଅନେକ ଆଦିବାସୀଗାଆଁ କଥା ନୁହେଁ ବା ଆମ ଦେଶର ଗାଆଁର କଥା ନୁହେଁ । ପୃଥିବୀସାରା ଏହାସବୁ ଦେଶ ମହାଦେଶରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖିହେଉଛି । କୃଷିବିଜ୍ଞାନୀ ଓ ତାହାରଗବେଷଣାକୁ ମାନ୍ୟତା ଦିଆଯାଇଛି 'ସବୁଜବିପ୍ଳବ' ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ 'ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ'କୁ ବ୍ୟାପକକରିବା ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ବୈଷୟିକ ଜ୍ଞାନର ସହାୟତା ନିତା' ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ସ୍ପୋଗାନ୍ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ସନ୍ଦର୍ଭରେ ରାସାୟନିକସାର, କୀଟନାଶକ ଔଷଧ ଓ ବହୁ ଅମଳକ୍ଷମ ବିହନରବ୍ୟାପକ ପ୍ରୟୋଗ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି । କୃଷିବିଜ୍ଞାନୀମାନେ କୃଷିଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟମାନଙ୍କର ବଜାରବେପାରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିବା ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଓ ବହୁରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ କମ୍ପାନୀମାନଙ୍କର କବଳରେ ପଡ଼ିଯାଇଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କର ଲାଭଖୋର ମନୋବୃତ୍ତିର ଶିକାର ହୋଇସାରିଛନ୍ତି । ଏକଦା ଏଇ ବହୁ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ କମ୍ପାନୀ ମାନେ ରାସାୟନିକ ସାର ଓ କୀଟନାଶକ ଔଷଧ ତିଆରି କରନ୍ତି । ଏକ ଆଲୋଚନାତ୍ମକରେ ମତବ୍ୟକ୍ତକରୁଥିଲେ ଯେ ସାରାବିଶ୍ୱର କୃଷକସବୁଦିନେ ସେମାନଙ୍କର ସାର ଓ କୀଟନାଶକଔଷଧ ବ୍ୟବହାରକରିବ, ସେଜୀବନ ସାରା ତାହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ହେବ । ଏହା ନକରିଲେ ସେକେଣ୍ଡାଏ ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନ କରିପାରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ଯେଉଁ ଫସଲ କରିବ, ତାହାସାର ଓ କୀଟନାଶକ ଔଷଧ ବିନା ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷମ ହେବନାହିଁ । ସାର ଓ କୀଟନାଶକ ଔଷଧ ତଥା ବିହନ ଆଦିକୁ ଉତ୍ପାଦନ ଓ ବିକ୍ରୟ କରୁଥିବା ବହୁରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ କମ୍ପାନୀମାନଙ୍କର

ଅମାନବୀୟ କ୍ଷତ୍ରିୟକୁ ଅନୁଭବ କରି ବିଶ୍ୱସାରା ବହୁ କୃଷକ ଓ ପରିବେଶ ବି ସକ୍ରିୟ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ କୃଷକବିହନ, ସାର ଓ କୀଟନାଶକ ଔଷଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ କିପରି ସ୍ୱାବଲମ୍ବୀ ହୋଇପାରିବ, ସେଥିପାଇଁ ତୀବ୍ର ଉଦ୍ୟମକରି ଆସୁଛନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ମଡ଼େଲ କୃଷି ପଦ୍ଧତି ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିକରାଯାଇଛି । ବିହନ, ସାର ଓ କୀଟନାଶକ ପ୍ରସ୍ତୁତକରୁଥିବା କମ୍ପାନୀମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସଚେତନତାର ଅଭିଯାନ ପୃଥିବୀସାରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ।

ଆମ ଦେଶରେ ତଥା ଆମରାଜ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାରେ ଏବେ ପରମ୍ପରାଗତ କୃଷି ବିକାଶ ଯୋଜନା ବ୍ୟାପକ ଭାବେ ରୂପାୟିତ ହେଉଛି । ବିଲମ୍ବ ହେଉପକ୍ଷେ, ଏ ଯୋଜନା ଯାହାକୁ ପି.କେ.ଭି.ଝାଞ୍ଜ ବୋଲି ନାମକରଣ କରାଯାଇଛି, ଏବେ ଅନେକ ଅଂତକରେ ଆଶା ସଂଚାର କରିଛି । ଏହାଦ୍ୱାରା ବାସ୍ତବକ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ବ୍ୟାପକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ ଓ ବାପା ଅଜା ଅମଳର, ଦେଶାତ୍ମକରେ ଆଶା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଆଉଥରେ ଫେରିଆସିବ । ଦେଶାତ୍ମକ କହିଲେ ଗାଆଁ ତ ପିଲାଛୁଆ, ବାପାମାଆ, ସମସ୍ତେ ସହଜରେ ବୁଝିପାରିବେ । ଗତ ସପ୍ତାହରେ କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲାର ଦଶମ'ପୁର ବ୍ଲକ୍ ଟ୍ରାକ୍ଟର ପଂଚାୟତରେ ଲତାପୁଟ ବୋଲି ଆଦିବାସୀ ଗାଆଁରେ ଏଇ ଦେଶାତ୍ମକ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନାକରିଲା ବେଳେ ସବୁ ଆଦିବାସୀବାପାମାଆଙ୍କ ମୁହଁରେ ହସ ଓ ଆଶାର ଝଲକ ଏ ଲେଖକଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ଦେଶାତ୍ମକ, ଦେଶାବିହନ, ଦେଶାତ୍ମକ ପଦ୍ଧତି ବିଷୟରେ ଆବାଳବୃଦ୍ଧବନିତା ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇଥିଲେ । ବୁଢ଼ାବୟସର ବାପାମାଆମାନେ ତାଙ୍କ ପିଲାଦିନେ ଯୁରିଆ, ଗ୍ରୋମର, ପଟାସ୍ ବିଷୟରେ କେହି ଜଣେ ହେଲେ ଦେଖୁନଥିଲେ କି ବୁଣି ନଥିଲେ । ଆଜିର ଦିନରେ ଯେମିତି ବିହନ କଣିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି, ସାର ଓ କୀଟନାଶକ ଔଷଧଆଣିବାକୁ ଦୂରସହରକୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି, ଆଗରୁ ସେମିତି ହେଉନଥିଲା । ଗୋବରଖତ, ଛେଳିଖତ, ପାଉଁଶ ଆଦି ବିଲବାଡ଼ିରେ

ପକାଇବେଶ୍ ଭଲ ଫସଲ ଅମଳହୋଇପାରୁଥିଲା । ମାଣ୍ଡିଆ ହେଉ କି କାଙ୍ଗୁ ହେଉ, ଜହ୍ନା ହେଉ କି ସୁଆଁହେଉ, ପାଟିକୁ ବି ବଡ଼ ସୁଆଦିଆ ଲାଗୁଥିଲା । ଏବେ ଯେମିତି ସବୁକିଛି ବଦଳି ଯାଇଛି, କୃଷିବିକାଶ ଅଧିକାରୀମାନେ ଆସି ବହୁ ଅମଳକ୍ଷମବିହନ, ଯୁରିଆ ଆଦିର ପ୍ରୟୋଗପରେ ବିଶେଷତାପ ଦେଉଛନ୍ତି ଓ ପ୍ରଲୋଭିତକରୁଛନ୍ତି । ସରକାରଙ୍କର ରିହାତି ଦର ବା ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ଏ ସବୁବିହନ ସାର ବଂଚାଯାଉଛି । ଲୋକମାନେ କହୁଥିଲେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଓ ପରୋକ୍ଷଭାବେ ରାସାୟନିକ କୃଷିର ମହାତ୍ମ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ବିଭିନ୍ନ ଅଧିକାରୀ ଅଶେଷ ଚେଷ୍ଟା କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ହେଲେ ଖୁସିର କଥା ଯେ ଲତାପୁଟ ଗାଆଁର ସବୁତାଷା ଏ ସବୁ ମିଠାକଥାରେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଲୋଭିତ ହୋଇନାହାନ୍ତି । ‘ଦେଶାତାଷ’ ଏବେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କରଗାଆଁରେ ବେଶ୍ଵରାଯାଉଛି । ଗାଆଁରେ ଜଳସେଚନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସାମିତକାରଣ ସେଠାରେ ଛୋଟଛୋଟ ତ୍ୟାମ କରାଯିବାର ସୁଯୋଗ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛିହୋଇନାହିଁ । ଗୋଟାଏ ସ୍ଵଚ୍ଛେଦସେବା ସଂଗଠନ ପାଇପ ଲଗାଇକିଛି ଝରଣାରୁ ପାଣି ଆଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକରିଛି । କିନ୍ତୁ ଲମ୍ବା ପାଇପ ର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିବାରୁ ଏହିକାମ ସରିନାହିଁ । ଏକଥା ସତ ଯେ ଲତାପୁଟ ଗାଆଁରେ ଅନେକ ଗାଆଁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ‘ଦେଶାତାଷ’ରେ ବିଶ୍ଵାସ ରଖି ଆସିଛନ୍ତି ଓ ରାସାୟନିକସାର ଓ ଅଧିକ ଅମଳକ୍ଷମବିହନ ଆଦି ଦ୍ଵାରାବନ୍ଧା ପଡ଼ିନାହାନ୍ତି ।

ଲତାପୁଟ ଗାଆଁରେ ଅନେକ କିଛି ସମସ୍ୟା ଅଛି ବୋଲି ଲୋକେ କହୁଥିଲେ । ସେଥିରୁ ମୁଖ୍ୟ ସମସ୍ୟାହେଲା ଯେ ଚାରିଜଣ ଯୁବକ ପ୍ରାୟବର୍ଷ ? ହେଲା ଦାଦନ ଖଟିବାକୁ ବାଙ୍ଗାଲୋର ଯାଇଛନ୍ତି ଯେ କିଛି ଖୋଜଖବର ନାହିଁ । ଏ ଗାଆଁରୁ ପାଠକ୍ରଣ ଯାଇଥିଲ କିନ୍ତୁ ଜଣେ କୌଶଳକ୍ରମେ ଓ ସାହସର ସହ ଖସି ଆସିଛି ଓ ସେମାନେ କିପରିଗୋଟି ରହୁଥିଲେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିଛି । ଏ ଲେଖକ ଗାଆଁର ବାପା ମାଆଙ୍କ ଠାରୁ ଦାଦନ ଖଟିବାକୁ ଯାଇଥିବା ଯୁବକମାନଙ୍କର କରୁଣ କାହାଣୀ ଶୁଣିଥିଲା । ଜଣେ ବାପା କହୁଥିଲା ଯେ, ପୁଅ ତା’କୁ ଗତ କେତେମାସ ଧରିକିଛିଖବର ପଠାଇ ନାହିଁକି ଟଙ୍କା ପଠାଇ ନାହିଁ । ପଡ଼ାରିବାରୁ ବାପାକହିଲା ଯେ ପୁଅ ପ୍ରଥମେ ରାୟଗଡ଼ା ଗଲା, ସେଠାରୁ ଜଣେ ଦଲାଲ ବାଲୁଗାଁ ପଠାଇଲା । ବାଲୁଗାଁରୁ ସେ ବାଙ୍ଗାଲୋର ଷ୍ଟେସନ୍ ଯାଇଥିଲା । ଷ୍ଟେସନ୍ ଆଉଜଣେ ଦଲାଲ ତାଙ୍କର ଅଜଣା କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରକୁ ନେଇଥିଲା । ସମ୍ପର୍କ ରଖିବାର କୌଣସି ବାଟ ନାହିଁ । ଭଲମନ୍ଦ ବୁଝିବାର ସୁଯୋଗ ନାହିଁ । ମୋବାଇଲଫୋନ୍ରେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗଯୋଗ କରି ନାହିଁକେତେ ମାସ ହେବ । ଜଣେ ମାଆ ଆସିକହିଲା ଯେ ତା’ର ପୁଅ ଓ ବୋହୂଙ୍କୁ ସହ ସେ ଯାଇଥିଲା । ବୋହୂର ଗୋଟିଏ ନାତିହେବାର ୭ ଦିନ ପରେ ପୁଅ ଦାଦନ ଖଟିବାକୁଗଲା ଯେ ପ୍ରାୟ ବର୍ଷ ? ହେଲା କିଛି ଖୋଜୁବର ନାହିଁ । ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରଶାସନ ଏଥିରେ ନିଶ୍ଚିତ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଶୀଘ୍ର କରିବ ବୋଲି ଗ୍ରାମବାସୀକୁ ଆମେ ଆଶ୍ଵାସନା ଦେଲୁ । ଖବରକାଗଜରୁ ବେଳେବେଳେ ଜାଣିବାକୁ ମିଳୁଛି ଯେ ତାମିଲନାଡୁ, ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ ଓ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଆଦି ପ୍ରଦେଶରୁ ଗୋଟି ଖଟୁଥିବା ଅନେକ ମଣିଷଙ୍କୁ ବେଳେବେଳେ ଉଦ୍ଧାର

କରାଯାଉଛି ଓ ଅଜ୍ଞାନ କରିବାର ପ୍ରୟାସକରାଯାଉଛି । ଯେଉଁ ଅନୁପାତରେ ଦାଦନ ଓ ଗୋଟିଖଟିବାକୁ ଯାଇଥିବା ଯୁବକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିବାରେଲାଗିଛି, ସେଇ ଅନୁପାତରେ ସେମାନେ ମୁକ୍ତିହୋଇ ପାରୁନାହାନ୍ତି ।

ପରମ୍ପରାଗତ କୃଷି ଜରିଆରେ ଏଇ ଦାଦନ ଓ ଗୋଟି ଖଟୁଥିବା ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ଅଜ୍ଞାନ କରି ସେମାନଙ୍କରଜୀବନ, ଜୀବିକା, ନିଶ୍ଚିତ କରିହେବ ବୋଲି ଏ ଲେଖକ ବିଶ୍ଵାସକରୁଛି । ‘ଦେଶାତାଷ’କୁ ଜୈବିକ ଚାଷ, ପ୍ରାକୃତିକ ଚାଷ ବା ନିର’ର ଚାଷ ବୋଲି ଆମେ ଆଖ୍ୟାୟିତ କରି ଏହାକୁ ବ୍ୟାପକ କରିବା । ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେଉଥିବା ସରକାର, ସହଯୋଗ କରୁଥିବା ସ୍ଵଚ୍ଛାସେବୀ ସଂଗଠନ ଓ ଦେଶାତାଷରେ ବିଶ୍ଵାସ ରଖୁଥିବା ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଏକ ଦୃଢ଼ଶପଥ ନେଇ ଏକ ମଂଚୁକୁ ଆସିବାକୁହେବ । ଯେଉଁ ଫସଲ ପ୍ରଥମେଚାଷୀର ପେଟ ଭରିବ ଓ ତା’ପରେ ବଳକା ଫସଲକୁ ବିକି ଦୁଇ ପଇସା ପାଇବ ତାହା ବିଚାରକୁ ଦେବା କଥା । ଲତାପୁଟଗାଆଁରେ ଏଇ ପ୍ରଶ୍ନ ପଡ଼ାରିବାକୁ ମୁଁ ପଛାଇନଥିଲି । ‘ଦେଶାତାଷ’ରେ କେଉଁ ଫସଲ ଭଲ ହେବ ବୋଲି ଜାଣିବାକୁ ଆଗ୍ରହ ଦେଖାଇବାରୁ ଲୋକେ ମାଣ୍ଡିଆ, କୋଶଳା, କାଙ୍ଗୁ, ସୁଆଁ, କାନ୍ଦୁଳ, କଟିଙ୍ଗ, ବିରି, କୋଲଅ ଆଦି ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟର ଉଦାହରଣ ଦେଲେ । ପନିପରିବା ମଧ୍ୟ ଉପାଦାନ କରି ଦି’ ପଇସା ପାଇବେବୋଲିକହିଲେ । ସରକାରଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁହେବ । ଲତାପୁଟଭଳିଗାଆଁରଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ଯେପରି ଉପଯୁକ୍ତ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରୟ କରାଯାଏ ଓ ଠକାମାନେ ନପଡ଼େ । ‘ଦେଶାତାଷ’କୁ ବ୍ୟାପକ କରିବାକୁ ଏକ ଦାୟିତ୍ଵାଦି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହାତକୁ ନେବାର ଅଛି ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଗତ କେତେବର୍ଷର ରାସାୟନିକ ଚାଷର କୁପ୍ରଭାବକୁ ଚାଷୀମୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବ ।

ଯୁବ କୃଷି ବିଜ୍ଞାନୀ ମାନଙ୍କର କୃଷି ପ୍ରତି ଅବଦାନ

ସାଧାରଣତଃ ଭାରତ ଏକ କୃଷି ପ୍ରଧାନ ଦେଶ । ଆମ ଦେଶରେ ଅର୍ଥନୀତି ବହୁମାତ୍ରାରେ କୃଷି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ଆମ ଦେଶରୁ ଅମଳ ହେଉଥିବା କୃଷି ଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଦେଶ ବାହାରକୁ ମଧ୍ୟ ରପ୍ତାନି କରାଯାଉଅଛି, ତେଣୁ ଦିନକୁ ଦିନ ଚାହିଦା ବଢ଼ିବ ସହିତ ଅମଳ ମଧ୍ୟ ତାଳ ଦେଇ ଯାଉଅଛି । ସାମ୍ପ୍ରଦିକ ପରିସ୍ଥିତି ରେ ଏହି ବର୍ଦ୍ଧିତ ଚାହିଦାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆମଦେଶର କୃଷକଗଣ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପଦ୍ଧତି ଅବଲମ୍ବନ କରୁଛନ୍ତି । ପୂର୍ବରୁ ଲୋକେ ହଳ ଲଙ୍ଗଳ ଧରି ଚାଷ କରୁଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏବେ ସ୍ଥିତି ଭିନ୍ନ । ବିନା ଟ୍ରାକ୍ଟର ଏବଂ ଅମଳ ଯନ୍ତ୍ରପାତିରେ କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟ ଏକପ୍ରକାର ଅସମ୍ଭବ କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବନାହିଁ । ଦେଶର ବହୁଥିବା ଚାହିଦା ଏବଂ ରପ୍ତାନୀର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଏକରକମ ଯୁବପିଢ଼ିଙ୍କୁ ଏହି କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟ ଭାରି ଆକୃଷ୍ଟ କରିଛି ଯାହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଦେଶ ଏବଂ ବିଶ୍ୱ ପାଇଁ ହିତକର ।

ଯୁବପିଢ଼ୀ ଓ କୃଷି

ଆମ ଦେଶରେ ଉତ୍ପାଦିତ ହେଉଥିବା କୃଷି ଜାତୀୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ଧାନ,ଗହମ,ତାଳି ଇତ୍ୟାଦି ଅନ୍ୟତମ । ଏବେ କିନ୍ତୁ ସବୁପ୍ରକାରର ଚାଷ କରାଯାଉଅଛି , ଯେଉଁଥିରେ ଫଳ , ପନିପରିବା ଏବଂ ଫୁଲ ଚାଷ ଅନ୍ୟତମ । ପୂର୍ବରୁ ଆମ ଦେଶର ଲୋକମାନେ କୁରୁମ୍ଭ କୁରୁମ୍ଭ ଧରି ଚାଷ କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏବେ ଏଥିରେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଦେଖା ଗଲାଣି । ଆମ ଦେଶର ଯୁବପିଢ଼ି ମଧ୍ୟ ଏବେ ଚାଷ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମନ ବଳାଇଛନ୍ତି, ଯାହାର ଅନ୍ୟତମ ଉଦାହରଣ ଆମେ ନିତ୍ୟ ଖବର କାଗଜ ମାଧ୍ୟମରେ ଦେଖୁଅଛୁ । ମୁଖ୍ୟତଃ ତିନୋଟି କାରଣ ଯୋଗୁଁ ଯୁବପିଢ଼ି କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମତଃ , ଜାତିକାବିକା କିସମ ଯାହାକୁ କି ଆମେ ହାଲଗୁଡ଼ କହୁ । ଏହି ହାଲଗୁଡ଼ ପଦ୍ଧତିରେ କେବଳ ଯେ ଚେରରୁ ବୃକ୍ଷ ହୋଇପାରିବ ତାହା ନୁହେଁ ବରଂ ବୃକ୍ଷର

ଯେକୌଣସି ଅଂଶ ରୁ ଏବେ ଏହା ସମ୍ଭବ ଏବଂ ଏଥିରେ ଅନ୍ୟ ବୃକ୍ଷର ମିଶ୍ରଣ ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ । ଯେଉଁ ପ୍ରକାରର କିସମ କିମ୍ବା ଯେଭଳି ଅମଳ ଅଧିକ ହୋଇପାରିବ ସେହିପରି ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମିତ କରାଯାଇପାରୁଅଛି । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ , ଏହି ଉଦ୍ଭାବନ ସବୁକୁ ଆଗେଇ ନେବାର ଦାୟିତ୍ୱ ନେଉଛନ୍ତି ଆମର ଯୁବକୃଷି ବିଜ୍ଞାନୀଗଣ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେଉଛି ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ଥିବା ଓଡ଼ିଶା କୃଷି ଏବଂ ବୈଷୟିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ (ଓୟୁଏଟି), ଜାତୀୟ ଧାନ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର (ଆଇସିଏଆର) ଏବଂ ସେଠୁରିୟନ ବୈଷୟିକ ଓ ପରିଚାଳନା ଅନୁଷ୍ଠାନ (ସିୟୁଟିଏନ) ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଛୋଟବଡ଼ ଅନୁଷ୍ଠାନ । ତୃତୀୟତଃ , ଆମ ଦେଶର ସରକାର ମଧ୍ୟ ଦେଶର ଚାହିଦାକୁ ଦେଖି ବିଭିନ୍ନ ଯୋଜନା ପ୍ରଚଳନ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଅନ୍ୟତମ ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ଯୁବ ବିଜ୍ଞାନୀ ମାନଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରିବାର ।

‘ଶ୍ୟାମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ’-୪

ଯୁବ କୃଷି ବିଜ୍ଞାନୀ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅବଦାନ

ମନୁଷ୍ୟ ଯେଉଁ କିସମ କିସମର ଖାଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରୁଅଛି ତାହା ପଛରେ ରହିଛି ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ଅବଦାନ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଆମ ଦେଶର ପ୍ରଧାନ କୃଷିଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ଯେପରିକି ଧାନ, ଗହମ, ଲତ୍ୟାଦି କିଛି କିଛି କିସମ ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏବେ ସମୟ ସହିତ ତାହା ମଧ୍ୟ ବଦଳିଛି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ କେବଳ ଧାନ ର ୫୦୦ କିସମ ବିହନ ଆମ ଦେଶରେ ଉପଲବ୍ଧ । ଯୁବବିଜ୍ଞାନୀ ଗଣଙ୍କ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଯୋଗୁଁ ଏବେ ତାହା ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିଛି । ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ତଥା ଦେଶର ଅନ୍ୟତମ ଅଗ୍ରଣୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ କୃଷି ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା ପାଇଁ , ଯେଉଁଠି ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଯୁବବିଜ୍ଞାନୀଗଣ ଏବେ ମଧ୍ୟ ନୂତନ ଉଦ୍ଭାବନ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟରତ । ଏହି ଏକବିଂଶ ସତାହାର ମୁଖ୍ୟ ଦାସ ପ୍ରଣାଳୀ ଭାବେ ଉଦ୍ଭାବନ ହୋଇଛି ଜୈବିକ ଦାସ, ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଖୁବ କମ ଦିନ ଅନ୍ତରାଳରେ ଅଧିକ ଅମଳ କରାଯାଇ ପାରୁଛି ଏବଂ ବୃକ୍ଷ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଖୁବ ହ୍ରସ୍ପୃଷ୍ଟ ରହି ପାରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଜୈବିକ ଦାସରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପଦ୍ଧତିରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିହନ ଏବଂ ଜୈବିକ ସାର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଅଛି ।

ଯୁବବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ଧ୍ୟାନ କେବଳ ଦାସ ଏବଂ ଉତ୍ପାଦନ ଉପରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ହୋଇ ରହିନାଥାନ୍ତି । ନୂତନ ଧରଣର କୃଷି ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଉଦ୍ଭାବନ ରେ ମଧ୍ୟ ରହିଥାନ୍ତି । କୃଷି ଓ କୃଷକଙ୍କୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଭାବନ ହୋଇଛି ନୂତନ ଯନ୍ତ୍ରପାତି । ପ୍ରଥମେ କେବଳ ଗ୍ରାହକ ଏବଂ ବିହନ ବୁଣା ଯନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ କିନ୍ତୁ ବିହନ ବୁଣା ଯନ୍ତ୍ର ଠୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଅମଳ କରିବା ଯନ୍ତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଉପଲବ୍ଧ ହେଲାଣି । କେବଳ ଏତିକିରେ ଯୁବବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ଅବଦାନ ସୀମିତ ରହିନାହିଁ , ଦାସ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯନ୍ତ୍ର ଆଜି ଯୁବ ବିଜ୍ଞାନୀ ଗଣ ଖୁବ କମ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଦାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାରୁଛନ୍ତି , କେବଳ ଯେ ସେମାନେ ଯନ୍ତ୍ରପାତି କେନ୍ଦ୍ରିକ ତାହା ନୁହେଁ ବରଂ ଆମ

ଦେଶର କୃଷକର ଦାହିଦା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥାକୁ ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ସେମାନେ ଖୁବ କମ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଏହିସବୁ ଯନ୍ତ୍ରପାତିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାରିଛନ୍ତି । ଯାହା ଆମ ଦେଶ ଏବଂ ବିଶ୍ୱ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତ ଶୁଭକର । ପ୍ରତିବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ସବୁ ପନିପରିବା ଏବଂ ଶସ୍ୟର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରକମର କିସମ ଏବେ ବଜାରରେ ବିକ୍ରି ହେଉଅଛି ଏବଂ ଏହା କେବଳ ସମ୍ଭବ ଆମ ଯୁବକୃଷି ବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ପାଇଁ । ସେମାନଙ୍କର ନିରନ୍ତର ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କୃଷିପ୍ରତି ଯୁବପିଢ଼ିଙ୍କ ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛି ।

ନିକଟ ଅତୀତରେ ଆମ ରାଜ୍ୟର ଡେକାନାଲର ଜଣେ ଯୁବକୃଷି ବିଜ୍ଞାନୀ ନିଜ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି ସୋଲାର ଧାନବୁଣା ଯନ୍ତ୍ର ଏବଂ ସୋଲାର ଛତା/ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚାଳିତ ଛତା , ଯାହା କେବଳ କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟର କଷ୍ଟକୁ କମ କରିନାହିଁ ବରଂ କୃଷକ ଙ୍କୁ ବର୍ଷା ଭଳି ରତୁରେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା କରାଇଛି । କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟ ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଏତେ ଉନ୍ନତି ହେଲାଣି ଯେ , ପୂର୍ବରୁ କେବଳ ଆସାମ , ସିକିମ , ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶ ପରି ଥଣ୍ଡା ସ୍ଥାନରେ ଉତ୍ପାଦିତ ହେଉଥିବା ସେଓ, ଅଜୁର, ନାଶପତି ଏବେ ଆମ ରାଜ୍ୟର ସମ୍ଭଲପୁର ଭଳି ଜିଲ୍ଲାରେ ମିଳିପାରୁଛି । ଏହା ଯୁବ ବିଜ୍ଞାନୀ ମାନଙ୍କ ଆଧୁନିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରୁଅଛି । ବଡ଼ ଦୁଖଣର ସହ କହିବାକୁ ଗଲେ , ଭାରତର କୃଷିକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିବା ହେଉଛି ଦେଶର ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକେଣ୍ଡା । କିନ୍ତୁ ଏହି ପ୍ରାଥମିକ ଜୀବିକା କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ କିଏ ଆଗକୁ ବଢାଇବ ? ଦେଶରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପିଢିରେ କୃଷକ ରହି ନଥିବେ । ଜନଗଣନା ୨୦୧୧ ଅନୁଯାୟୀ, ପ୍ରତିଦିନ ୨୦୦୦ କୃଷକ ଦାସ ଛାଡିଥାନ୍ତି । କୃଷି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଯୁବକମାନେ କୃଷି ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହୀ ନୁହଁ । ଦୁଖଣର ବିଷୟ ଯେ କୃଷି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ସ୍ନାତକ ହାସଲ କରିଥିବା ଅଧିକାଂଶ ଛାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ବୃତ୍ତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଛନ୍ତି । ବିତମ୍ଭନାର ବିଷୟ, କୃଷି ତଥାପି ନିର୍ଭରଶୀଳ ମନେହୁଏ: ଦେଶର ମୋଟ ଘରୋଇ ଉତ୍ପାଦରେ ଅବଦାନ ହାସ ସତ୍ତ୍ୱେ ୫୫ % ଶ୍ରମିକ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଆସିଛନ୍ତି ।

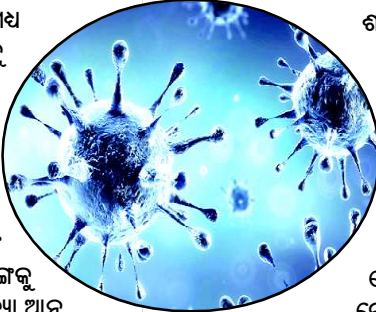
ଶେଷ କଥା

ପ୍ରଭାତ କୁମାର ବୈଦ୍ୟ
ମୋ-୮୧୧୪୭୧୭୧୪୨

କୃଷି ପାଇଁ ଯୁବକୃଷି ବିଜ୍ଞାନୀ ମାନଙ୍କ ଚେଷ୍ଟା ଓ ଅବଦାନ ଅବର୍ଣ୍ଣନୀୟ । ଯେଉଁ କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଯୁବ ପିଢି ଅମଳ ହେଉଥିଲେ ସେମାନେ ଆଜି କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟରେ ମନ ବଳେଇଲେଣି , ଯାହା ଆମ ଯୁବବିଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର ପ୍ରେରଣାର ଉତ୍ସାହ । ପରିଶେଷରେ ଆମ ଯୁବକୃଷି ବିଜ୍ଞାନୀଗଣ ଦାସକାମ ଯାହାର , ବେଶୀ ସୁଖ ତାହାର ଉଚ୍ଚକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସାଧିତ କରି ଦେଖାଇଛନ୍ତି କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ ।

ଲକଡାଉନ ପ୍ରଭାବିତ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଏବଂ କୃଷି ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥାର ପୁନରୁଦ୍ଧାର

ସାରା ପୃଥିବୀରେ କରୋନା ନିଜର କାୟା ବିସ୍ତାର କରିଚାଲିଛି ଏବଂ ଅନେକ ଦେଶ ପରେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱର କୌଣସି ଦେଶ କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ନିଜକୁ କରୋନା କବଳରୁ ରକ୍ଷା କରିବାରେ ସଫଳ ହେଇ ନାହାନ୍ତି । ସଂକ୍ରମଣ ରୋକିବାକୁ ସରକାର ଜାରି କରିଛନ୍ତି ଲକଡାଉନ । ଦୀର୍ଘ ଦିନ ଧରି ଚାଲି ଆସୁଥିବା ଏହି ଅନିଶ୍ଚିତ ଲକଡାଉନ, ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟାରେ ପ୍ରବାସୀ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଫେରନ୍ତା, ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ବର୍ଷା ସାଜାକୁ ଡାକ୍ଷକ ରଚିସାରିଥିବା ବିଧି-ସକାରୀ ବାତ୍ୟା ଆନ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଏବଂ କୃଷି ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ବହୁମାତ୍ରାରେ ପ୍ରଭାବିତ କରିଛି । ସେପଟେ ଖାଦ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଣ ଏବେ ଚିନ୍ତା ର ବିଷୟ ପାଲଟିଛି । ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପାଦକ ଚାଷୀ ମାନଙ୍କର କ୍ଷମତା, ଅସୁବିଧା ଓ ଆବଶ୍ୟକତା ଚିନ୍ତା ର ଏକମାତ୍ର

କାରଣ ନୁହେଁ, କିଭଳି ଭାବେ ଉତ୍ପାଦିତ ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟ, ପନିପରିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କୃଷିଦ୍ରବ୍ୟ ଉତ୍ପାଦ ମୂଲ୍ୟ ଆଉ ଠିକ ସମୟରେ ଆବଶ୍ୟକ ଥିବା ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବ ଏହା ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତା ର ଅନ୍ୟ ଏକ କାରଣ ସାଜିଛି । ଅନ୍ୟ ପଟେ ଚେମୁଣ୍ଡରେ ଚୁଡ଼କ ପକେଇଛି, ତେଣୁ ବାଧ୍ୟ ହେଇ ଚିନ୍ତିତ ଚାଷୀ ଉତ୍ପାଦିତ ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ସ୍ୱଳ୍ପମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରି କରି କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ଭଳି କଠିନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପାଡ଼ିତ ଗରିବ ଲୋକ ଆଉ କୃଷକ ମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟର ହାତ ବଢାଇବା ସରକାରଙ୍କ ମୌଳିକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

- ତେବେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଛି**
- ◆ ସରକାର କିଭଳି ଭାବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ?
  - ◆ ସରକାରୀ ସାହାଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷତିପୂରଣ ଏବଂ ଅସୁବିଧା ଦୂର କରିବାରେ ସଫଳ ହେବ କି ?
  - ◆ ସରକାରୀ ସାହାଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଉପକୃତ ହେବେ କି ?
  - ◆ ସେମାନଙ୍କ ନିତିବିନିଆ ଜୀବନ ଏବଂ ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସୁଧାର ଆସିବ କି ?
  - ◆ ରବି ଅମଳ ପରି ଖରିଫ ଅମଳ ବି ନଷ୍ଟ ହେବନି ତ, ସେମାନେ ଆଉଥରେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେନି ତ ?
  - ◆ ଲକଡାଉନରେ ଜୀବିକା ହରେଇଥିବା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରବାସୀ ଶ୍ରମିକ ମାନଙ୍କୁ ନିୟୁତ୍ତ ମିଳିବ କି ?

ଉପରୋକ୍ତ ସମସ୍ୟା, ପ୍ରଶ୍ନ ଆଉ ତାର ସମାଧାନ କୁ ଆଖି ଆଗରେ ରଖି ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ରେ ମୁ ମୋ ମତାମତ, ମନ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବା ସହ ଏହିସବୁ କୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି ଯାହାଦ୍ୱାରା କଠିନ ପରିସ୍ଥିତିର ସାମ୍ନା କରୁଥିବା ଗରିବ ଚାଷୀ ମାନଙ୍କର ଜୀବନଶୈଳୀ ଓ ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥା ରେ ସୁଧାର ଆସିବା ସହ ରାଜ୍ୟ ତଥା ଦେଶ ର ଆର୍ଥିକ ସାମର୍ଥ୍ୟ ବଢ଼ିବ ଏବଂ ବେକାରୀ, ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ସମସ୍ୟା ଦୂର ହେବ ।

■ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ର ର ଶ୍ରମିକ ଅଭାବ କୁ ପୁରାଣ କରିବା ପାଇଁ ମନରେଗା ଯୋଜନା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅତିରିକ୍ତ ଶ୍ରମିକ ମାନଙ୍କୁ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ର ର ନିୟୋଜିତ କରାଯାଉ ।

■ ଯେଉଁ ଚାଷୀ ମାନଙ୍କ ପାଖରେ ରେସନ କାର୍ଡ ନାହିଁ ଆଉ ସେମାନେ ସାଧାରଣ ବର୍ଗ ପାଇଁ ଆସୁଥିବା ଖାଉଟି ସାମଗ୍ରୀ ର ହିତାଧିକାରୀ ହେଇପାରୁନାହାନ୍ତି , ଆଧାର କାର୍ଡ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେଇ ସେବା ଉପଭୋଗ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଉ ।

■ ଲକଡ଼ାଉନ ଓ ବନ୍ଦ ତାକରା ଯୋଗୁ ରବି ଅମଳର ବିକ୍ରି ପ୍ରଭାବିତ ହେଇଥିଲା ଏବଂ ଚାଷୀ ମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ସମସ୍ତ ଚାଷୀ କୁ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦିଆଯାଉ, ଆଗାମୀ ଖରିଫ ଚାଷ ପାଇଁ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବା ସହ ଖରିଫ ଅମଳ କୁ କିଣିବା ପାଇଁ ସରକାରୀ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଉ ।

- କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ଚାଷୀ ମାନଙ୍କୁ ଗୋଟେ ବର୍ଷ ଯାଏଁ ରଣ ଛାଡ଼ି କରାଯାଉ ।
- କିସାନ କ୍ରେଡିଟ କାର୍ଡ ର ରଣ ସାମା ବୃଦ୍ଧି କରି ସୁଦ୍ଧା ହାର କମ୍ କରାଯାଉ ।
- କୃଷି ଏବଂ ମତ୍ସ୍ୟ ଉଦ୍ୟୋଗର ଯୋଗାଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଉ ।
- ପନିପରିବା ଚାଷୀଙ୍କୁ ଅମଳ ପାଇଁ ଶ୍ରମିକ ସହ ବଜାରକୁ ନେବା ଆଣିବା ପାଇଁ ପରିବହନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଉ ।
- କୋରନା ମୁକାବିଲା ପାଇଁ ଚାଷୀ ଏବଂ ପରିବା ବେପାରୀ କିଣା ବିକା ଉପରେ ଲାଗିଥିବା କଟକଣା ଉଚ୍ଛେଦ କରାଯାଉ ।
- କୃଷିଯନ୍ତ୍ର, ବିହନ, ସାର, କୀଟନାଶକ, ଉପରେ ଲାଗିଥିବା ଜି.ଏସ.ଟି ଉଠାଯାଉ ।
- କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟ ରେ ବ୍ୟବହୃତ ଡିଜେଲ, ପେଟ୍ରୋଲ, କିରୋସିନ ଚାଷୀ ମାନଙ୍କୁ କମ ଦରରେ ଯୋଗାଇଦିଆଯାଉ ।
- ଯୁରିଆ, ପଟାସ ଏବଂ ଡି.ଏ.ପି ଜାତୀୟ ସାର ଦର ରେ ରିହାତି ଦେବା ସହ ଚାଷୀ ମାନଙ୍କୁ ସବସିଡି ଦିଆଯାଉ ।
- ଗ୍ରାମ୍ୟାଂଳରେ ରେ ଜଳ, ବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଗାଣ ଇତ୍ୟାଦି ସରକାରୀ ସେବା ର ଦର ହ୍ରାସ କରାଯାଉ ନଚେତ ନିଶ୍ଚିତ ସେବା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଉ ।
- ଗ୍ରାମୀଣ ଆବାସ ଯୋଜନା, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଗ୍ରାମ୍ୟ ସତକ ଯୋଜନା ଭଳି ବିଭିନ୍ନ କ୍ରିୟାଶୀଳ ଯୋଜନା ର ବଜେଟ, ଅଟକଳ ରାଶି ବଢ଼ାଇ ପ୍ରକାଶୀ ଶ୍ରମିକ ମାନଙ୍କୁ ଯୋଜନା ଅନ୍ତର୍ଗତ କରାଯାଉ ଏବଂ ନିୟୁକ୍ତି ଦିଆଯାଉ ।
- ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଉତ୍କଳ ଯୋଜନା ର ଉପକୃତ ଚାଷୀ ମାନଙ୍କୁ ଆଗାମୀ କିଛି ମାସ ଯାଏଁ ବିନାମୂଲ୍ୟ ରେ ଗ୍ୟାସ ସିଲିଣ୍ଡର ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଉ ।
- ଲକ ଡାଉନ ଯୋଗୁ ଚୂଡ଼ା ଦର ରେ ବିକ୍ରି ହୁଅଥିବା କ୍ଷୀର ଏବଂ କ୍ଷୀର ଜାତୀୟ ସାମଗ୍ରୀ କୁ ଗ୍ରାମାଂଚଳର ରୋଗୀ, ଶିଶୁ, ବୃଦ୍ଧ ଓ ବୃଦ୍ଧା ମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ ମୂଲ୍ୟ ରେ ସହଜ ରେ ଉପଲବ୍ଧ କରାଯାଉ ।

ଚଳିତ ବର୍ଷ ସରକାର କୃଷିବଜେଟ, ମନରେଗା, ଯୋଗାଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା, କିସାନ ସମ୍ମାନ ନିଧି ପାଇଁ ୧.୭୦ ଲକ୍ଷ କୋଟି ର ମୂଲ୍ୟରାଶି ଅନୁମୋଦନ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରାମ୍ୟାଂଳ ର ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥା କୁ କୋରନା ଏବଂ ଲକଡ଼ାଉନ କବଳ ରୁ ବଂଚେଇବା ପାଇଁ ଏହି ସବୁ ପଦକ୍ଷେପକୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ଉଚିତ ।

ରୁଦ୍ରପ୍ରତାପ ସୁବୁଦ୍ଧି
ସହକାରୀ ପ୍ରାଧ୍ୟାପକ , ମିଟସୁ , ରାୟଗଡ଼ା

ଅମଳ ପରବୀ ଧାନ ସଂରକ୍ଷଣ

ଧାନ ହେଉଛି ଓଡ଼ିଶାର ମୁଖ୍ୟ ଫସଲ । ବର୍ଷକୁ ଦୁଇଥର ଧାନ ଅମଳ କରାଯାଏ ଓ ଏହାକୁ ବର୍ଷସାରା ଖାଦ୍ୟ ହିସାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ତେବେ ବିଭିନ୍ନ କାରଣରୁ ସଂରକ୍ଷଣ ସମୟରେ ଧାନ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ, ଯାହାର ସମ୍ଭାବନା ବର୍ଷାଦିନେ ସର୍ବାଧିକ କାରଣ ଏହି ସମୟରେ ବାୟୁମଣ୍ଡଳର ଆର୍ଦ୍ରତା ଅଧିକ ଥାଏ । ସର୍ବେକ୍ଷଣରୁ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ଯେ, ମୂଷା ଓ କୀଟ ଦ୍ଵାରା ଶତକଡ଼ା ୬ ଭାଗ ଧାନ ନଷ୍ଟ ହୁଏ । ଅମଳ ପରବୀ ତୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିତ୍ଵାଳନା ଯୋଗୁଁ ଶତକଡ଼ା ୧୦ ଭାଗ ଧାନ ନଷ୍ଟ ହୁଏ । ନଷ୍ଟ ହେଉଥିବା ୧୬ ପ୍ରତିଶତ ଧାନକୁ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ବିଶେଷ କରି ଧାନ କାଟିବା ସମୟର ପଦକ୍ଷେପ, ମୂଷାଙ୍କ କବଳରୁ ଧାନ ରକ୍ଷା, ପୁରାତନ ଧାନର ସଂରକ୍ଷଣ ପଦ୍ଧତିରେ ଆଧୁନିକୀକରଣ, ଆଧୁନିକ ଧାନ ସଂରକ୍ଷଣ ପଦ୍ଧତି, ବୃହତ ସଂରକ୍ଷଣ ଭଣ୍ଡାରରେ ଧାନ ସାଇତିବେ କିପରି ଓ ଧାନ ଅମଳ ପରବୀ ନଷ୍ଟ କିପରି ରୋକାଯାଇପାରିବ, ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ଉପସ୍ଥାପନା ।

କ୍ରମବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ ଜନସଂଖ୍ୟା ଓ ଖାଦ୍ୟ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପଦ୍ଧତିରେ ଧାନ ସଂରକ୍ଷଣ ନିତ୍ୟାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ବିଭିନ୍ନ କାରଣରୁ ଧାନ ଅମଳ ଓ ସଂରକ୍ଷଣ ସମୟରେ ଧାନ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । ବିଶେଷ କରି ଶସ୍ୟରେ ଥିବା ଜଳାୟ ଅଂଶ ଓ ତାପମାତ୍ରା ଶସ୍ୟକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ । ସଂରକ୍ଷଣ ସମୟରେ ଧାନର ଜଳାୟ ଅଂଶ ବଞ୍ଚିଗଲେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର କୀଟାଣୁ ଅନୁକୂଳ ତାପମାତ୍ରାରେ ଖୁବଶୀଘ୍ର ବଢ଼ିଯାଏ । କେତେକ କୀଟାଣୁ ଏହି ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟରେ ଏକପ୍ରକାର ବିଷାକ୍ତ ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥାନ୍ତି, ଯାହା ଶରୀରର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଅଙ୍ଗ ମାନଙ୍କରେ ଦୁଷ୍ଟସାଧ ରୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରେ । ବେଳେବେଳେ ଏହି କୀଟାଣୁମାନେ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟର ଭୃଶ ଗୁଡ଼ିକ ନଷ୍ଟ କରିଦେବା ଦ୍ଵାରା ଏହା ବିହନ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିହୁଏ ନାହିଁ । କିଛି କୀଟାଣୁ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟର ଫୁଟି ଫ୍ୟାଟି ଏସିଡ ଅଂଶ ବଢ଼ାଇ ଦେବାରୁ, ଡ଼ାଉଲରୁ ଏକ ପ୍ରକାର ଦୂର୍ଗନ୍ଧ ବାହାରେ, ଯାହା ଡ଼ାଉଲର ମାନ ନଷ୍ଟ କରିଥାଏ । ବିହନ ଧାନର ଜଳାୟ ଅଂଶ ଓ ତାପମାତ୍ରା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନିତ୍ୟାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ଧାନର ଜଳାୟ ଅଂଶ ଶତକଡ଼ା ୧୩ ଭାଗ ଥିଲେ ଛଅ ମାସ ଓ

୧୨ ଭାଗ ଥିଲେ ୨ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂରକ୍ଷଣ କରାଯାଇ ପାରିବ । ଧାନ ସଂରକ୍ଷଣର ତାପମାତ୍ରାକୁ ସାତେ ଚାରି ଡିଗ୍ରୀ ସେଣ୍ଟିଗ୍ରେଡ୍ ମଧ୍ୟରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରିଲେ, ଅଧିକାଂଶ କୀଟାଣୁ ପ୍ରାଣ ହରାଇଥାନ୍ତି । ତୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂରକ୍ଷଣ ପଦ୍ଧତି ଯୋଗୁଁ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ଭଣ୍ଡାର ଅଭାବରୁ ଆମ ଦେଶରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ୧୫-୨୫ ପ୍ରତିଶତ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହେଉଛି ।

ଏହି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଉନ୍ନତ ମାନର ସ୍ଥାୟୀ ଅମଳ, କଂକ୍ରିଟ ବା ଧାତବ କୋଠି, ବାଉଁଶର ଉନ୍ନତ ମାନର ଡୋଲିରେ ସଂରକ୍ଷଣ କରନ୍ତୁ । କଂକ୍ରିଟ ବନ୍ଦ କୋଠିକୁ ଚାଷୀଘରେ ପ୍ରାୟ ଛଅ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖାଇବା ଧାନ ସଂରକ୍ଷଣ କରି ରଖିବା ପାଇଁ ଏକ ଛୋଟ କୋଠି ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରେ । ଏହା କମ ଖର୍ଚ୍ଚରେ, ମଜବୁତ ଓ ମୁସ ନିରୋଧକ ହୋଇଥିବାରୁ ବହୁଳ ଭାବରେ ଆଦୃତ ହୋଇପାରିଛି ।

ଶୁଭଙ୍କର ପୁରୋହିତ
ପି.ଏଚ୍.ଡ଼ି.ଛାତ୍ର, ଜି.ବି.ପତ୍ତନ କୃଷି ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ
ମୋ - ୯୪୩୮୩୭୯୫୯୮

ଦେଶର କୃଷକ ହେଉଛନ୍ତି ଆମର ଅନୁଦାତା

ମିଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ହେଉଥିବା କିଷାନ ସମ୍ମିଳନୀକୁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ନେରଘୁମୋଦୀ ଆଜି ଭିଡିଓ କନଫରେନ୍ସ କରିଆଣେ ସମ୍ବୋଧିତ କରିଛନ୍ତି । ଏହାଛଡା ସେ ଶୀତଳ ଭଣ୍ଡାର ଭିଠିଭୁମି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୁବିଧାସୁଯୋଗର ଶିଳାନ୍ୟାସ କରିବା ସହ ଉଦଘାଟନ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଅବସରରେ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦେଇ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି, ଚାଷୀ ଯେତେ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କେଲ ମଧ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟ, ଫଳ ଓ ପନପରିବାର ଭଣ୍ଡାର ବିନା ତାକୁ ବିପୁଳ କ୍ଷତି ସହିବାକୁ ପଡିବ । ବ୍ୟବସାୟକ ଜଗତକୁ ଆଧୁନିକ ଭଣ୍ଡାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ନୂତନ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କ୍ଷେତ୍ରର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସେ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ସହ ଦେଶକୁ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିବ । ଉନ୍ନତ ଦେଶଗୁଡ଼ିକରେ ଭାରତୀୟ କୃଷକମାନଙ୍କୁ ଅବିଳୟେ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ସୁବିଧା ଯୋଗାଇବା ଉପରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରିଛନ୍ତି । ସେ ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଦ୍ରୁତ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ବୈଷୟିକ ଦୃଶ୍ୟପଟର ଭାରତୀୟ ଚାଷୀମାନେ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ସୁବିଧା ବିନା ଅସହାୟ ହୋଇ ରହିବେ ନାହିଁ । ନିକଟେ ନୂତନ କୃଷି ନୀତି ସମ୍ପର୍କରେ ଚାଲିଥିବା ଅଲୋଚନା ଉପରେ ଆଲୋଚନାପାତ କରି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଏଭଳି ସଂସ୍କାରମୂଳକ ଆଇନ ପାଇଁ ଦୀର୍ଘ ୨୦-୨୨ ବର୍ଷ ଧରି ବିଚାରବିମର୍ଷ ଚାଲିଥିଲା । ଏସବୁ ଆଇନ ରାତାରାତି ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇନାହିଁ । ଦେଶର କୃଷକ, ଚାଷୀ ସଂଗଠନ, କୃଷି ବର୍ତ୍ତେଷଜ୍ଞ, କୃଷି ଅର୍ଥନୀତି ବିଶାରଦ, କୃଷିରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଓ ଅଗ୍ରଣୀ ଚାଷୀମାନେ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବେ ଦାବି କରିଆସୁଥିଲେ । ଦକ୍ଷୀଣ ଇଣ୍ଡୋନେସିଆରେ କୃଷି ସଂସ୍କାର ନେଇ କୁହାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତପେକ୍ଷ ଏହାକୁ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ

କରାଯାଇନଥିଲା । ଆଗରୁ ଏସମ୍ପର୍କରେ ଯେଉଁ ଅଲୋଚନା ଚାଲିଥିଲା ନୂତନ କୃଷି ନୀତିରେ ତାହାହିଁ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଛି ବୋଲି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ପୂର୍ବ ସରକାରମାନେ ଦୀର୍ଘ ୮ ବର୍ଷ ଧରି ସ୍ୱାମୀନାଥନ କମିଟିର ରିପୋର୍ଟକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିନଥିଲେ । ଏପରିକି ଚାଷୀମାନଙ୍କ ଅଯୋଜନ ମଧ୍ୟ ଏମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କରାଇପାରିନଥିଲେ । ଚାଷୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶେଷ କିଛି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାର ପଡିବ ନାହିଁ ବୋଲି ସେମାନେ ଧରିନେଇଥିଲେ । ବିରୋଧୀ ଦଳଙ୍କୁ ସମାଲୋଚନା କରି ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ସେମାନେ ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ରାଜନୀତି ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ତାଙ୍କ ସରକାର ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ଅନୁଦାତା ଭାବେ ବିବେଚନା କରିବା ସହ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ୟା ପ୍ରତି ଉତ୍ତରାନ୍ୱିତ ମନୋଭାବ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସରକାର ସ୍ୱାମୀନାଥନ କମିଟିର ରିପୋର୍ଟରେ କରାଯାଇଥିବା ସୁପାରିଶକୁ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଚାଷୀମାନଙ୍କ ଉପାଦିତ ସାମଗ୍ରୀ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେବତଗୁଣା ଏମସସି ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ମୋଦୀ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ରଣ ଛାଡ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ, କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ନାମମାତ୍ର ଚାଷୀଙ୍କ ପାଖରେ ଏହା ପହଞ୍ଚି ପାରେନାହିଁ, କାରଣ ସେ ବ୍ୟାଙ୍କକୁ ଯାଇପାରେ ନାହିଁ କି ରଣ ନେଇ ପାରେନାହିଁ । ପିଏମକିଶାନ ଯୋଜନାରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଚାଷୀମାନେ ୭୫ ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କା ସହାୟତା ପାଇବେ, ଯାହାକି ସିଧାସଳଖ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟାଙ୍କ ଖାତାରେ ଜମା ହେବ । ଏଥିରେ କୌଣସି ବାଟମାରଣା ହେବ ନାହିଁ କି କେହି କମିସନ ମଧ୍ୟ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ନିମ୍ନ ପ୍ରେଲପସ୍ତୁଳି ଯୁରିଆ ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ଯୋଗାଇ କିପରି ଦୁର୍ନୀତି ରୋକା ଯାଇପାରିଛି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ତାହା ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲେ । ପୂର୍ବ ସରକାରମାନଙ୍କୁ ସମାଲୋଚନା କରି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ସେମାନେ ଚାଷୀମାନଙ୍କ ସମସ୍ୟା ପ୍ରତି ସଚେତନ ହୋଇଥିଲେ ଦୀର୍ଘ ଦଶନ୍ଧି ଧରି ୧୦୦ଟି ବୃହତ ଜନସଚ୍ଚନ ପ୍ରକଳ୍ପ ଆଜି ଅସମାପ୍ତ ରହିନଥାନ୍ତା । ଏହିସବୁ ପ୍ରକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକୁ ବିଭିନ୍ନ ମିଶନ କରିଆରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ଆମ ସରକାର

ହଜାର ହଜାରକୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚାଷ ଜମିକୁ ଜଳଯୋଗାଇ ଦେବାପାଇଁ ତାଙ୍କ ସରକାର ଉଦ୍ୟମ କରୁଛନ୍ତି । ଏହାଛଡ଼ା ମହୁ ଚାଷ, ପଶୁପାଳନ ଓ ମତ୍ସ୍ୟ ଚାଷ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସମଦୃଷ୍ଟି ଦେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ମତ୍ସ୍ୟ ଚାଷର ବିକାଶ ପାଇଁ ନୀଳ ବିପ୍ଳବ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଉଛି । କିଛିଦିନ ପୂର୍ବରୁ ମତ୍ସ୍ୟ ସମ୍ପଦ ଯୋଜନା ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ଏହିସବୁ ଉଦ୍ୟମ ଯୋଗୁଁ ଦେଶର ମତ୍ସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ ସମସ୍ତ ପୂର୍ବ ରେକର୍ଡ଼ ଭଙ୍ଗ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ହୋଇଛି ବୋଲି ଶ୍ରୀ ମୋଦୀ କହିଛନ୍ତି । ସରକାରଙ୍କ ନୂତନ କୃଷି ନୀତିନେଇ ଅବିଶ୍ୱାସର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ଓ ଏଥିରେ ତିଳେମାତ୍ର ମିଥ୍ୟା ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ସରକାର ଏମଏସପି ଉଠାଇଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ସ୍ୱାମୀନାଥନ କମିଟିର ସୁପାରିଶକୁ କାହିଁକି ଲାଗୁ କରିଥାନ୍ତେ, ସେ ବିଷୟରେ ଟିକିଏ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି । ଶସ୍ୟ ରୁଣା ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଚାଷକୁ ଆଶ୍ୱାସନା ଦେବା ପାଇଁ ଏମଏସପିରେ ଘାଷଣା କରାଯାଇଥାଏ । ଏପରିକି କୋରାନା ପରି ମହାମାରୀର ମୁକାବିଲା କରୁଥିବା ବେଳ ମଧ୍ୟ ଶସ୍ୟ ଆହରଣ କାଳରେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବେ ଏମଏସପି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଆଗରୁ ଯେଭଳି ଏମଏସପି ଦିଆଯାଇଆସୁଛି ତାହା ସେହିଭଳି ଅବ୍ୟାହତ ରହିବ ବୋଲି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି । ସରକାର ଏମଏସପିର ମୂଲ୍ୟ କେବଳ ବୃଦ୍ଧିକରିନାହାନ୍ତି ବରଂ ଏମଏସପି ଦେଇ ଅଧିକ ଶସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ତାଲି ଜାତୀୟ ଶସ୍ୟର ସମସ୍ୟା ଦେଶରଦେଖାଦେଇଥିଲା ତାହାର ସ୍ମରଣ କରି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହାଦେଖି ବାହାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଣାଯାଇଥିଲା । ସରକାର ୨୦୧୧୪ର ନୀତିର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ୧୧୨ ଲକ୍ଷ ଟନ ତାଲି ଜାତୀୟ ଶସ୍ୟ ଚାଷୀମାନଙ୍କଠାରୁ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ । ତେବେ ୨୦୧୪ ପୂର୍ବରୁ ୫

ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ମାତ୍ର ଦେଢ଼ ଲକ୍ଷ ଟନ ତାଲି ଜାତୀୟ ଶସ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ ହୋଇଥିଲା । ଆଜି ତାଲିଜାତୀୟ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ କରୁଥିବା ଚାଷୀମାନେ ଅଧିକ ଏମଏସପି ପାଉଛନ୍ତି ଓ ଏହାର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ମଧ୍ୟ ହ୍ରାସ ପାଇଛି । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ସ୍ୱର୍ଷିକରଣ ଦେଇକହିଛନ୍ତି ଯେ, ନୂତନ ଆଇନବଳରେ ଚାଷୀମାନେ ତାଙ୍କ ଉତ୍ପାଦିତସାମଗ୍ରୀ ମଣ୍ଡି କିମ୍ବା ମଣ୍ଡି ବାହାରେ ବିକ୍ରି କରିବାର ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଛନ୍ତି । ଚାଷୀ ଯେଉଁଠି ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟ ପାଇବ ସେଠି ତାହାର ଜିନିଷବିକ୍ରି କରିପାରିବ । ନୂଆ ଆଇନ ପେର କୌଣସି ଗୋଟିଏ ବି ମଣ୍ଡି ବନ୍ଦ ହୋଇନାହିଁ । ଏପିଏମସିଗୁଡ଼ିକର ଆଧୁନିକୀକରଣ ନିମନ୍ତେ ସରକାର ୫୦୦ କୋଟିରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଶ୍ରୀ ମୋଦୀ କହିଛନ୍ତି । ଭାଗ ଚାଷ ସମ୍ପର୍କରେ ସ୍ୱର୍ଷିକରଣ ଦେଇ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହା ଆମ ଦେଶରେ ବହୁକାଳରୁ ଚାଲିଆସୁଛି । ଭାଗ ଚାଷରେ କେବଳ ଉତ୍ପାଦିତ ସାମଗ୍ରୀର ନେଶେଦଣ ହେଉଥିବା ବେଳେ ଜମି ଚାଷୀ ପାଖରେ ହିଁ ଥାଏ । ଏସମ୍ପର୍କରେ ରାଜିନାମା ସହ ଜମିଜମାର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ଏପରିକି ପ୍ରାକୃତିକ ବିପଦର୍ଯ୍ୟ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଚାଷୀ ପୁରା ପଇସା ପାଇଥାଏ । ନୂତନ ଆଇନରେ ଚାଷୀ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଲାଭର ସୁବିଧା ରହିଛି । ଚାଷୀମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରତି ସମେତଦନା ପୂର୍ବକ ଏଥିରେ କୌଣସି ଆଶଙ୍କାର କାରଣ ନାହିଁ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ସରକାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟରେ ଅଲୋଚନା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି । ମହାମାନ୍ୟ ଅଟଳ ଜାଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀ ଆସନ୍ତା ୨୫ ତାରିଖ ଦିନ ଏହି ବିଷୟରେ ସେ ପୁଣି ଅଲୋଚନା କରିବେ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ସେହିଦିନ ପିଏମକିଶାନ ସମ୍ମାନ ନିଧର ଦ୍ୱିତୀୟ କିଛି କୋଟିକୋଟି ଚାଷୀଙ୍କ ବ୍ୟାଙ୍କ ଖାତାରେ ଜମା ହେବ ବୋଲି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି ।

(ପିଆଇବି)

ପଙ୍ଗପାଳରୁ ବିଷା

ପୃଥିବୀ- ସୃଷ୍ଟିରେ ଯେପରି ଏକ ନିଆରା ଗ୍ରହ , ସେପରି ମଧ୍ୟ ଏକ ନିଆରା ବନ୍ଧନର ରଜୁ ରେ ବନ୍ଧା । ଏହା ଉପରେ କିମ୍ବା ଏହାର ପରିପାର୍ଶ୍ୱରେ ଚାଲୁଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକ୍ରିୟା , ପରସ୍ପର ସହ ନିବିଡ଼ ସମ୍ପର୍କ ଓ ସମନ୍ୱୟ ରକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟତଃ ୪ଟି ମଣ୍ଡଳ -ଜୀବ ମଣ୍ଡଳ,ବାୟୁମଣ୍ଡଳ , ଜଳମଣ୍ଡଳ ଏବଂ ଭୂମଣ୍ଡଳ ର ଉପସ୍ଥିତି ପାଇଁ , ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଜୀବଜଗତ ର ସୃଷ୍ଟି ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପାରିଛି । ପ୍ରକୃତି ସବୁବେଳେ ଉପରୋକ୍ତ ୪ ଟି ମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଓ ସମନ୍ୱୟ ର ସ୍ୱାଭାବିକ ପ୍ରବାହିତ କରାଇ ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯେବେ ସେହି ସ୍ୱରୋତରେ କୌଣସି ସମସ୍ୟା ପରିଲିକ୍ଷିତ ହୁଏ , ସେତେବେଳେ ଜୀବଜଗତ ପ୍ରକୃତି ପାଇଁ ଶତ୍ରୁ ପାଲଟି ଯାଏ କିମ୍ବା ପ୍ରକୃତି ଜୀବଜଗତ ପାଇଁ ଶତ୍ରୁ ପାଲଟି ଯାଏ ।

ପଙ୍ଗପାଳ - ଶୁଣିବାକୁ ଏକ ହାସ୍ୟାସ୍ତବ ଶବ୍ଦ ଲାଗିପାରେ , ହେଲେ ତାର ବି କିଛି କ୍ଷମତା ଓ ଶକ୍ତି ରହିଛି । ଗୋଟେ ଛୋଟ ଦୁବ ଘାସକୁ ଆମେ ପାଦ ତଳେ ଚାପି ତା’ ଉପରେ ଚାଲିବା ବେଳେ ତାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତାକୁ ଭୁଲି ଯାଇ ଥାଉ । ହେଲେ ସେଇ ଦୁବ ବିତା ପୂଜାକର୍ମ ରେ ଆମ ମଥାରେ ଚନ୍ଦନ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରି ଥାଉ । ତେଣୁ କୌଣସି ବି ବସ୍ତୁ କୁ ହେୟ ମନେ କରିବା ଅନୁଚିତ ।

ପଙ୍ଗପାଳ ଏକ ଝିଂଟିକା ପ୍ରଜାତିର କୀଟ କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଉଚ୍ଚତା କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର ଠାରୁ ବି କମ୍ ବିପଦ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ । କାରଣ କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର ଆକ୍ରମଣ ଆକ୍ରମଣ ଭାବେ କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ କିଛି କ୍ଷଣ ମୁଁରେ ମାରି ଥାଏ । ହେଲେ ପଙ୍ଗପାଳ ଆକ୍ରମଣ ମନୁଷ୍ୟର ଖାଦ୍ୟ ନଷ୍ଟ କରି ତାକୁ ଭୋକରେ ଜଳାଇ ଜଳାଇ ମାରେ ।

ସାଧାରଣତଃ ମରୁଭୂମି ଅଂଳରେ ପଙ୍ଗପାଳର ଦୌରାନ୍ତ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳି ଥାଏ । ବିଶେଷ କରି ଆଫ୍ରିକାୟ ଦେଶ ଯଥା କେନିୟା , ଉଗାଣ୍ଡା , ସୁଦାନ, ଇଥିଓପିଆ ଓ ସୋମାଲିଆ ରେ ଏମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ଦେଖା ଯାଇ ଥାଏ । ୨୦୧୯ ମସିହାରେ ଆଫ୍ରିକା , ଆରବ ଦ୍ୱୀପପୁଞ୍ଜ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଏସିଆରେ ଏହି କୀଟ ଅଧିକ ବଂଶ ବିସ୍ତାର କରିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । ଏମାନଙ୍କ ଆକ୍ରମଣ ରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ଚାଷ ଜମି କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ଇଥିଓପିଆ ଓ ସୋମାଲିଆ ରେ ବିଗତ ୨୫ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ହଉଛି ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ । ପରେ ପରେ ଏହା ପାକିସ୍ତାନ ଓ ଭାରତକୁ ବ୍ୟାପିବାରେ ଲାଗିଛି । ଭାରତର ରାଜସ୍ଥାନ,ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ , ମହାରାଷ୍ଟ୍ର , ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ଏବଂ

ଗୁଜରାଟ ପରି ରାଜ୍ୟ ରେ ଚାଷୀ ମାନଙ୍କ ର ମୁଣ୍ଡ ବିଷା ର କାରଣ ପାଲଟିଛି ଏହି କୀଟ ରୂପୀ ମହାମାରୀ ।

ଜୈବ ବିବଧତା ରେ ଅସମ୍ଭବନ ପଙ୍ଗପାଳ ମାନଙ୍କ ଦୌରାନ୍ତ୍ୟ ଓ ବଂଶ ବୃଦ୍ଧିର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ବୋଲି କହିଲେ କିଛି ଭୁଲ ହେବ ନାହିଁ । କୁହା ଯାଉଅଛି ପଙ୍ଗପାଳଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ଆଫ୍ରିକାୟ ମରୁଭୂମି ଅଂଳରେ ଖାଦ୍ୟଭାବ ଏବଂ ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହିଁ ବାଧ୍ୟ କରିଛି , ଏପରି କିଛି କରିବାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅନୁଧ୍ୟାନରୁ ଏହା ସୂଚନା ମିଳୁଅଛି କି ପୂର୍ବ ପ୍ରଜାତି ଠାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ର ପ୍ରଜାତି କିଛି ଅଧିକ ଉଚ୍ଚର ଉଚ୍ଚତାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ରଖୁଛନ୍ତି , ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ହଜାର ହଜାର କିଲୋମିଟର ଅତିକ୍ରମ କରିବାରେ ସହାୟକ ହେଉଛି । ଏହା ଛଡା ଏମିତି ବି ହୋଇ ପାରେ , ପଙ୍ଗପାଳଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷୀ କିମ୍ବା ଶତ୍ରୁ କୀଟ ମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାରେ ମାତ୍ରାଧିକ ହ୍ରାସ , ଏହାର ଏକ ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ।

ତୀନ ଦେଶର ଏକ ଘଟଣାକୁ ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଆଲୋଚନାର ବିଷୟ ପରିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇ ପାରେ । ଘଟଣା ଚି ଥିଲା ୧୯୫୮ ମସିହାର । ମାଓ ଜେଡଙ୍ଗ , ତୀନ କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ପାର୍ଟିର ଅଧକ୍ଷ ଥିବା ବେଳେ , ଘରଡ଼ିଆ ମାନଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ ଅଭିଯାନ ଭଳି ଏକ ଡାକରା ଦେଇଥିଲେ । କାରଣ ତୀନଦିବ୍ୟାଙ୍କ ମନରେ ଘର ଚିଆ ମାନେ ଅଧିକ ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟ ନଷ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଗୋଟେ ଭାବନା ରହିଥିଲା । ଲୋକମାନେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଶୈଳୀରେ ଚିଆ ମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା ଏବଂ ଘଉଡ଼ାଇବା ର ପ୍ରଚେଷ୍ଟାରେ ନିବୃତ୍ତ ରହିଲେ । ପରେ ସେମାନେ ଚିଆଙ୍କ ପ୍ରାୟୁର୍ଭାବ ରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଗଲେ ବୋଲି ମନେ ମନେ ଖୁସି ହେଲେ । କିନ୍ତୁ ତାର ଦୁଇ ବର୍ଷ ପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୯୬୦ ମସିହାରେ ଏକ ବିରାଟ ଖାଦ୍ୟ ସଙ୍କଟ ତୀନ ରେ ଦେଖା ଯାଇଥିଲା । ଯାହାକି ୨୫ ମିଲିୟନ ଲୋକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ସାଜି ଥିଲା । ପ୍ରକୃତରେ ଘରଚିଆ ମାନେ ଯେତିକି ଶସ୍ୟ ଖାଉଥିଲେ , ତା ଠାରୁ ଅଧିକ ଶସ୍ୟ ନଷ୍ଟକାରୀ କୀଟ ମାନଙ୍କୁ ଆହାର

କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶ ହ୍ରାସ ପରେ ଚୀନ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ କୀଟ ମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିଥିଲା । ଯାହା କି ଏତେ ବଡ଼ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ କୁ ଚୀନ ରାଜ ରାଷ୍ଟ୍ରା ରେ ଛିଡ଼ା କରାଇ ଦେଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏଥିରୁ ପଞ୍ଜପାଳ ଙ୍କ ଭୟାବହତା କୁ ଅନୁଭବ କରା ଯାଇ ପାରେ ।

ପଞ୍ଜପାଳ ଆକ୍ରମଣ କୁ ଆମେ ଭୟ ନ କରି , ଏହାକୁ ଦୃଢ଼ ମନୋଭାବ ର ସହିତ ସମ୍ମୁଖୀନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।ଖାଲି ସେମାନଙ୍କୁ କୀଟ ନାଶକ ପ୍ରୟୋଗ କିମ୍ବା ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ର ଉପଯୋଗ ସାହାରା ରେ ଘଉଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ ନ କରି , ସେମାନଙ୍କୁ ବିକଳ ଭାବରେ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରି ହେବ ତାହା ବୈଜ୍ଞାନିକ ମାନେ ଭାବିବା ଜରୁରୀ । ଯେହେତୁ ପଞ୍ଜପାଳ ମାନେ ସରଳ ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟ କୁ ଏକ ଜଟିଳ ପ୍ରୋଟିନ ରେ ପରିଣତ କରୁଛନ୍ତି , ହୋଇପାରେ ମନୁଷ୍ୟ ପାଇଁ ଏହା ଖାଦ୍ୟ ଉପଯୋଗୀ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ

ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଗୃହପାଳିତ ପଶୁ କିମ୍ବା ଫସଲ ପାଇଁ ଜୀବସାର ରୂପରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ପାରେ ।

ଶେଷରେ ସବୁ ଚାଷୀ ଭାଇ ମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ , ସକାରାତ୍ମକ ମନୋଭାବ ରଖି ପ୍ରକୃତିର ଏହି ଦୁଷ୍ଟ ଆହ୍ୱାନ କୁ ପ୍ରତିହତ କରିବା ପାଇଁ ଆଗେଇ ଆସିବା ଜରୁରୀ । କାରଣ ସମସ୍ୟା ଉପୁଜିଛି ମାନେ କୋଉ ଅଜଣା , ଅନ୍ଧାର କୋଣରେ ତା’ର ସମାଧାନ ଲୁଚିକି ରହିଛି । ଆମକୁ ଖାଲି ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସାହସର ସହ ସମାଧାନ କୁ ଖୋଜି ବାହାର କରିବାର ଅଛି ।

ଶ୍ରୀବଣ କୁମାର କର
ମୋ - ୯୧୧୪୬୪୯୬୫୪

ଆପଣ ବି ଜଣାଇପାରିବେ ଆପଣଙ୍କ ସମସ୍ୟା...

ଚାଷ ସମ୍ପନ୍ନ ଯେକୌଣସି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଆମକୁ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ

ଠିକଣା

ମାର୍ପିତ : ସମ୍ପାଦକ ଶ୍ୟାମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ
 ଷ୍ଟେଟବ୍ୟାଙ୍କ ପାଖ
 ବାସୁଦେବପୁର, ଭଦ୍ରକ

ଫୁଲଗଛରେ ସୁସ୍ଥ ପୋଷକର ଭୂମିକା

ଜୀବଜଗତରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ମଣିଷ ବଂଚି ରହିବା ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ମୌଳିକ ଚାହିଦା ମଧ୍ୟରୁ ଖାଦ୍ୟର ଭୂମିକା ଯେପରି ଅତୀବ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଠିକ୍‌ସେପରି କୋମଳମତି ଫୁଲ ମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଉପଯୁକ୍ତ ପୋଷକର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନେକ ରହିଛି । ତେବେ ମୁଖ୍ୟତଃ ପରିବେଶରୁ ହିଁ ଏ ଫୁଲଗଛ ମାନେ ଅନେକ ପୋଷକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଶୋଷଣ କରିନେଇଥାନ୍ତି ଏଂ ସେମାନେ ଶୋଷଣ କରୁଥିବା ଅନେକ ପୋଷକ ଦ୍ରବ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ୧-୬ଟି ପୋଷକ ଗଛର ପାଳନ, ପୋଷଣ ଓ ବର୍ଦ୍ଧନ ଦିଗରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ ଓ ସେହି ପୋଷକ ମାନଙ୍କୁ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ପୋଷକ କୁହାଯାଏ । ଆବଶ୍ୟକତା ଓ ପରିମାଣ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ଭିନ୍ନ କରି ପୁନଶ୍ଚ ପୋଷକ ଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ତୁଳ ଓ ସୁସ୍ଥ କିମ୍ବା ମହା ପୋଷକ ଓ ଲଘୁ ପୋଷକ ଭାବେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଲୌହ, ବୋରନ, ତମ୍ବା, ଜିଙ୍କ, ମାଂଗାନିଜ, କଲୋରିନ ଓ ମଲିବଡେନମ ଆଦି ଗଛ ପାଇଁ ଯବକ୍ଷାରଯାନ, ଫସଫରସ, ପୋଟାସିୟମ, କ୍ୟାଲସିୟମ, ମ୍ୟାଗନେସିୟମ ଏବଂ ସଲଫର ପରି ସ୍ତୁଳ ବା ମହା ପୋଷକ ମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା କମ ପରିମାଣରେ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବାରୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ସୁସ୍ଥ ବା ଲଘୁ ପୋଷକ ନାମରେ ନାମିତ । ତେବେ ଏହି ଲଘୁ ପୋଷକ ଗୁଡ଼ିକ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣରେ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏସବୁର ଭୂମିକା କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଉଦ୍ଭିଦ ପରି ଫୁଲଗଛ ମାନଙ୍କରେ ବିଶେଷ ଭାବେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ବୋଧ ହୁଏ । ଫୁଲଗଛ ମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଭାବିକ ବୃଦ୍ଧି ଓ ବିକାଶ ପାଇଁ ଏସବୁ ସୁସ୍ଥ ପୋଷକ ମାନଙ୍କର ଅନେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ରହିଛି । ପ୍ରକୃତରେ ଅନେକ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଫୁଲବାସ ପାଇଁ ଏ ସୁସ୍ଥ ପୋଷକ ପ୍ରୟୋଗ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯାଉନଥିଲା କିନ୍ତୁ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ସ୍ଥିତିରେ ପରିବେଶ ପ୍ରଦୂଷଣ ଯୋଗୁ ମୁଠିକା ନିଜର ଗୁଣବତ୍ତା ବାରମ୍ବାର ହରାଇବା ଫଳରେ ମାଟିରେ ମଧ୍ୟ ଲବଣଅଂଶ ବୃଦ୍ଧି, ଅନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଅମ୍ଳାୟ ଓ କ୍ଷାରାୟ ପରିମାଣ ପରି ଅନେକ ସମସ୍ୟା ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେବା ସହ ଗଛ ପାଇଁ ଏହି ସବୁ ସୁସ୍ଥ ପୋଷକ ମାନଙ୍କର ସହଜଲଭ୍ୟତା ସମ୍ଭବପରେ ହୋଇପାରୁନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଗଛର କୋଷ ବିଭାଜନ, ଜନନ, ଆଲୋକ ଶ୍ଳୋଷଣ ପରି ବିଭିନ୍ନ ଜୈବ ରାସାୟନିକ କ୍ରିୟା ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିପତ୍ତ୍ୟା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ମଧ୍ୟ ଏହି

ସୁସ୍ଥ ପୋଷକ ଗୁଡ଼ିକର ଭୂମିକା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ସୁସ୍ଥ ପୋଷକ ସବୁର ଅଭାବରେ ଫୁଲଗଛ ମାନଙ୍କରେ ସ୍ୱାଭାବିକ କ୍ରିୟା ସବୁ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ସହ ଗଛର ବଢ଼ିବାରେ, ଫୁଲ ଧରିବାରେ ଅସୁବିଧା ପରିଲକ୍ଷିତ ହେବା ସହ ସୁସ୍ଥ ପୋଷକ ଅଭାବ ଜନିତ ରୋଗ ସବୁ ଦେଖାଯାଏ ।

ସୁସ୍ଥ ପୋଷକ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବୋରନକୁ ଏକ ମୁଖ୍ୟ ପୋଷକ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ । ଫୁଲ ଗଛ ଶରୀରର ନୂତନ କୋଷ ନିର୍ମାଣ, ଗଛର ଅଭିବୃଦ୍ଧି, ଗଛରେ କ୍ୟାଲସିୟମର ଗତିଶୀଳତା ଓ ଯବକ୍ଷାରଯାନର ଶୋଷଣ, ଶକ୍ତିରା ତଥା ଅନ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥର ସୁପରିବହନ ଓ ସଂଲନ, ପରାଗଣ କ୍ରିୟାରେ ବୋରନର ଭୂମିକା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାର ଅଭାବରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ସେବତା ଫୁଲଗଛ ଗୁଡ଼ିକ ଭଲ ଭାବେ ବଢ଼ି ନପାରିବାର ଦେଖାଯାଏ । ସେହିପରି ଏହାର ଅଭାବରେ ସେବତାର କଢ଼ ଗୁଡ଼ିକ ଠିକ୍‌ରୂପେ ଖୋଲି ପାରେ ନାହିଁ, ଫୁଲ ମଧ୍ୟ ଡେରିରେ ଆସିଥାଏ ତଥା ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ଫୁଲ ହୋଇଥାଏ ଯାହା ଫଳରେ ଚାଷୀଟିଏ ଆର୍ଥିକ ସଫଳତା ପାଇପାରେ ନାହିଁ । ଗେଣ୍ଡୁ ଫୁଲ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ବୋରନ ଫୁଲର ଗୁଣାତ୍ମକ ଆକାରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିଥାଏ । ଏକ ବର୍ଗମିଟର ପିଛା ଜମିରେ ୧.୫ ଗ୍ରାମ ବୋରାକ୍ଟର ପ୍ରୟୋଗ ସେବତା ଗଛରେ ପରିଲକ୍ଷିତ ଏସବୁ ଅଭାବ ଅସୁବିଧାକୁ ଦୂର କରିବା ଦିଗରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ ।

ଅନ୍ୟତମ ସୁସ୍ଥ ପୋଷକ ମାଂଗାନିଜ କ୍ୟାଲସିୟମ ବହୁଳ ମୁଠିକାରେ କ୍ଷାରାୟ ପରିମାଣକୁ ହ୍ରାସ କରିବାରେ ବିଶେଷ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରେ । ମାଂଗାନିଜର ଅଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଇଂରଭେନାଲ କଲୋରୋସିସ ରୋଗ ବିଭିନ୍ନ ଫୁଲଗଛ ମାନଙ୍କରେ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ । ମୁଖ୍ୟତଃ ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ଅଂଚଳ, ବାଲିଆ ମାଟିରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଚୂନ ପ୍ରୟୋଗ ଫଳରେ ମାଂଗାନିଜର ଅଭାବ ଦେଖାଦେଇଥାଏ । ସେପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ ୦.୧% ମାଂଗାନିଜ ସଲଫେଟ ଦ୍ରବଣର ୨୭୭୩ ଥର ସିଂନ ବିଶେଷ ଭାବେ ସୁଫଳ ହୋଇଥାଏ ।

ଆଇରନ ବା ଲୌହ ମୁଖ୍ୟତଃ ଫୁଲଗଛର ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହରମୋନର ପ୍ରସ୍ତୁତି, ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତି କ୍ରିୟାରେ ସକ୍ରିୟ ଭାବେ ଅଂଶ

ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଏକ ସୁସ୍ଥ ପୋଷକ ଅଟେ । ଏହି ପୋଷକର ଅଭାବ ବିଶେଷ ଭାବେ କ୍ଷୟକ୍ଷତି ଘଟାଇଥାଏ । ଏହି ପୋଷକର ଅଭାବ ଯୋଗୁଁ ନୂଆ କର୍ମ ପତ୍ର ସବୁ ହଳଦିଆ ପଡ଼ିଯାଏ ଯଦିଓ ଶିରା ସବୁଜ ଥାଏ । ଲୌହ ଜନିତ କଲୋରସିସ ମଲ୍ଲୁ ଫୁଲ ମାନଙ୍କରେ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ମଧ୍ୟ ମଲ୍ଲୁରେ ନିମାଚୋଡ଼ ସଂକ୍ରମଣକୁ ଦୂରାନ୍ୱିତ କରିଥାଏ । ୨୦ଦିନ ଅନ୍ତରରେ ୫୦୦ଗ୍ରାମ ଫେରସ ସଲଫେଟ ଓ ୧୦୦ ଗ୍ରାମ ଯୁରିଆ ସହିତ ୧୦୦ଲିଟର ଜଳରେ ୧୦୦ମିଲିଲିଟରର ସାବୁନ ଦ୍ରବଣର ପ୍ରୟୋଗ ଦୁଇ ତିନି ଥର କରିବା ପରେ ଏସବୁ ସମସ୍ୟା ଦୂରାନ୍ୱିତ ହୋଇପାରେ । ସେହିପରି ୦.୮% ଫେରସ ସଲଫେଟର ପ୍ରୟୋଗ ସେବତୀ ଫୁଲରହିବାର ଅବଧିକୁ ଦୂରାନ୍ୱିତ କରିବା ସହ ଫୁଲ ଅମଳକୁ ମଧ୍ୟ ଦୁଇ ଗୁଣିତ କରିଥାଏ । ଗୁଡ଼ିଓଲସର ଗଛର ଉଚ୍ଚତା, ସ୍ଥାଳକର ଦୀର୍ଘତା, ସ୍ଥାଳକ ସବୁରେ ଫଲୋରେଟ ମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟାକୁ ନିରୁାଣ କରିବାରେ ଆଇରନ ବା ଲୌହର ବେଶ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ରହିଛି ବୋଲି ବିଭିନ୍ନ ପରୀକ୍ଷଣ, ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣରୁ ଜଣା ଯାଇଛି ।

ଜିଙ୍କ ଅନ୍ୟତମ ସୁସ୍ଥ ପୋଷଣ ଯାହା ଉଦ୍ଭିଦ କୋଷରେ ଫସଫରସ ଓ ପୋଟାସିୟମର ପରିମାଣକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରେ ତଥା ଗଛର ଫୁଲ, ଫଳ, ପତ୍ର, ମୂଳ ଓ ଶାଖା ସବୁର ଅଭିବୃଦ୍ଧିରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ଗଛ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହରମୋନ, ପ୍ରୋଟିନ ତିଆରିରେ ତଥା ପରାଗରେଣୁ ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ମଧ୍ୟ ଜିଙ୍କର ଅନେକ ଭୂମିକା ରହିଛି । ହେକ୍ଟର ପିଛା ୨୦କିଲୋଗ୍ରାମ ଜିଙ୍କ ସଲଫେଟର ପ୍ରୟୋଗ ରଜନାଗଣା ଫୁଲ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଧିକ ଲାଭଦାୟକ, ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାଳକରେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ଫୁଲ, ଅଧିକ ନମ୍ବରର ବଳବ ଉତ୍ପାଦନ ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ସେହିପରି ଜିଙ୍କର ଉପଯୁକ୍ତ ପରିମାଣର

ପତ୍ର ସିନ ସେବତୀ, ଗୋଲାପ ପରି ଫୁଲ ମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନେକ ସୁଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ମାନର ଫୁଲ ପାଇବାର ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଅଧିକାଂଶ ମୂଳକରେ କଲୋରିନ ବହୁଳ ପରିମାଣରେ ଗଢ଼ିତ ହୋଇ ରହିଥାଏ । ତେବେ ବାଲିଆ ମାଟିରେ କିଛି ମାତ୍ରାରେ ଏହାର ଅଭାବ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ । କଲୋରିନ ମୂଖ୍ୟତଃ ଉଦ୍ଭିଦର ଅତିରିକ୍ତ ଜଳ ଉତ୍ସେଦନ କ୍ରିୟାରେ ଏକ ବିଶେଷ ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରିଥାଏ ।

ସୁସ୍ଥ ପୋଷକ ତୟା ବା କପର ଗଛର ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତି, ଶ୍ୱସନ, କୋଷ ଗଠନ ପରି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ରିୟା ସବୁରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ । ସେବତୀ ଗଛର ଔଷଧୀୟ ଗୁଣବତ୍ତାକୁ ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଲଘୁ ପୋଷକର ଅନେକ ଭୂମିକା ରହିଛି । ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ଗଛର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ସହ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ମାନର ଫୁଲ ଉତ୍ପାଦନରେ ବେଶ ଜରୁରୀ ମନେହୁଏ । ମୋଲିବଡେନମ ସୁସ୍ଥ ପୋଷକ ଅଭାବ ଯଦିଓ ଫଳ ଓ ପନିପରିବା ଉପରେ ବିଶେଷ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ଫୁଲ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାର ଅଭାବ ବିଶେଷ ପ୍ରଭାବ ପକାଏ ନାହିଁ କୋବାଲଟର ଅଭାବ ସେହିପରି ଲୌହ ଅଭାବକୁ ଦୂରାନ୍ୱିତ କରିଥାଏ ।

ସୁତରାଂ, ଫୁଲଗଛ ପାଇଁ ସୁସ୍ଥ ପୋଷକ ପରି ସୁସ୍ଥ ପୋଷକର ଭୂମିକାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ନିବୋଧତାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନ । ମାଟି ପରୀକ୍ଷଣ ବେଳେ କେଉଁ କେଉଁ ସୁସ୍ଥ ବା ଲଘୁ ପୋଷକର ଅଭାବ ରହିଛି ଫୁଲଗଛର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ସେ ପୋଷକର ଆବଶ୍ୟକତା କେତେ ସେସବୁ ବୁଝି ଉପଯୁକ୍ତ ପରିମାଣରେ ସଠିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଓ ଠିକ ସମୟରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିଲେ ହିଁ ସେସବୁର ଅଭାବ ଜନିତ ରୋଗ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ୟାକୁ ଦୂର କରାଯାଇପାରିବ । ସହ ବଜାରର ଚାହିଦା ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ମାନର ଫୁଲ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ କୃଷକ ଅମଳ କରି ବେଶ ଲାଭଦାନ ହୋଇପାରିବ ।

ସୁବ୍ରତ କୁମାର ସେନାପତି,
ସିଏଚ୍ଡି , ପୁଷ୍ପ ଓ ଭୂପୁଷ୍ପ ଦୃଶ୍ୟ ଉଦ୍ୟାନ ବିଭାଗ,
କୃଷି ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ଭୁବନେଶ୍ୱର, ଓଡ଼ିଶା

ଜନଜାତିଙ୍କୁ ନବଆଲୋକ ଦେଖାଉଛି ନବଜ୍ୟୋତି

ନିୟତିକ ସୃଷ୍ଟିରେ ମଣିଷ ଏକ ବିଚିତ୍ର ପ୍ରାଣୀ । ବୁଦ୍ଧିମତାର ମାପକାଠିରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି ଗଣାଯାଉଥିବା ମଣିଷ ବିଚାର ଓ ବୁଦ୍ଧିର ବହୁତ ଆଗରେ । ତେବେ ଏ ସମାଜ ଏବେ ବି ସେମିତି କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ତ ଦୂରର କଥା , ସହାନୁଭୂତି ଦେବା ପାଇଁ ବି ପଛସ୍ତୁଟା ଦିଏ । ଓଡ଼ିଶାରେ ଜନଜାତି ଓ ଆଦିବାସୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକ ବି ବସବାସ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଏମାନଙ୍କ କଥାକୁ କିଏ କେବେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାର କଥା ଖୁବ କୃତ୍ରିମ୍ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । କିନ୍ତୁ ସେମିତି କିଛି ଛାତ୍ର ଗୋଷ୍ଠୀ ଯେଉଁମାନେ ଏ ଜନଜାତି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ସମର୍ପିତ , ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ନବଜ୍ୟୋତି ସଂସ୍ଥାର ସଦସ୍ୟଗଣ । ନବଜ୍ୟୋତି ନବଜାଗରଣର ବାଠୀ ବାଞ୍ଛି । ଜନଜାତିମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକାର ନୂଆ ବାଟ ବି ଦେଖାଉଛି । ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାବଲମ୍ବୀ କରିବାରେ ମୁଖ୍ୟ ମଙ୍ଗ ଧରିଛି । ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଲା ଛାତ୍ରାବସ୍ଥାରୁ ଏମିତି ଏକ ମହତ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ସମାଜସେବାର କଥାକୁ ଗୋରାଇଛି ରିତେଶ । ୨୦୦୮ରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏହି ସଂସ୍ଥା ଏବେ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାରେ ଦୀର୍ଘ ଛଅ ବର୍ଷ ହେବ ଏହି ଜନଜାତି ମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମନିର୍ଭର କରାଇବା ଦିଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି । ନିକଟରେ ନବଜ୍ୟୋତି ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଜନଜାତୀୟ ସମୃଦ୍ଧି ପ୍ରକଳ୍ପ ଏକ ସ୍ୱାଗତଯୋଗ୍ୟ ପଦକ୍ଷେପ ।

ରିତେଶଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ - ‘ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାନଙ୍କରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କିପରି ପାଠପଢ଼ା କରାଯାଇପାରିବ , ସେ ଦିଗରେ ବି ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଛୁ । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟଚେକାପତ୍ର ହେଉ ଅବା ଚାଷବାସ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କରାଇଛୁ । ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ୟୋଗୀ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ବି ଦେଉଛୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ

ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏହି ଜନଜାତୀୟ ସମୃଦ୍ଧି ପ୍ରକଳ୍ପ ସମୃଦ୍ଧି ଭାବରେ ଆଦିବାସୀ ମାନଙ୍କର ଜୀବିକାକୁ ନୂତନ ମାର୍ଗ ଦେବା ପାଇଁ ପରିକଳ୍ପିତ । ଆମେ ଆଦିବାସୀ ମାନଙ୍କୁ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସ୍ୱାବଲମ୍ବୀ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛୁ । ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କଡ଼କନାଥ କୁକୁଡ଼ା ଯୋଗାଇଦେଇଥିଲୁ । ସେମାନଙ୍କ ଘର ପଛ ବାଡ଼ିରେ କିପରି ପାକଶାଳା ବଗିଚା କରାଯାଇପାରିବ , ସେ ଦିଗରେ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲୁ । ଉଦ୍ୟାନକୃଷିକୁ ସାଥ୍ୟ କରି କିପରି ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆଗକୁ ଯାଇପାରିବେ , ସେ ବିଷୟରେ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ବି ଦେଇଛୁ । ଛତୁ ଚାଷ , ଫୁଲ ଚାଷ ହେଉ ଅବା ଛେଳି ଚାଷ ଏସବୁ ଥରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଲିମ ଦେଇ ସ୍ୱାବଲମ୍ବୀ କରିବା ଦିଗରେ ଚେଷ୍ଟା କରିଛୁ । ସେମାନଙ୍କର ବିକାଶ ପାଇଁ ଆମେ କୃଷିକୁ ବିକାଶର ମାଧ୍ୟମ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିଛୁ । ଆଦିବାସୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ରୋଜଗାରକ୍ଷମ କରିବା ତଥା ନିଶା ନିବାରଣକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ବି ଚେଷ୍ଟା କରିଛୁ । ଜନଜାତିଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ସମସ୍ୟାକୁ ଦୂରୀକରଣ କରିବା ଦିଗରେ ଆମେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପରେ କଡ଼କନାଥ ପ୍ରଜନନ କେନ୍ଦ୍ର ଓ ଦେଶୀ ଜ୍ଞାନ କୌଶଳରେ ନିର୍ମିତ ୨୦୦୦କ୍ଷମତା ବିଶିଷ୍ଟ ଜନକୁବେଟର ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି । ଘର ବାଡ଼ିରେ ବିଭିନ୍ନ ଫୁଲ ଓ ଫଳ ଚାଷ କରିବା ପାଇଁ ଚାଚା ଉତ୍ପାଦନ କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛୁ । ଆଦିବାସୀ ମାନଙ୍କର ପଶୁସମ୍ପଦର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଆମେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଛୁ । ସର୍ବୋପରି ଗ୍ରାମ ଜୀବନରେ ସମୃଦ୍ଧି ଓ ଉନ୍ନତି ଆଣିବା ଆମର ପ୍ରଥମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ।’

-ଶ୍ୟାମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଫିଟର ବିଭାଗ

ନଡ଼ିଆରେ ଗଣ୍ଡା ପୋକ ଦମନ

ନଡ଼ିଆ ଗଛ ରେ ଲାଗୁଥିବା କୀଟ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗଣ୍ଡା ପୋକ ନଡ଼ିଆ ଗଛର ସବୁଠାରୁ ବେଶୀ କ୍ଷତିକାରକ କୀଟ ଅଟେ ଏବଂ ଏହା ବର୍ଷସାରା ଗଛକୁ କ୍ଷତି ପଂହଚାଇଥାଏ, କିନ୍ତୁ ମୌସୁମୀ ସମୟ (ଜୁନ-ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସ) ରେ ଏମାନଙ୍କ ପ୍ରାବୃତ୍ତୀକ ବେଶୀ ହେଇଥାଏ । ତେଣୁ ଅମଳ କମିଯିବା ଫଳରେ ବୃକ୍ଷମାନେ ବହୁତ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେଇଥାନ୍ତି । ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକଶିତ ପୋକଟି କଅଁଳ ଏବଂ ବନ୍ଦ ଥିବା ବାହୁଙ୍ଗା ରେ କଣାକରି ପଶେ । ତେଣୁ ବାହୁଙ୍ଗା ଟି ଖୋଲିଲା ସମୟ ରେ ତ୍ରିଭୁଜ ବା ତ୍ରିକୋଣାୟ ଆକାର ରେ କୀଟି ହେଇଥାଏ । ବାହୁଙ୍ଗା ରେ ହେଇଥିବା କଣାରୁ ତନ୍ତୁ କିମ୍ବା କଣ୍ଡା ଗୁଡ଼ିକ ବାହାରିକି ଓହଲିଥାଏ ।

ପରିଚାଳନା

- ◆ ମରିଯାଇଥିବା ଏବଂ ଶୁଖିଯାଇଥିବା ଗଛ ଗୁଡ଼ିକୁ କୀଟିଦେଲେ କିମ୍ବା ପୋଡ଼ିଦେଲେ ସେଥିରେ ଥିବା ଅଣ୍ଡା, ଲାର୍ଭା ମାନେ ମରିଯାନ୍ତି ।
- ◆ ଗଛମୂଳ ମାଟିଗୁଡ଼ିକୁ ଉପର ତଳ କରିକି ଭଲରେ ମିଶେଇ ସେଥିରେ ଲୁଚିଥିବା ପୋକ ମାନଙ୍କୁ ମାରିଦେବା ଉଚିତ ।
- ◆ ଜିଆଇ ତାର ରେ ହୁକ କିମ୍ବା ଆଙ୍କୁଡା ତିଆରି କରି ବାହୁଙ୍ଗା ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚିଥିବା

- ପୋକ ମାନଙ୍କୁ ଟାଣିଆଣି ମାରିଦେବା ଉଚିତ
- ◆ ଗଛଟି ନଷ୍ଟରୀ ରେ ଥିବା ବେଳେ ତେର ମୂଳ ରେ ପ୍ରତି ୪୫ ଦିନ ରେ ୩ - ୪ ଟି ଲେଖାଏ ଗନ୍ଧକର୍ପୂର ପକେଇ ମାଟି ଦ୍ୱାରା ଘୋଡେଇଦେବା ଉଚିତ । ଫଳରେ ମାଟିରେ ସେମାନେ ଆଉ ବଂଶବିସ୍ତାର କରିପାରିବେନି
- ◆ ହେକୂର ପିଛା ୫ଟି ଫେରୋମନ ଯନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତୁ ।

ମାଟିର ମଣିଷ

ମାଟିର ମଣିଷ

ମାଟିରୁ ଜନ୍ମ ନେଇ ମାଟିରେ ମିଶିବା ସୌଭାଗ୍ୟ ର କଥା

ଏ ମଣିଷ ମାଟିକୁ କର୍ଷ କର୍ଷ ଥାଁ କରେ
ଥାଁ ରେ ଡ଼ାରା ଥୋପେ
ଡ଼ାରା ରେ ସାର, ବିଷ,ଖତ ଦିଏ
ତା' ତମାମ ଜୀବନ ବିତାଏ ମାଟି ସହ
ମେରୁ ପାଲଟିବାରେ ।

ଏ ମାଟି ହିଁ ତାର ମା'
ତା' ର ସଂଜୀବନି ଆଉ
ତା' ଜୀବିକା
ତାକୁ ହିଁ ନେଇ ସାରା ଜୀବନ ବଂଚେ
ଅଥଚ ବଂଚିବାର ମୋହକୁ ବୁଣିଦିଏ ମାଟି ସହ
କେତେ ବର୍ଷା,ଖରା,ଶୀତ
ବୋହିଯାଇଛି ଦେହର ସମୁଦ୍ରରେ
ଅଳିହେଇଛି ଦୁଃଖର ପରିଧି
ହେଲେ କେବେ ଦେଖିନି ,

ମାଟି କାନ୍ଥ ପରି ଭାଙ୍ଗିବାର
ସେ ତ ସବୁବେଳେ ସତେଜ । ।

ତା' ଝାଳ ପରିଶ୍ରମ ର କଥା କହେ
ତା' ରକ୍ତ ସାହାସିକତା ର ପରିଚ୍ଛନ୍ନ
ତା' ହାତ ଯୌବନ କୁ ଇଙ୍ଗିତ କରେ
ସେ ଆଜକୁ କଳାପାହାଡ । ।
ତା' ମାଟି ପ୍ରେମ କୁ ଦେଖିଲେ ମାରା ବି କାନ୍ଦିବ ,
ମାଟି ସହ ମାଟି ହେବା ତା' ର ଶେଷ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏଥର
ଶୋଇବାକୁ ଦିଆଯାଉ
ମାଟିର କୋଳରେ
ମିଶିବାକୁ ଦିଆଯାଉ ତା'ର ପ୍ରତିଟି କୋଣରେ
ସେ ମାଟିରୁ ଜାତ ମଣିଷ ଓ
ମଣିଷ ରୁ ମୃତ ମାଟି । ।

ଅଙ୍କିତ ଧଳ

ମିରିଗା,ବାସୁଦେବପୁର,ଭଦ୍ରକ
ମୋ- ୭୦୦୮୧୮୪୩୭୦

‘ଶ୍ୟାମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ’ର ଇ-ସଂସ୍କରଣ ଏବେ ଉପଲବ୍ଧ ।

ଅନଲାଇନ ଜରିଆରେ ଇ-ପତ୍ରିକା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଲଗଅନ୍ କରନ୍ତୁ

www.shyamalasubarna.com

ଟମାଟୋ ଚାଷ

ଭାରତ ଏକ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରିୟ ଦେଶ । ଏହା ଏମିତି ଏକ ଦେଶ ଯେଉଁଠି ପର୍ବପରବାଣୀରେ ଲୋକେ ଛ' ତିଅଣ ନ ଭଜା କରି ଖାଆନ୍ତି । ଏଠାରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱାଦର ନୁହେଁ ବରଂ ପ୍ରତିଦିନ ଖାଦ୍ୟ ରେ ରାଗ, ଲୁଣି, ମିଠା, ଖଟା ର ମଧ୍ୟ ଲୋକେ ମଜା ନିଅନ୍ତି । ଖାଦ୍ୟ କୁ ଖଟା କରିବା ପାଇଁ ଟମାଟୋ, ଲେମ୍ବୁ, ଚେନ୍ଦୁଳି ଆଦି ସବୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଖାଦ୍ୟକୁ ଖଟା କରିବାକୁ ହେଉ ଅବା ଖାଦ୍ୟକୁ ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ବନେଇବା ପାଇଁ ଟମାଟୋର ଭୂମିକା ଅନନ୍ୟ । ବଡ଼ ବଡ଼ ହୋଟେଲ୍ ହେଉ ବା ରାସ୍ତାକଡ଼ରେ ଥିବା ଉଠା ଦୋକାନ ସବୁଠି ଟମାଟୋ ସର୍ବ ଅନେକ ଚାହିଦା ରହିଛି ।

କୃଷି ପ୍ରଣାଳୀ:-

୧. ପାଣିପାଗ ଓ ଜଳବାୟୁ:-

- ଟମାଟୋ ଏକ ରବି ଫସଲ ।
- ଏହା ୨୧-୨୪ ସେଂଗ୍ରେଡ ଜଳବାୟୁ ରେ ବଢ଼େ ।
- ଏହାର ମଞ୍ଜି ଅଙ୍କୁରିତ ହେବା ପାଇଁ ୩୦ ସେଂଗ୍ରେଡ ତାପମାତ୍ରା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ।
- ଏହା ଲାଲ ଦେଖାଯିବା ପାଇଁ ଲାଇକୋପିନ ବର୍ଣ୍ଣକନିକା ଉତ୍ପତ୍ତି ହେବା ପାଇଁ ୨୧-୨୪ ସେଂଗ୍ରେଡ ଆବଶ୍ୟକ ।

୨. ଜମି କିସମ:-

- ଜମିର ଜଳଧାରଣକ୍ଷମତା ଓ ଜଳ ନିଷ୍କାସନ କ୍ଷମତା ଭଲ ଥିବା ଦରକାର ।
- ଜମିର ମୂର୍ଚ୍ଚିକା ବାଲିଆ କିମ୍ବା କାଦୁଆ କିମ୍ବା ବାଲିଆ କାଦୁଆ ଯୁକ୍ତ ହେଇଥିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

- ଜମିର ପି.ଏଚ୍ ୬.୦-୭.୦ ହୋଇଥିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧିକ ଅମ୍ଳାୟ ନୁହଁ କି କ୍ଷାରାୟ ନୁହଁ ।

୩. ମଞ୍ଜି ହାର:-

ଟମାଟୋ ଚାଷ ସାଧାରଣତଃ ମଞ୍ଜି ରୁ ହିଁ ହୋଇ ଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ତଳି ଘରା ରେ ହେକ୍ଟ ପିଛା ପାଖାପାଖି ୪୦୦-୫୦୦ଗ୍ରାମ(ଦେଶୀ ବିହନ) ଓ ୧୦୦-୨୦୦ଗ୍ରାମ(ହାଇବ୍ରିଡ୍ ବିହନ) ଆବଶ୍ୟକ ।

୪.ତଳି ଘରା:-

ପ୍ରତି ହେକ୍ଟର ପିଛା ୨୨୫ ବର୍ଗମିଟର ତଳି ଘରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।ଏହା ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ମାଟିରେ କିଛି ଜୈବ ଖତ ମିଶେଇବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏହା ପରେ ମଞ୍ଜିକୁ କବକମାରିରରେ(କାପଟାନ୍ ,ଥିରାମ) ବୁଡ଼ାଇ ରଖିଥିବା ମଞ୍ଜି ଗୁଡ଼ିକ ପକେଇ ଦେବା ।ଏହା ପରେ ମୁଖ୍ୟ କ୍ଷେତକୁ ୩୦-୪୦ଦିନ ପରେ ମୁଖ୍ୟ କ୍ଷେତରେ ରୋପଣ କରାଯାଏ ।

୫.ମୁଖ୍ୟ କ୍ଷେତ ପ୍ରସ୍ତୁତି:-

ମୂଳିକା କୁ ୪-୫ ଥର ହଳ କରିବା ପରେ ସେଥିରେ ହେକ୍ଟର ପିଛା ୩୫-୪୦ ଟନ୍ ଜୈବିକ ସାର ମିଶାଇବା ପରେ ରାସାୟନିକ ସାର ପ୍ରୟୋଗ କରି ଗଛ ଗୁଡ଼ିକୁ ତଳିଘରାରୁ ପାଣି ପକାଇ ତେରସହ ଉପାଡ଼ି ମୁଖ୍ୟ କ୍ଷେତରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟବଧାନ ରେ ରୋପଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଗଛ କୁ ଗଛ ବ୍ୟବଧାନ:- ୩୦-୫୦ସେ.ମି

ଧାଡ଼ିକୁ ଧାଡ଼ି ବ୍ୟବଧାନ:- ୪୫-୬୦ ସେ.ମି

୬.ସାର ପ୍ରୟୋଗ:-

ସାଧାରଣତଃ ଭାରତରେ ୧୦୦-୧୨୦ କିଗ୍ରା /ହେକ୍ଟର ଯବକ୍ଷାରଜାନ ,୬୦-୮୦ କିଗ୍ରା /ହେକ୍ଟର ଫସଫରସ୍ ,୫୦-୬୦କିଗ୍ରା /ହେକ୍ଟର ପଟାସ୍ ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ୨ଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟ ରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ ।

୭. ଜଳସେଚନ:-

ପ୍ରତି ୭-୧୦ଦିନ ଅନ୍ତରରେ ଥରେ ଜଳସେଚନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।ଏହା ମୁଁଳିକା ଓ ଜଳବାୟୁ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ଜଳସେଚନ କଲା ବେଳେ ସେଥିରେ ବୃଦ୍ଧି ନିୟନ୍ତ୍ରକ ମିଶାଇ ପ୍ରୟୋଗ କରା କରାଯାଏ ।

୮.ରୋଗପୋକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ:-

ପତ୍ରରେ ଚିହ୍ନ ବା କଣା ହେବା,ଫଳ ଓ କାଣ୍ଡରେ ବିଭିନ୍ନ ରୋଗ ଏବଂ ପୋଷକଜନିତ ଅଭାବ ଦେଖା ଦେଇଥାଏ । ରୋଗ ଗୁଡ଼ିକ ବିଭିନ୍ନ କାରକ(ବାଜାଣ୍ଟ,ଭୂତାଣ୍ଟ,ଆଦିପ୍ରଣି ଆଦି) ଜନିତ ହୋଇଥାଏ । ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଉଚିତ୍ ସମୟରେ ଉଚିତ୍ ରୋଗ ନାଶକ କିମ୍ବା ପୋଷାକ ପ୍ରୟୋଗ କରି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରି ଅମଳ ବଢ଼ାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ।ଗଛର ବିଭିନ୍ନ ଅଙ୍ଗକୁ କ୍ଷତି ପହଂଚାଇ ପୋଷକ ଗ୍ରହଣ କରିବା ବିଭିନ୍ନ ରୋଗକୁ ସଂକ୍ରମଣ କରି ଅମଳରେ ବାଧା ଦେବା ପୋକଗୁଡ଼ିକର କାମ । ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଉଚିତ୍ ସମୟ ରେ କାଟନାଶକ ପ୍ରୟୋଗ କରି ପ୍ରତିରୋଧ କରି ଅମଳ ବଢ଼ାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ।

୯.ଅମଳ:-

ଟମାଟୋ ଗଛରୁ ଲଗାଇବା ର ୩-୪ମାସ ପରେ ଫଳ ଗୁଡ଼ିକ ଅମଳ କରାଯାଏ । ବଜାର ଉପଯୋଗିତାକୁ ଦେଖି ଅମଳ କରାଯାଏ । ଏକର ପିଛା ୧୦-୨୦ଟନ୍ ଟମାଟୋ ଅମଳ କରାଯାଏ ।

ଦେବାଶିଷ ପଣ୍ଡା
ଦ୍ଵିତୀୟ ବର୍ଷ କୃଷି ଛାତ୍ର
(ସୋରୁରିଆନ କୃଷି ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ , ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି)

ହେ ଅନୁଦାତା ...ଘେନ ପ୍ରଣାମ

ଦିନ ଥିଲା ଏ ସମାଜ ସବୁଜିମାର ବଳୟ ଭିତରେ ଆବଣ ହୋଇ ଥିଲା । ପରିବେଶ ସବୁଜର ଆବରଣରେ ବେଶ ଖୁସି ହୋଇ ହସୁଥିଲା । କୃଷିକୁ କଷ୍ଟ ନୁହେଁ ବରଂ ଏକ କର୍ମସିଦ୍ଧ ଭାବନାରେ ପ୍ରତିପାଦିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଚାଷ ଜମି ଥିଲା ଚାଷୀର ସବୁକିଛି । ସଭ୍ୟତା ଓ ସଂସ୍କୃତିର ମାନବନ୍ଧ । ଦେଶ ଅର୍ଥନୀତିର ମାପକାଠି ରୂପେ କୃଷିକୁ ହିଁ ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ସାମାଜିକ ଜନଜୀବନ ସହ କୃଷି ସହ ସମ୍ପର୍କ ଢେର ପୁରୁଣା । ଜନସଂସ୍କୃତି ଆଉ କୃଷି ପରସ୍ପରର ପରିପୁରକ । ଖାଦ୍ୟ ମଣିଷର ପ୍ରଥମ ଆବଶ୍ୟକତା । କୃଷି ଆଉ କୃଷକର ସାଥ ବନା ଖାଦ୍ୟ ସାରା ଦୁନିଆଁ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ପ୍ରାୟ । ମଣିଷ ଯଦି କାଲି ବଂଚିବା ପାଇଁ କିଛି ନୁଆ ସମ୍ଭାବନା ଦେଖେ ତାହେଲେ କୃଷି ବନା ଏସବୁ ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ । ସେଇ କୁଣ୍ଡଳୀ ବିକାଶୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଡିସେମ୍ବର ୨୩କୁ ଜାତୀୟ କୃଷକ ଦିବସ ଭାବେ ପାଳନ କରାଯାଇଛି ।

ସମୟ ଆସିଛି କୃଷି ପାଇଁ ଆଉ ସେପରି ମନରେ ଶୁଦ୍ଧା ନାହିଁ । ଚାକିରୀର ନିଶାରେ ଏବେ ସମସ୍ତେ ମତୁଆଲା । କାଦୁଅ ବିଲରେ ଗୋଡ଼ ପଶେଇବାକୁ ଆଉ କେହି ବି ଇଚ୍ଛା କରୁନାହାନ୍ତି । ଟଙ୍କା ସର୍ବସ୍ୱ ଏ ଦୁନିଆଁରେ ସଭିଏଁ ନିଜ କର୍ମରେ ବ୍ୟସ୍ତ । ସେଇଥିପାଇଁ ତ ଆଜି ଚାଷ ଜମି ସବୁ ପଡ଼ିଆ ହୋଇ ପଡ଼ୁଛି , ସବୁଜିମା ନାହିଁ ବରଂ କଳକାରଖାନାର ଦୃଷ୍ଟି ଆବରଣରେ ବନ୍ଧା ହୋଇପଡ଼ିଛି । ଚାଷୀକୁଳର ବିକାଶ ଦିଗରେ ସରକାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ଯୋଜନା ପ୍ରଣୟନ ହୋଇଛି । ହେଲେ ସବୁଠୁ ବଡ଼ କଥା ଏହା କେତେଦୂର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିଛି । ତେବେ ୨୦୧୩-୧୪ ବର୍ଷର ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ୭୧୬୨କୋଟି ଟଙ୍କାର ବଜେଟ୍ ଆଗତ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଏବର୍ଷ ଏହା ଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଗାଣ୍ଡା ଅଧିକ ହୋଇଛି । ବିଗତ ବର୍ଷରେ ସରକାର ଆଣିଥିବା କାଳିଆ ଯୋଜନା ଏକ ଯୁଗାନ୍ତକାରୀ ପଦକ୍ଷେପ ଅଟେ । ପରନ୍ତୁ କେତେକ ଅସାଧୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଏହି ଯୋଜନାର ଫାଇଦା ଉଠାଇଥିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା,ଯାହା ଅତି ଦୁଃଖର ବିଷୟ । ଏହା ଛଡ଼ା ସୌର ଜଳନିଧି ଯୋଜନା ଯାହା ଜଳସେଚନ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଦୂରାନ୍ୱିତ କରିବା ପାଇଁ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା , ତାହା ବି ଆଜି ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି । ଆଜି ବି ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଏହାର ସଫଳ ରୂପାୟନ ହୋଇପାରିନାହିଁ । ଚଳିତ ବର୍ଷର ଏହି ବଜେଟ୍ କୃଷିର ଭି ଭୂମିକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ସହ ଜଳସେଚନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉନ୍ନତି ଦିଗରେ କାର୍ଯ୍ୟକରିବ ବୋଲି ଯୋଜନା ରହିଥିବାର ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି ।

ଏଇ କିଛି ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଯେବେ ନିର୍ବାଚନର ମାହୋଳ ଥିଲା ବେଳେ ଶାସକ ଠୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବିରୋଧୀ ସଭିଏଁ ଚାଷୀର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ବେଶ୍ ଚିନ୍ତାରେ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲେ । ହେଲେ କେବଳ ଭାଷଣବାଜିରେ କଥା ନକହି ଯଦି କାଦୁଅ ବିଲ ଭିତରେ ପଶି ଚାଷର ଗୁରୁ ୁ ଚାଷୀର ମନକଥା ବୁଝି ପାରନ୍ତେ ବୋଧହୁଏ ଆଜି ଏ ଚାଷୀ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦେଖାଯାଇନଥାନ୍ତା । ରାଜଧାନୀର ରାଜରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଆଜି ଚାଷୀ ଶୋଇନଥାନ୍ତେ । କେବଳ ଯୋଜନା କରିଦେଇ ବସିଗଲେ ହବନି ପରନ୍ତୁ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମତା ଉପରେ ନଜର ସବୁ ସମୟରେ କେବଳ ଓଡ଼ିଶା ନୁହେଁ, ଭାରତରେ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କରେ ଚାଷୀ ମାନେ ନିଜ ହକ୍ ପାଇଁ ଆନ୍ଦୋଳନ କରୁଛନ୍ତି । ନାସିକ ଠାରେ ଏକ ବିରାଟ ପଦଯାତ୍ରା ଏହାର ଉଦାହରଣ କିନ୍ତୁ ପରିତାପର ବିଷୟ ଏହିକି ଯେ ସରକାର ଏହାକୁ ଦୃଷ୍ଟଦେଉନାହାନ୍ତି ନା ଏଥିପ୍ରତି ଅବହେଳା କରୁଛନ୍ତି । ସତରେ ବୁଝି ହୁଏନା ଏହା ଅବହେଳା ନା ଜାଣିଶୁଣି ନ କରିବାର ଏକ ବାହାନା । ଓଡ଼ିଶାର ୭୦ ଭାଗ ଲୋକ ଚାଷ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ।

କ୍ଷେତରେ ଖଟିଲେ ଚାଷୀଟିଏ ପରିବାର ପୋଷେ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେଇ ଚାଷୀକୁ ଅଣଦେଖା କରାଯାଏ, ଏହା କଣ ଅନ୍ୟାୟ ନୁହେଁ ? ଥରେ ନିଜ ଅନ୍ତରାତ୍ମାକୁ ପଚାରିଲେ— ଚାଷୀଟିଏ କଣ କେବେ ବଡ଼ବଡ଼ ଘର, ଗାଡ଼ି ଏସବୁ ସରକାରଙ୍କ ପାଖେ ମାଗିଥାଏ ନା କେବେ ନୁହେଁ ବରଂ ନିଜ ସାଭିମାନ ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ପାଖେ ଅଭିମାନ କରେ । ହେଲେ ଆଜି ଏସବୁ ନିଷ୍ପଳ । ସେସବୁ ଅଭିମାନକୁ ଶୁଣିବା ଦୂରକଥା ବରଂ ଥରେ ହେଲେ ବି ଏହାର ସଫଳ ରୂପାୟନ କଥା ଚିନ୍ତା ହୋଇନି । ଯେଉଁ ଚାଷୀକୁଲ ଭିଜାମାଟିରେ କର୍ଷଣ କରି ଶ୍ୟାମଳ ଜମିରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପରିପାଟୀର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରେ, ଆଜି ସେମାନଙ୍କ ଦାବି ଶୁଣିବାକୁ କେହି ବି ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହେଁ ।

ବ ମାନ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆନୀତ କୃଷି ବିଜ୍ଞ ନେଇ ଭାରତର ରାଜଧାନୀ ଦିଲ୍ଲୀରେ କୃଷକ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦେଖାଦେଇଛି । ପ୍ରାୟ ମାସେରୁ ଅଧିକ ଦିନ ହେବ ଦିଲ୍ଲୀ ଠାରେ ଅନଶନରେ ବସିଛନ୍ତି ଚାଷୀମାନେ । ସରକାରଙ୍କ ସହ ଚାରି ଚାରି ଥର କ୍ରଥାବା ି ପରେ ବି କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତି ବାହାରିପାରୁନାହିଁ । ଏପଟେ ଶୀତର ପ୍ରକୋପ ଆଉ ସେପଟେ ଚାଷୀ ଆନ୍ଦୋଳନ । ଓଡ଼ିଶାରେ ବିଗତ ବର୍ଷରେ ଚାଷୀ ମାନେ ନିଜର ହକ ପାଇଁ ଆନ୍ଦୋଳନ କରୁଥିଲେ । ତାହା ଥିଲା

ପେନସନ, ପ୍ରେଷ୍ଟିଜ, ପ୍ରାଇଭ୍ । ଅତି କମରେ ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ପେନଶନ ମିଳୁ । ହେଲେ ସରକାର ଶୁଣିବେ ବା କାହିଁକି, ବରଂ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା ୧୪୪ ଧାରା, ଲୁହାଗ୍ୟାସ୍ ପ୍ରୟୋଗ, ଲାଠିମାଡ଼ ଆହୁରି ଅନେକ କିଛି । ଚାଷୀଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ ସେମିତି ରହିଗଲା । ଅନେକ ଥର ରାଷ୍ଟ୍ରାରୋକ ହେଲା , ଅନଶନ ହେଲା କିନ୍ତୁ ସବୁକିଛି ଫଳଶୂନ୍ୟ ।

ସତରେ କଣ ଚାଷୀ ମାନଙ୍କର ନିଜର ସ୍ଵାଭିମାନ ନାହିଁ ? ସେମାନେ କଣ ନିଜ ମତ ପ୍ରକାଶ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ? ଗୋଟିଏ ପଟେ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କୁ ସ୍ଵାରକପତ୍ର ଆଉ ଅନ୍ୟପଟେ ଚାଷୀ ମାନଙ୍କୁ ଏମିତି ଅନ୍ୟାୟ । ଏତେବେଳକୁ ଏସବୁ ସମ୍ଭାଦ କଣ ପାଇଁ ଶୀର୍ଷକ ଖବର ହଉନି ? କଣ ପାଇଁ ଏସବୁ ଘଟୁଛି ? ଚାଷୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏହି ଅବହେଳା ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବ କି ?

ତେବେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପରି ଏଇ କୃଷକ ଦିବସ କେବଳ ପାଳନ କରି ସମାଧି ସ୍ଥ ହୋଇଗଲେ ଚଳିବ ନାହିଁ । ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନ୍ୟାୟ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ସଭିଏଁ ଅ । ଭିଡ଼ିବା ଦରକାର । କାରଣ ଚାଷୀ ହିଁ ଦେଶ ପ୍ରଗତିର ମୂଳାଧାର । ସୁତାରଂ ଚାଷୀ ହସିଲେ ହିଁ ଦେଶ ହସିବ ।

- ଡ଼ି ଶୁଭମ୍ , ସମ୍ପାଦକ -ଶ୍ୟାମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ

ଆତ୍ମନିର୍ଭର କୃଷିର ପ୍ରଥମ ସୋପାନ- କୃଷକ ଉତ୍ପାଦକ ସଂଗଠନ

ଚାଷୀ ଜଣେ ଦରଦୀ ମଣିଷ , ହେଲେ ଏକ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ଉଦାହରଣ । ସେଇ ଚାଷୀ ପାଇଁ ଆଜି ଦେଶର ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତି ସୁଦୃଢ଼ ହୋଇଛି । ତେବେ ସମୟାଂଶରେ ଚାଷୀ ମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଦେଖାଦେଉଛି ସଚେତନତାର ଅଭାବ । ଉପଯୁକ୍ତ ତାଲିମ ଓ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଅଭାବରେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ସଫଳତାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହି କ୍ରମରେ ଚାଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଚେତନତାର ମନ୍ତ୍ର ଫୁଲ୍ଲିବା ପାଇଁ କୃଷକ ଉତ୍ପାଦକ ସଂଗଠନ ମାନଙ୍କ ଭୂମିକା ପ୍ରଶଂସନୀୟ । ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ଦୃଶ୍ୟମୂଳକ ଧରଣର ସଫଳତାର ପ୍ରତିଟି ସୋପାନ ଯାଏଁ ଏହି ସଂଗଠନ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ନେଇଥାଏ । ଚାଷୀଙ୍କୁ ସ୍ୱାବଲମ୍ବୀ କରାଏ ଆଉ ଆତ୍ମନିର୍ଭର କୃଷିର ବାଟ ଦେଖାଏ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ସେମିତି ଜଣେ କୃଷକ ଉତ୍ପାଦକ ସଂଗଠନର ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ , ଯିଏ ଓଡ଼ିଶାର କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ କୃଷକ ସଶକ୍ତିକରଣର ବାଞ୍ଛା ବାଞ୍ଛିତ , କୃଷି ସାମାଜିକ ଆନ୍ଦୋଳନର(ଆଗ୍ରୋ ସୋସିଆଲ ମୋମେଣ୍ଟ) ପୁରୋଧା ସାଜିଛନ୍ତି , ଚାଷ ଓ ଚାଷୀର ମହତ୍ତ୍ୱକୁ ବେଶ ପାଖରୁ ବୁଝିଛନ୍ତି - ଶ୍ରୀ ଅବିନାଶ ଦାଶ
(ମୋ - ୯୩୪୮୦୭୫୯୯୭, କଟକ)

ପ୍ର: ଆପଣଙ୍କ ମତରେ କୃଷକ ଉତ୍ପାଦକ ସଂଗଠନ କଣ ?

ଉ: ମୋ ମତରେ କୃଷକ ଉତ୍ପାଦକ ସଂଗଠନ ହେଉଛି ଚାଷୀ ଓ ଅଣଚାଷୀମାନଙ୍କର ଏକ ମିଳିତ ସଂଗଠନ ଯାହାକି ଉତ୍ପାଦକ କମ୍ପାନୀ ନିୟମ-୨୦୦୩ର ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ । ଏଥିରେ ଯେକୌଣସି ପ୍ରାଥମିକ ଉତ୍ପାଦକ ସମୂହ ମିଳିତ ଭାବରେ ଏକ ସଂଗଠନ ଗଠନ କରି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ(ଉତ୍ପାଦନ, ନିବେଶ, ବ୍ୟାପାର) ଆଦି ବୃହତ ଆକାରରେ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇପାରିବେ ।

ପ୍ର: କୃଷକ ଉତ୍ପାଦକ ସଂଗଠନ ଦ୍ୱାରା ଚାଷୀ କିପରି ଲାଭବାନ ହୋଇପାରିବେ ?

ଉ: ପ୍ରଥମତଃ ଅତିକମ୍ରେ ଦଶ ଜଣ କୃଷି ଉତ୍ପାଦକଙ୍କୁ ନେଇ ଏଇ ସଂଗଠନ ଗଠନ କରାଯାଇପାରିବ । ଏହା ସାଧାରଣତଃ ଘରୋଇ ସଂସ୍ଥାର ମିଳିତ କାର୍ଯ୍ୟଶୈଳୀରେ କାମ କରେ । ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଘରୋଇ ସଂସ୍ଥା ଭାବରେ ଚାଷୀମାନଙ୍କ ଉତ୍ପାଦନ, ନିବେଶ କ୍ଷମତା ବଢ଼ାଇଥାଏ ଓ ବ୍ୟାପାରରେ ଅଧିକ ଲାଭାଂଶ ଯୋଗାଇଥାଏ । ସଂଗଠିତ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଅଧିକ ଉତ୍ପାଦନ ଓ ନିବେଶର ସୁଯୋଗ ପାଇଥାନ୍ତି । ଏହା ସହ ଚାଷୀଟିଏ ସବୁପ୍ରକାର ସରକାରୀ ସହଯୋଗ ଓ ପ୍ରୋତ୍ସାହନକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବେ ।

ପ୍ର: କୃଷକ ଉତ୍ପାଦକ ସଂଗଠନରେ ସରକାରୀ ସାହାଯ୍ୟ ସୁବିଧା କଣ ରହିଛି ?

ଉ: କୃଷକ ଉତ୍ପାଦକ ସଂଗଠନ ଗଠନ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ତାଲିମ ଓ ତିନି ବର୍ଷର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ସରକାରୀ ସଂସ୍ଥା (ସମ୍ବୁ ଫାର୍ମର ଏଗ୍ରି ବିଜନେସ କର୍ନିସୋଟିୟମ୍) ଏବଂ ନାବାଡ଼୍ ପକ୍ଷରୁ ଅନେକ ସାହାଯ୍ୟ ସୁବିଧା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ଏହା ଗଠନ ପାଇଁ ପ୍ରତି ସଦସ୍ୟ କୃଷକଙ୍କୁ ୧୦୦୦-୨୦୦୦ ଟଙ୍କା ନିବେଶରେ ସରକାର ସମାନ ପରିମାଣର ସହାୟତା ରାଶି (ସର୍ବାଧିକ ୧୫ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୋଗାଇଥାନ୍ତି, ଯାହାକି ପୁନଃ ଫେରାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇନଥାଏ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ କୃଷକ ଉତ୍ପାଦକ ସଂଗଠନର ସଠିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ମନୋନୀତ ଏହାର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ନାବାଡ଼୍ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରଥମ ତିନି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାସିକ ବେତନ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇଥାଏ ।

ପ୍ର: ଓଡ଼ିଶାରେ କୃଷି ଉତ୍ପାଦକ ସଂଗଠନର ସ୍ଥିତି ଓ ସୁଯୋଗ କିପରି ରହିଛି ?

ଉ: ଦେଶରେ ୭୦୦୦ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ କୃଷି ଉତ୍ପାଦକ ସଂଗଠନ ମଧ୍ୟରୁ ୩୫୦ରୁ ଅଧିକ ଓଡ଼ିଶାରେ ପଞ୍ଜିକୃତ ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ଚାଷୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସହଯୋଗ ଓ ସଚେତନତାର ଅଭାବ ହେତୁ ସମସ୍ତ ସଂଗଠନ ଏହାର ଲାଭ ନେଇ ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ୨୦୧୮-୧୯ରେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତିତ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ସଂଗଠନ ହେବାର ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ଯାଏଁ ଏହା ଉପରେ କୌଣସି ଟିକସ ନିଲମ୍ବିତାକୁ ସ୍ଥିରୀକୃତ ହୋଇଛି । ୨୦୨୦ର ଅର୍ଡିନାନ୍ସରେ ଏକ ଦେଶ , ଏକ ବଜାରର ପରିକଳ୍ପନା ଏହାର ଗଠନ ପାଇଁ ଅନୁକୂଳ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି କରିବ ବୋଲି ମୋର ଆଶା

ପ୍ର: କୃଷି ଉତ୍ପାଦକ ସଂଗଠନର ସଫଳତା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପଦକ୍ଷେପ କ'ଣ ?

ଉ: ପ୍ରଥମରେ ଏଥି ନିମିତ୍ତ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ପରିବେଶର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ଯେଉଁଠାରେ ସଚେତନତାର ମନ୍ତ୍ର ବାଜି ହେଉଥିବ । କୃଷକ ମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଯଦି ସଚେତନତା ଆଣିହେଲା , ତାହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ମନୋବଳ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । କୃଷି ଉତ୍ପାଦକ ସଂଗଠନ ମାନଙ୍କର କ୍ଷମତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ତାଲିମ କେନ୍ଦ୍ର , ରାଜ୍ୟ ଓ ଜିଲ୍ଲା ସ୍ତରୀୟ ସହାୟତା କେନ୍ଦ୍ରର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯିବା ଜରୁରୀ । ବର୍ତ୍ତମାନର ସ୍ୱାର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ ସହ ଯଦି ସଂଗଠନକୁ ଯୋଡ଼ି ହେବ, ତାହେଲେ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟଶୈଳୀ ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇପାରିବ ।

ପ୍ର: ଶ୍ୟାମଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟରେ କ'ଣ ମତାମତ ରଖୁବେ ?

ଉ: ନିଶ୍ଚୟ ଭାବରେ କୃଷି ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଏହି ପଦକ୍ଷେପକୁ ମୁଁ ସ୍ୱାଗତ କରୁଛି । ତେବେ ମୋ ମତରେ ପତ୍ରିକାକୁ କୃଷକ ଉତ୍ପାଦକ ସଂଗଠନ ସହ ଯୋଡ଼ିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯାହା ଫଳରେ ଓଡ଼ିଶାର ଚାଷୀଙ୍କୁ ପାଖରେ ପତ୍ରିକା ପହଞ୍ଚାଇବା ସୁବିଧାଜନକ ହୋଇପାରିବ । ପତ୍ରିକାର ପ୍ରତି ସଂଖ୍ୟାକୁ ଯଦି ସଂଗଠନ ପାଖରେ ଉପଲବ୍ଧ

ମହୁଚାଷ - ଏକ ଲାଭଦାୟକ ଉଦ୍ୟୋଗ

ଓଡ଼ିଶା ଏକ କୃଷି ପ୍ରଧାନ ରାଜ୍ୟ ଭାବେ ଜଣାଶୁଣା । କେବଳ ଶସ୍ୟ କି ତୈଳବାଜ ଫସଲ ନୁହେଁ ବରଂ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନେକ କିଛି ଚାଷ ଏବର ସମୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଲାଭଦାନ କରେଇପାରିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ମହୁମାଛି ପାଳନକୁ ଆଧାର କରି ଅନେକ ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନ କରିପାରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଉପକ୍ରମରେ ମହୁମାଛି ପାଳନକୁ ଚାଷୀ ମାନେ ଖୁବ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେଉଛନ୍ତି । ମହୁ ଉତ୍ପାଦନ ଏକ ଲାଭଦାୟକ ଉଦ୍ୟୋଗ । ଏହା ଚାଷୀ , ମହିଳା ଓ ଗ୍ରାମୀଂଚଳ ଯୁବକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରେ । ମହୁମାଛି ପାଳନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥନୀତିକ ଲାଭଦାୟକ ଉଦ୍ୟୋଗ କାରଣ ଏହା ଚାଷୀର ଆୟ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ସହ ଅନେକଙ୍କୁ କର୍ମସଂସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟ ଯୋଗାଇଥାଏ । ଚାଷୀର ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତି ସୁଦୃଢ଼ କରିବାରେ ଏହା ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ନିଭାଇଥାଏ । ମହୁମାଛି ପାଳନ ବ୍ୟବସାୟ ଦେଶରେ ୨୫ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ଚାଷୀଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେଇଥାଏ । ଜଣେ କୃଷକ ମାତ୍ର ୨୦,୦୦୦ଟଙ୍କା ସହିତ ମହୁମାଛି ଚାଷ ଆରମ୍ଭ କରିପାରିବ । ଏକ ଭାରତୀୟ ମହୁମାଛି ବାକ୍ ପ୍ରାୟ ୨୦୦୦ଟଙ୍କା ଥିବା ବେଳେ ଏକ ଇଟାଲୀୟ ମହୁମାଛି ବାକ୍ କିଣିବାରେ ପ୍ରାୟ ୩୫୦୦ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥାଏ । ଉଦ୍ୟୋଗର ଫଳାଫଳ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସକାରାତ୍ମକ ଅଟେ । ଅନେକ ଚାଷୀମାନେ ମହୁମାଛି ପାଳନକୁ ଏକ ସଫଳ ଉଦ୍ୟୋଗ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ।

ସେମାନେ ୮୦ପ୍ରତିଶତ ଅମଳ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ସହ ପ୍ରାୟ ୪୦ପ୍ରତିଶତରୁ ଅଧିକ ଆୟ କରିଛନ୍ତି । ମହୁମାଛି ରକ୍ଷାଶେଷଣ ଅପେକ୍ଷା ଏହି ଚାଷ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲାଭଦାୟକ ଅଟେ । ଫଳାଫଳ ବାଦଲ ଗ୍ରାମର ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ଜଣେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଚାଷୀ ଥିଲେ । ସେ କେବଳ ୩୦୦୦୦ଟଙ୍କା ଓ ଆଠଟି ମହୁବାକ୍ ସହିତ ନିଜର ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆଜି ସେ ଜଣେ ପ୍ରଗତିଶୀଳ କୃଷକ ଏବଂ ସଫଳ ଉଦ୍ୟୋଗୀ ଭାବେ ପରିଗଣିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଯିଏ କି ପ୍ରତିବର୍ଷ ୪୦୦-୫୦୦ ମହୁବାକ୍ ବିକ୍ରି କରି ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ତାଙ୍କର ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରି ଅନେକ ସଫଳ ମହୁଚାଷୀଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ ସଫଳତାର କାହାଣୀ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଫସଲ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଚାଲୁଥିବା ସମୟରେ ମହୁମାଛି ପାଳନ ଚାଷୀଙ୍କ ପାଇଁ ଆୟର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଉତ୍ସ ଅଟେ । ଏହା ମହିଳା ଚାଷୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିୟୋଜିତ କରାଇଥାଏ । ସେମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ ହେବା ପାଇଁ ଖୋରାକ ଯୋଗାଏ । ମହୁଚାଷ ସର୍ବୋପରି ଏକ ଲାଭଜନକ ଉଦ୍ୟୋଗ । ମୋ ମାସ ୨୦ ତାରିଖକୁ ବିଶ୍ୱ ମହୁମାଛି ଦିବସ ଭାବେ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ମହୁମାଛି ପାଳନର ଅର୍ଥକୁ ବୃଦ୍ଧିବା ସହ ଏହାର ପ୍ରସାର ଦିଗରେ ଆମକୁ ସଂକଳ୍ପବଦ୍ଧ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ ।

ସୌମ୍ୟା ସ୍ଥିତପ୍ରଜ୍ଞା ,
ପିଏଚ୍‌ଡ଼ି ଛାତ୍ରୀ , କୀଟତତ୍ତ୍ୱ ବିଭାଗ , ଓୟୁଏଟି

ଆଗ୍ରୋବୋଟ - କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ ନୂଆ ସମ୍ଭାବନା

କୃଷି

- ଦେଶର ଉନ୍ନତର ମାର୍ଗଦର୍ଶକ, କାରଣ ଏହି କୃଷି ପ୍ରଧାନ ଦେଶ ଭାରତରେ କୃଷି ଏକ ବୃଦ୍ଧ ନୁହେଁ ; ବରଂ ଅର୍ଥନୀତିର ମାନଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ । କିନ୍ତୁ କୃଷିକ୍ଷେତ୍ରର ସୁନେଲି ଫସଲର ସମ୍ଭାର ମଧ୍ୟରେ ଆମେ ପାସୋରି ଦେଉଛେ କୃଷକ ମାନଙ୍କର ପାତା ଜର୍ଜରିତ ଆସି ଚିକ୍କାର ; ପାସୋରି ଦେଉଛେ ଗ୍ରୀଷ୍ମ , ବର୍ଷା ତଥା ଶୀତର ସେହି ଅସହ୍ୟ ପ୍ରହାର ରେ ବି କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ସେହି ଚାଷୀ ଭାଇର ଶାରୀରିକ କଷ୍ଟର ମୁହୂର୍ତ୍ତ କୁ । ଏହି କଷ୍ଟର ଉପଶମର ରାସ୍ତା ହେଉଛି ଏକ ସୁବ୍ୟବସ୍ଥିତ ନୂତନତା ତଥା ନବୀନ କୌଶଳର ଉପଯୁକ୍ତ ଅନୁଶୀଳନ । ଆଦିମ କାଳରେ ଯନ୍ତ୍ରର ଆବିଷ୍କାର ହିଁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସାହିତ୍ୟ, ସଂଗୀତ, ଚିତ୍ରକଳା ତଥା ଭାଷ୍ୟର୍ଯ୍ୟ ଦିଗ ରେ ଅଗ୍ରଗାମୀ କରାଇପାରିଥିଲା । ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀ ଲଉରୋପର ଶିଳ୍ପ ବିପ୍ଳବ ପରେ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାବଲୀଳ ହେବା ଦ୍ଵାରା ସେଠାରେ ନବଜାଗରଣ ଦେଖାଦେଇଥିଲା । ଆଜି ମଧ୍ୟ ଭାରତରେ ପ୍ରଚଳିତ ମଧ୍ୟଯୁଗୀୟ କୃଷି ଆମକୁ ବିଶ୍ଵ ଦରବାରରେ ଅନେକ ପଛରେ ପକାଇଦେଇଛି । କିଏ କହିପାରେ, ହୁଏ ତ କୃଷିରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପଦ୍ଧତିର ଅବଲମ୍ବନ ସେହି ସାମାଜିକ ଲକ୍ଷ୍ୟପାରିବ ତଥା କୃଷିକ୍ଷେତ୍ର ରେ ଏକ ବୈପ୍ଳବିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ର ରୂପରେଖ ସାଜିବ । ଏବର ବୈଜ୍ଞାନିକ କୌଶଳର ସଫଳ ଅନୁଶୀଳନ ହେଉଛି କୃତ୍ରିମ ମାନବ ଅର୍ଥାତ ରୋବଟ । ଏହି ରୋବଟର ରୂପ ମାନବ ପରି ହୋଇ ନ ପାରେ ମାତ୍ର ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟ ଦକ୍ଷତା ମାନବ ଠାରୁ ଅନେକ ଅଧିକ । ଏବେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ କୃଷିକ୍ଷେତ୍ର ରେ ଏହି ଶିଳ୍ପ ଭିତ୍ତିକ ନବୀନତା ର ଆବଶ୍ୟକତା କେତେ । ଏ ପରିପ୍ରେକ୍ଷା ରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତର ଅନେକ-ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନ ଠାରୁ ମୂଲ୍ୟବାନ କିଛି ନୁହେଁ । କେବେ ଅଂଶୁପାତ

ରେ ଚାଷୀ ମୃତ୍ୟୁର ଖବର ଆସୁଛି ତ ଆଉ କେବେ ବଜ୍ରପାତ ରେ କାରଣ ଖରା ବର୍ଷ ଶୀତକୁ ଭ୍ରୁକ୍ଷେପ ନ କରି ସେ ଅନ୍ୟ ର ଉଦ୍ଧାର ପୋଷଣ ର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ନିୟୋଜିତ ଥାଏ । ଏପରି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ମାନବ ସମ୍ଭଳର ଅକସ୍ମାତ ଅସ୍ତ ହେବ ଅପେକ୍ଷା ଏକ ଯନ୍ତ୍ରପାତିର ଅସ୍ତ ହେବ କାରଣ ବିଜ୍ଞାନୀ ମନୁଷ୍ୟର ବୁଦ୍ଧି ଯନ୍ତ୍ରକୁ ଫେରାଇଆଣିପାରେ ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟ ପିଣ୍ଡରେ ପ୍ରାଣ ଫେରାଇବାରେ ଆଜି ବି ବିଫଳ । ଏବେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ- କ’ଣ ରୋବଟ କୃଷକ ଭାଇର ଶ୍ରମ ଲାଘବ କରିବାରେ ପ୍ରକୃତରେ ସମର୍ଥ ?

ଶ୍ରମ ଦୁଇ ପ୍ରକାର - ମାନସିକ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକ

- ମାନସିକ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ ଶ୍ରମର ଦକ୍ଷ ଶ୍ରମିକ ଆମ କୃଷକଭାଇ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଶ୍ରମର ବୋଧ ନିଜ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମୟ ସହ ଶାରୀରିକ ସୁସ୍ଥିତାକୁ କ୍ଷତି ପହଂଚାଏ ଥାଏ । ଯଦିଓ ଶାରୀରିକ ଶ୍ରମର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ; ମାତ୍ର ମାନସିକ ଶ୍ରମ ର ଉପଯୋଗ ଶାରୀରିକ ଶ୍ରମର ପରିଶାମକ ଲାଘବ କରିବାରେ ଅନେକ ମାତ୍ରାରେ ସହାୟକ ହେବ । ଏଣୁ ମାନବ ସମ୍ଭଳର ଉପଯୁକ୍ତ ବିନିଯୋଗ ନିମନ୍ତେ ବୈଜ୍ଞାନିକ କୌଶଳର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନେକ । ଯେଉଁ କୃଷିକ୍ଷେତ୍ର ରେ ପ୍ରତ୍ୟହ ୧୨-୧୩ ଘ[ ] ର ସମୟ ଦେବାକୁ ପଡୁଛି , ଯଦି ସେହି ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ୫ -୬ ଘ[ ] ରେ ସମାପ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ, ତେବେ ଚାଷୀ ମାନେ ସମୟ ର ସବୁପଯୋଗ କରିପାରିବା ସହ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ରେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଶ୍ରମ ତଥା ବୁଦ୍ଧି ର ବିନିଯୋଗ କରିପାରିବେ । ଏହି ମାନସିକ ଶ୍ରମ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ କୃଷି ର ନାମ ହେଉଛି- ଆଗ୍ରୋବୋଟ (ଆଗ୍ରୋବୋଟ) ଅର୍ଥାତ କୃଷିକ୍ଷେତ୍ରର କୃତ୍ରିମ ଚାଷୀ । ଯାହାର କମ ଚାଷିଭାଇଙ୍କର କମ ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାନ ମାତ୍ର ସମୟ ଏବଂ ପରିଶ୍ରମ ଅତି ସ୍ଵଳ୍ପ ।

ଏହି ଆଗ୍ରୋବୋଟର ପ୍ରଥମ ଉଦାହରଣ ହେଉଛି କମ୍ପ୍ୟୁଟର

ଚଳିତ ଜଳସେଚନ ବ୍ୟବସ୍ଥା । ଏଥିରେ ସମଗ୍ର ଜମିରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ସେନ୍ସର ମାଧ୍ୟମ ରେ ଜଳସେଚନ ର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବ ।

ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଟ୍ରାକ୍ଟରରେ ଜଳସେଚନ ପାଇଁ କେଣ୍ଡା ତଥା ପାଣି ପମ୍ପର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା ତଥା ଜଳର ପରିମାଣର ସଠିକ ଆକଳନ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଟ୍ରାକ୍ଟର ରହିବା ଜରୁରୀ ଥିଲା, ସେହି ସ୍ଥାନରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା ଜଳସେଚନ କରାଯିବ ଏବଂ ଜଳର ପରିମାଣ ବିଭିନ୍ନ ସେନ୍ସର ଦ୍ୱାରା ମାପ କରାଯାଇପାରିବ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦ୍ଧତି - କୀଟନାଶକ ଡ୍ରୋନ ଅଥବା କୃଷି ଡ୍ରୋନ

ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଚାଳକ ର ପରିଚାଳନା ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ । ଏହା ଦ୍ୱାରା କୀଟନାଶକ ଗୁଡ଼ିକୁ ଡ୍ରୋନ ସାହାଯ୍ୟରେ ସମାନ ଭାବରେ ସିଂଚନ କରାଯିବ। ସହ ଏଥିରେ ଲାଗିଥିବା କ୍ୟାମେରା ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇପାରିବ । ଏହା ଦ୍ୱାରାଦୁଇ ପ୍ରକାର ଉପକାର ସାଧିତ ହେବ । ପ୍ରଥମଟି ହେଉଛି ବିଷାକ୍ତ କୀଟନାଶକ ଗୁଡ଼ିକର କୁପ୍ରଭାବରୁ ଟ୍ରାକ୍ଟର ଭାଇ ମାନେ ବଞ୍ଚି ପାରିବେ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟଟି ହେଉଛି କ୍ୟାମେରା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳନା ହେତୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଏବଂ ସଠିକ ସ୍ଥାନରେ କୀଟନାଶକ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ । ଏତଦବ୍ୟତୀତ ଏହାଦ୍ୱାରା ଅଳ୍ପ ସମୟରେ ଅଧିକ ଜମିରେ ସିଂଚନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମ୍ପର୍କରେ ହୋଇପାରିବ

ତୃତୀୟ ପ୍ରକଳ୍ପଟି ହେଉଛି - ସୌର ଟ୍ରାକ୍ଟର

ପୃଥିବୀର ସୀମିତ ଜାଳେଣୀ ସଙ୍କଟରୁ ରକ୍ଷାର ଏକ ନବୀନ ଆବିଷ୍କାର । ସୌର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଟ୍ରାକ୍ଟର ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ଶକ୍ତି ପରିଚାଳିତ ଯନ୍ତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ହେବା ସହ ଏହା ଦ୍ୱାରା ପରିବେଶ ପ୍ରଦୂଷଣ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଯାଇପାରିବ ।

ଯେହେତୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସରନ୍ତି ଉର୍ଜା । ଏଣୁ ଏହାର ବିନିଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ଖର୍ଚ୍ଚାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡି ନଥାଏ ।

ଏହିପରି ଅନେକ ବୈଜ୍ଞାନିକ କୌଶଳ ରହିଛି ଯାହାଦ୍ୱାରା କୃଷିର ମାନ ଉନ୍ନତ କରାଯିବ। ସହ କୃଷକର ଶ୍ରମ ଲାଭର ରାସ୍ତା ଉନ୍ନତ ହୋଇପାରିବ । ଏହା ଟ୍ରାକ୍ଟର ଭାଇଙ୍କୁ ଆଳସ୍ୟ ର ବଶବର୍ତ୍ତୀ କରାଇବ। ସହ ନୂତନ ଜ୍ଞାନ କୌଶଳ ଶିକ୍ଷା ର ରାସ୍ତା ଖୋଲିଦେଇଥାଏ । ଯେଉଁ କୃଷି ଦିନେ ଅପାଠୁଆଙ୍କ ବୃତ୍ତି ବୋଲି କଷଟି ପଥରେ ନିତ୍ୟ ଘର୍ଷଣ ସହୁ ଥିଲା ; ଏହିପରି ବୈଜ୍ଞାନିକ କୌଶଳ ର ବିନିଯୋଗ ଏହାକୁ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମ ଆଭା ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବ । ଜ୍ଞାନ କୌଶଳ ସହ ଶିକ୍ଷା ଦିଗରେ ମଧ୍ୟ ଟ୍ରାକ୍ଟର ଭାଇ ମାନେ ନିଜର ସ୍ଥାନ ସୁଦୃଢ କରିପାରିବେ ।

ଏହିପରି ଏକ ଅନୁଚିନ୍ତାକୁ ସମ୍ମାନ ଅନୁସମ୍ମାନ କରି ଏକ ପ୍ରକଳ୍ପର ରୂପ ଦେଇଥିଲେ ମୌଳିକ ବିଜ୍ଞାନ ଓ କଳା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ସ୍ନାତକ ଛାତ୍ର ଶ୍ରୀମାନ ଶୁଭମ ସାହୁ । କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବିଜ୍ଞାନର ଛାତ୍ର ହିସାବରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା କିପରି କୃଷକ ମାନଙ୍କର ଶ୍ରମ ଲାଭବ କରାଯାଇପାରିବ ସେ ଦିଗରେ ତାଙ୍କର ଅନୁସମ୍ମାନ ତାଙ୍କୁ ଏହି ଆଗ୍ରୋବାଟ ସହ ସଂଯୁକ୍ତ କରିପାରିଥିଲା । ଯଦି ଶ୍ରମିକ ମାନେ ୮ ଘ[। ଶ୍ରମ, ୮ ଘ[। ବିଶ୍ରାମ ଏବଂ ୮ ଘ[। ବିନୋଦନ ର ଦାବି ହାସଲ କରିପାରିଛନ୍ତି ; କୃଷକ ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହି ସୁବିଧା ଯୋଗାଇବାର ଉପାୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ଅଟେ । ଏଣୁ ଆଶା କରାଯାଇପାରେ କି କୃଷିକ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ଶିକ୍ଷିତ ଭିତ୍ତିକ ବିପ୍ଳବ ଦିନେ ଟ୍ରାକ୍ଟର ଭାଇ ର କର୍ମକ୍ଷମତା ଜୀବନରେ ନୂତନ ଦିଗର ପଥ ଉନ୍ନତ କରିପାରିବ ଏବଂ ଦେଶର କୃଷିକୁ ପ୍ରଗତି ଦିଗରେ ଆଗକୁ ନେଇପାରିବ ।

ଶୁଭଶ୍ରୀ ସାହୁ ,
ସାରନଗରୀ ,ରାଉରକେଲା

ଚାଷୀ ଆନ୍ଦୋଳନର ଦିଗ-ଏକ ଅନୁଶୀଳନ

ଡ. ସମନ୍ୱୟ ନନ୍ଦ

ବିର୍ତ୍ତମାନ ଦିଲ୍ଲୀର ସାମାରେ ଚାଷୀମାନଙ୍କର ଆନ୍ଦୋଳନ ଚାଲିଛି। ଫତ୍ତାବ, ହରିଆଣା ତଥା ପଶ୍ଚିମ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର ଚାଷୀ ମାନେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନ ଚଳାଇଛନ୍ତି । ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନରତ ଚାଷୀ ମାନେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ କରା ଯାଇଥିବା ଡିନୋଟି କୃଷି ବିଲକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ଦାବି କରୁଛନ୍ତି । ଦେଶରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଚାଷୀ ମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ପାଦ ବିକ୍ରୀ କରିବାକୁ ନେଇ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ନ ଥିଲା। ସେମାନେ ମଣ୍ଡିରେ ନିଜର କୃଷିଜାତ ଉତ୍ପାଦ ବିକ୍ରୀ କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ ଥିଲେ । ତେଣୁ ଚାଷୀ ମାନଙ୍କୁ ବିକଳ୍ପ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଦାବି ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ହେଉଥିଲା । ପୂର୍ବତନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ତଥା କଂଗ୍ରେସର ବରିଷ୍ଠ ନେତା ଡ. ମନମୋହନ ସିଂହଙ୍କ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଏନସିପି ମୁଖ୍ୟ ଶରଦ ପାଠା ଓ ଅନ୍ୟ ନେତା ମାନେ ଚାଷୀ ମାନଙ୍କର ଉତ୍ପାଦକୁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଅଧିକ ବିକଳ୍ପ ପ୍ରଦାନ କରିବା କଥା ଦୀର୍ଘ ଦିନରୁ କହି ଆସୁଥିଲେ । ହେଲେ ଏ ଦିଗରେ କେହି ଠୋସ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇ ନ ଥିଲେ । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ଚାଷୀ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିକଳ୍ପ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିଛନ୍ତି । କହିବାକୁ ଗଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସରକାର ଚାଷୀ ମାନଙ୍କୁ ବିକଳ୍ପ ପ୍ରଦାନ କରିବା

ସହ ମଣ୍ଡିର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ମାନଙ୍କ କବଜାରୁ ବର୍ତ୍ତବାର ଏକ ରାସ୍ତା ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହା ସହିତ ସରକାର ସମ୍ପୃକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଯେ ମଣ୍ଡି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୂର୍ବ ଭଳି ଜାରୀ ରହିବ ଓ ଏମ-ଏସପି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଚ୍ଛେଦ ହେବ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାରୀ ରହିବ । ତେଣୁ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମୋଦି ସରକାର ପୂର୍ବରୁ ହୋଇ ଆସୁଥିବା ଦାବିକୁ କେବଳ ପୂରଣ କରିଛନ୍ତି ଓ ଏହା ସହିତ ପୂର୍ବର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାରୀ ରଖିଛନ୍ତି ।

ତେବେ ଏହାକୁ ନେଇ କିଛି କୃଷକ ସଂଗଠନ ଖାସ କରି ଫତ୍ତାବର କିଛି ବାମପନ୍ଥୀ କୃଷକ ସଂଗଠନ ଗୁଡିକ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ଫତ୍ତାବରେ କିଛି ଦିନ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବା ପରେ ଏବେ ସେମାନେ ଦିଲ୍ଲୀ ସାମାରେ ଆନ୍ଦୋଳନ କରୁଛନ୍ତି । ସରକାର ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା କରୁଛନ୍ତି । ସରକାର ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରନ୍ତି ଯଦି ତାହା ଜନ ବିରୋଧୀ ତେବେ ଏହାର ବିରୋଧ ହେବା ଜରୁରୀ । ଗଣତନ୍ତ୍ରରେ ଯଦି ଜନ ବିରୋଧୀ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରା ଯାଏ ତେବେ ଏହାର ରାଜରାସ୍ତାରେ ବିରୋଧ ହେବା ସ୍ୱାଭବିକ ଓ ଏହାକୁ ସାଗତ କରା ଯିବା ଉଚିତ । ଚାଷୀ ମାନଙ୍କ ମନରେ ଯଦି କିଛି ଆଶଙ୍କା ରହିଛି ତେବେ ତାଙ୍କ ଠାରୁ ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଶୁଣିବା ଓ ତା

ଅନୁସାରେ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନର ରାସ୍ତା ବାହାର କରିବା ସରକାରଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ । ତାମ୍ଭା ମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତା ଓ ଆଶଙ୍କା ଦୂର ହେବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ । ଏପରି ଲାଗୁଛି କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ତାର ଦାୟିତ୍ୱକୁ ଭଲ ଭାବେ ବୁଝିଛନ୍ତି ଓ ତାମ୍ଭା ମାନଙ୍କ ସହ ନିରନ୍ତର ଆଲୋଚନା କରୁଛନ୍ତି ଓ ସମ୍ପର୍କ କରିଛନ୍ତି ଯେ ତାମ୍ଭା ମାନଙ୍କର ଆଶଙ୍କାକୁ ଦୂର କରିବାକୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର କଥା ସେମାନେ ଲିଖିତ ଭାବେ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ।

ତେବେ ଏହି ତାମ୍ଭା ଆନ୍ଦୋଳନ ଧୀରେ ଧୀରେ ଅନ୍ୟ ମୋଡ଼ ନେଉଥିବା ଦେଖା ଯାଉଛି । ଆନ୍ଦୋଳନ ଆରମ୍ଭ ହେବା ଦିନ ଠାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାଏ ଏପରି କିଛି ଘଟଣା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଲାଣି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏ ପ୍ରକାର ସହଯୋଗ ଉପନ୍ନ ହେଉଛି ଯେ ବାସ୍ତବରେ ତାମ୍ଭା ମାନଙ୍କର ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନ କିଛି ଭାରତ ବିରୋଧୀ, ଭାରତକୁ ଭାଗ ଭାଗ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବା ଶକ୍ତି ମାନଙ୍କ ହାତକୁ ଚାଲି ଯାଇଛି । ତାର ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଲାଣି । ଏହା ବାସ୍ତବରେ ଚିନ୍ତାଜନକ ବିଷୟ । ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନ ବେଳେ ତାମ୍ଭା ମାନଙ୍କର ସମସ୍ୟା ସମ୍ପର୍କିତ ପୋଷ୍ଟର ସହିତ ଏବେ ନାଗରିକତା ସଂଗୋଧନ ଆଇନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା, କାନ୍ଥ କାନ୍ଥାରୁ ଧାରା ଗଠିତ ପୁଣି ଥରେ ଲାଗୁ କରିବା ସମ୍ପର୍କିତ ପୋଷ୍ଟର ମଧ୍ୟ ଦେଖା ଦେଲାଣି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ଟିକିରି ସାମାଜିକ ଠାରେ ଯେଉଁ ତାମ୍ଭା ଆନ୍ଦୋଳନ ହୋଇଥିଲା ସେଥିରେ ସହରୀ ନକ୍ସଲ ଭାବେ ଜଣାଶୁଣା ଓ ଭୀମା କୋରେଗାଓ ମାମଲାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ଜେଲରେ ଥିବା ଗୌତମ ନବଲଖା, ସୁଧା ଭାରଦ୍ୱାଜ, ବର୍ବରା ରାଓ ତଥା ଦିଲ୍ଲୀ ଦଙ୍ଗା ମାମଲାର ଅଭିଯୁକ୍ତ ଶରଜିତ ଲମ୍ପା, ଉମର ଖାଲେଦ, ଖାଲିଦ ସୈଫୀ ପରି ଲୋକ ମାନଙ୍କୁ ଜେଲରୁ

ମୁକ୍ତ କରା ଯିବାକୁ ଦାବି ହେବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । ତାମ୍ଭା ମାନଙ୍କର ସମସ୍ୟା, ତାଙ୍କର ଆଶଙ୍କା ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହେବା ବଦଳରେ ସେହି ଟୁକଡ଼େ ଟୁକଡ଼େ ଗ୍ୟାଙ୍ଗ ଏହି ତାମ୍ଭା ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ନିଜ କବଜାରେ ନେଇ ଯାଇ ଥିବା ଭଳି ଅନୁଭବ ହେଉଛି ଯାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ।

କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ଏହି ମାମଲାକୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ହିନ୍ଦୁ - ଶିଖ ବିବାଦର ରୂପ ଦିଆ ଯିବାକୁ ସୁନିୟୋଜିତ ଭାବେ ଚେଷ୍ଟା ଚାଲିଥିବାର ଅନୁଭବ ହେଉଛି । ତାମ୍ଭାଙ୍କ ଆଶଙ୍କା ସମ୍ପର୍କିତ ଆନ୍ଦୋଳନ ନାଁରେ ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ମୋଡ଼ି ଖଲିସ୍ତାନ ସମର୍ଥକ ମାନେ ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ ଲାଗିଲେଣି । ଭାରତକୁ ଅସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଅନେକ ଶକ୍ତି ଦୀର୍ଘ ଦିନରୁ କାମ କରୁଛି । ଏହାକୁ କାହାକୁ ଅଛପା ନାହିଁ ଯେ ପାକିସ୍ତାନର କୁଖ୍ୟାତ ଗୁଲଜା ଏଜେନ୍ସୀ ଆଇଏସଆଇ ଭାରତକୁ ଅସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଖଲିସ୍ତାନ ପ୍ରଜେକ୍ଟ ଉପରେ କାମ କରି ଆସୁଛି । କାନାଡା ଏହି ଖଲିସ୍ତାନୀ ଆନ୍ଦୋଳନର ଏକ ମୁଖ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ଭାବେ ମଧ୍ୟ ଜଣାଶୁଣା ।

ଆଉ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟର କାନାଡା ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଜଷ୍ଟିନ ଟ୍ରୁଡ଼ୋ ମଧ୍ୟ ତାମ୍ଭା ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଡେଇଁ ବକ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ଭାରତ ବିରୋଧୀ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ସେ ଜଣାଶୁଣା । ତାଙ୍କର ଏହି ମାମଲାରେ ଡେଇଁବା ଗୋଟିଏ କଥାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରୁଛି ଯେ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଭାରତ ବିରୋଧୀ ଶକ୍ତି ମାନେ ତାମ୍ଭା ଆନ୍ଦୋଳନ ନାମରେ ଭାରତକୁ ଅସ୍ଥିର କରିବାର ପ୍ରୟାସରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ଫକୀର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ତଥା କଂଗ୍ରେସର ବରିଷ୍ଠ ନେତା

କ୍ୟାପ୍ଟେନ ଅମରିନ୍ଦର ସିଂହଙ୍କ ଚାଷୀ ଆନ୍ଦୋଳନ ସମ୍ପର୍କିତ ବକ୍ତବ୍ୟ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ପକାଇବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ । ସେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଶବ୍ଦରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଚାଷୀ ମାନଙ୍କର ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନ ଦେଶର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଏକ ବଡ଼ ବିପଦ । କ୍ୟାପ୍ଟେନ ଅମରିନ୍ଦର ସିଂହ କୌଣସି କେନ୍ଦ୍ରରେ କ୍ଷମତାସୀନ ବିଜେପି ଦଳର ନେତା ନୁହଁନ୍ତି । ସେ କଂଗ୍ରେସର ବରିଷ୍ଠ ନେତା । ସେ କଂଗ୍ରେସ ଦଳର ନେତା ହୋଇ ଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ସେ ଏହି ଚାଷୀ ଆନ୍ଦୋଳନ ଜରିଆରେ କିପରି ଭାବେ ଭାରତକୁ ଅସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉଛି ତାକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ପଛରେ ଖଲିସ୍ତାନୀ ଶକ୍ତି ମାନଙ୍କର ହାତ ଥିବା ସେ କହିଛନ୍ତି ।

କେବଳ କ୍ୟାପ୍ଟେନ ଅମରିନ୍ଦର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଫକୀର ଲୁଧିଆନାର କଂଗ୍ରେସ ସାମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଉପକ୍ରମ ସିଂହ ବିଜୁ ମଧ୍ୟ ବକ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଚାଷୀ ଆନ୍ଦୋଳନ ଆଉ ଚାଷୀ ମାନଙ୍କର ହାତରେ ନାହିଁ । ଏହା ଏବେ ଭାରତକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିବାର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଥିବା ଖଲିସ୍ତାନୀ ମାନଙ୍କ ହାତକୁ ଚାଲି ଯାଇଛି ।

ଆମେରିକାରେ ଖଲିସ୍ତାନୀ ସମର୍ଥକ ମାନେ କୃଷି ଆଇନ ବିରୋଧୀ ଆନ୍ଦୋଳନ ନାମରେ ମହାତ୍ତା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଭଙ୍ଗାଉଛନ୍ତି । ଯଦି କେହି ଚାଷୀ ମାନଙ୍କର ସମସ୍ୟାକୁ ଉଠାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛି ତେବେ ତାକୁ ମହାତ୍ତା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଭଙ୍ଗାଉଛନ୍ତି କରିବାର କଣ ବା ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଆମେରିକାରେ ଘଟିଥିବା ଘଟଣା ସମ୍ପୃକ୍ତ କରୁଛି ଯେ ଚାଷୀ ମାନଙ୍କ ମନରେ ଭୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ କରି ଭାରତକୁ ଅସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବା

ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଏକାଠି ହୋଇଛନ୍ତି । ଚାଷୀ ଓ ତାର ଆଶଙ୍କା ଦୂର ହେବା ଏମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ ତାହା ସମ୍ପୃକ୍ତ ହେଉଛି । ଧାରା- ୩୭୦ ଉଚ୍ଛେଦ ମାମଲା ହେଉ ବା ସିଏଏ ଆଇନର ପ୍ରତିବାଦ ନାଁରେ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଯେଉଁଠି ଭାବେ ଉପପ୍ରଦ କରା ଗଲା ଓ ଦିଲ୍ଲୀର ଶାହିନବାଗ ଠାରେ ଯେଉଁଠି ଭାବେ ଦିଲ୍ଲୀକୁ ବନ୍ଦନ ରଖା ଗଲା ସେଥିରୁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଯେ କିଛି ଲୋକ ଗଣତନ୍ତ୍ର ପରାକ୍ଷାରେ ପରାଜିତ ହେବା ପରେ ଅରାଜକତା ମାଧ୍ୟମରେ ଦେଶରେ ଅସ୍ଥିରତା ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସରତ ଅଛନ୍ତି । ଚାଷୀ ମାନଙ୍କର ମନରେ ଥିବା ଆଶଙ୍କା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଦୂର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଚାଷୀ ମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସରକାର ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଶୁଣିବା ଦରକାର ଓ ଏହାକୁ ଦୂର କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରା ଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏଥିରେ କେହି ଦ୍ୱିମତ ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ତେବେ ଚାଷୀ ମାନଙ୍କୁ ଭଲ କରି ଭାରତକୁ ଅସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଲାଗିଥିବା ଏହି ଭାରତ ବିରୋଧୀ ଶକ୍ତି ମାନଙ୍କୁ ଯଥା ଶୀଘ୍ର ଚିହ୍ନଟ କରିବା ସହ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଠୋର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରା ଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତିନି ଦଶନ୍ଧି ପୂର୍ବରୁ ପାକିସ୍ତାନ ପ୍ରେରିତ ଖଲିସ୍ତାନୀ ଆନ୍ଦୋଳନର ବହୁମୂଲ୍ୟ ଭାରତକୁ ବିଶେଷ ଭାବେ ଫକୀରକୁ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଛି । ହଜାର ହଜାର ନୀରୀୟ ଲୋକ ଏହି ପାକିସ୍ତାନ ପ୍ରାୟୋଜିତ ଆତଙ୍କବାଦର ଶୀକାର ହୋଇଥିଲେ । ପୁଣି ଥରେ ଭାରତକୁ ସେହି ନିଆଁରେ ଜାଳିବାକୁ ପ୍ରୟାସ ଚାଲିଛି । ଭାରତ ସରକାରଙ୍କୁ ଏହା ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇ ଏହି ଶକ୍ତି ମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯଥା ଶୀଘ୍ର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନିତାନ୍ତ କରୁରା ।

ସର୍ବନିମ୍ନ ସହାୟକ ମୂଲ୍ୟ : ଏକ ବିଶ୍ଳେଷଣ

ରିଚା ମିଶ୍ର

ଅଧୁନା କୃଷି ଆଇନ ବିରୋଧୀ କୃଷକ ଆନ୍ଦୋଳନ ଖବର କାଗଜ ର ମୁଖ୍ୟ ଖବର ସାଜିଥିବା ବେଳେ ସର୍ବନିମ୍ନ ସହାୟକ ମୂଲ୍ୟ ସର୍ବାଧିକ ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦ ପାଲଟିଛି । କିନ୍ତୁ ଏହି ଶବ୍ଦଟି କଣ ?

ଭାରତ ବ୍ରିଟିଶ ଶାସନରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପରେ ଆମ ଦେଶରେ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀର ଅଭାବ ଦେଖା ଦେଇଥିଲା । ଖାଦ୍ୟାଭାବ ସମସ୍ୟା ଅତି ଗୁରୁତର ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ତତ୍କାଳୀନ ସରକାର ଖାଦ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ନୀତି ପ୍ରଣୟନ କରିବାକୁ ଭାବିଲେ । ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଲାଲ ବାହାଦୁର ଶାସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସର୍ବନିମ୍ନ ସହାୟକ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ନିମନ୍ତେ ରିପୋର୍ଟ ଦାଖଲ ହୋଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଶ୍ରୀମତୀ ଜୟିରା ଗାନ୍ଧୀ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀତ୍ୱ କାଳରେ ସର୍ବନିମ୍ନ ସହାୟକ ମୂଲ୍ୟ ୧୯୬୭ ମସିହାରେ ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଗହମ ପାଇଁ ୬୫ ଟଙ୍କା/କୁଇଲ୍ ମା ଦରରେ ସର୍ବନିମ୍ନ ସହାୟକ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

ତେବେ ସର୍ବନିମ୍ନ ସହାୟକ ମୂଲ୍ୟ ହେଉଛି ସେହି ଦର ଯେଉଁ ଦରରେ ସରକାର କୃଷକଙ୍କ ଠାରୁ ଶସ୍ୟ କିଣି ଥାଏ । ଏହା ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୃଷକ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଗ୍ୟାରେଂଟି ପରି କାମ କରେ ଯଦ୍ୱାରା ସରକାର କୃଷକଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥାନ୍ତି ଯେ ଯଦି କୌଣସି କାରଣରୁ କୃଷକଙ୍କୁ ବଜାର ରେ ନିଜ ଉତ୍ପାଦର ସଠିକ୍ ମୂଲ୍ୟ ନ ମିଳେ, ସରକାର ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ମୂଲ୍ୟରେ ସେହି ଉତ୍ପାଦ କିଣିବେ । ଏହା କୃଷକଙ୍କୁ ବଜାରରେ କମ୍ ଦରରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସହାୟକ ହୁଏ ।

ପୁଣି ପ୍ରଶ୍ନ ଆସେ, ସରକାର କିଶିକ୍ତି କିପରି ? ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ଏ.ଫ.ସି.ଆଇ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ବଜାର କମିଟିରୁ କୃଷି ଦ୍ରବ୍ୟ କିଣି ଥାଏ । ଏହି ସବୁ ଦ୍ରବ୍ୟ ପୁଣି ସରକାର (public distribution system) ଦ୍ୱାରା କମ୍ ଦାମରେ ଲୋକଙ୍କୁ ୨ ଟଙ୍କା ଚାଉଳ ବାଣ୍ଟି ।

ସର୍ବନିମ୍ନ ସହାୟକ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ:-

ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ସି.ଏ.ସି.ସି ସବୁ ବର୍ଷ ଖରିଫ ଓ ରବି ଋତୁ ପାଇଁ ଚାଷ ପୂର୍ବରୁ ମୂଲ୍ୟ ଧାରଣ କରି ଥାଏ । ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଆଧାର ନିଆଯାଏ ଯଥା:- ଚାହିଦା ଓ ଯୋଗାଣ, ଉତ୍ପାଦନ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦ୍ରବ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି ସି.ଏ.ସି.ସି.ର ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ ସର୍ବ ନିମ୍ନ ସହାୟକ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥାଏ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ୨୪ଟି ଦ୍ରବ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଗଢ଼େ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା :- ଧାନ, ଗହମ, ମକା, ସରଗମ୍, ମାଣ୍ଡିଆ, ବାଲି, ରାଗି, ଚଣା, ହରଡ଼, ମୁଗ, ବିରି, ମସୁର, ଚିନାବାଦାମ, ସୋରିଷ, ସୋୟାବିନ, ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁଖା, ତିଳ, ଆଖୁ, କପା , ଝୋଟ, ରାଶି, କଳାଜିରା, କୁସୁମ, ନଡ଼ିଆ ।

୫୩ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବନିମ୍ନ ସହାୟକ ମୂଲ୍ୟ ର ଦର ବୃଦ୍ଧି ବହୁତ ହୋଇଣି । କିନ୍ତୁ ତଥାପି ୮୦-୮୫ % ଦ୍ରବ୍ୟ କେବଳ ପଞ୍ଜାବ ଓ ହରିଆଣାର କୃଷକ ଯୋଗାଣି । ୨୦୧୨-୨୦୧୩ ମସିହା ଆକଳନ ଅନୁସାରେ ଭାରତ ର କେବଳ ୬% ଚାଷୀ ହିଁ ସର୍ବନିମ୍ନ ସହାୟକ ମୂଲ୍ୟ ର ଲାଭ ଉଠାଉଛନ୍ତି । ୨୦୧୯-୨୦ ରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ସର୍ବନିମ୍ନ ସହାୟକ ମୂଲ୍ୟ ରେ ଯୋଗାଣ ହୋଇ ଥିବା ଦ୍ରବ୍ୟ ରେ ୨୧% ବୃଦ୍ଧି ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଛି ।

କିନ୍ତୁ ଆମକୁ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ସର୍ବନିମ୍ନ ସହାୟକ ମୂଲ୍ୟ ଆମ ଫସଲ କୁ ବଜାର ରେ ମୂଲ୍ୟ ହ୍ରାସ ରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସହାୟକ, ଏହା ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଆମେ ଆମର ଫସଲର ବିକ୍ରି ପାଇଁ ଏହା ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ନିର୍ଭର ହେବା । ଆଜିର କୃଷକ କେବଳ ଚାଷୀ ନୁହେଁ , ସେ ଏକ ଉତ୍ପାଦକ ମଧ୍ୟ । ତେଣୁ ବଜାରରେ ଅଧିକ ଦରରେ ନିଜ ଉତ୍ପାଦ ବିକ୍ରି କରିବା ରେ ଅସଫଳ ହେଲେ , ସର୍ବନିମ୍ନ ସହାୟକ ମୂଲ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ସାଥୀ ଭାବେ ସର୍ବଦା ଉପଲବ୍ଧ ।

(ଓୟୁଏଟି , ଭୁବନେଶ୍ୱର)

ମାଛ ପୋଖରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଓ ପରିଚାଳନା

ପୋଖରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତି- ମାଛ ଚାଷ ପାଇଁ ପୋଖରୀ ଆୟତାକର ହେବା ଉଚିତ୍ । କାଦୁଆ ବା ବୋରସା ମାଟି ମାଛ ଚାଷ ପାଇଁ ପ୍ରକୃଷ୍ଟ । ଖରାଦିନେ ଅତିକମରେ ଚାରିଫୁଟ ପାଣି ପୋଖରୀରେ ରହିବା ଦରକାର । ପୋଖରୀର ବନ୍ଧ ସୁଦୃଢ଼ ରହିବା କଥା ଓ ପଙ୍କ ନ ହେବା ଭଲ । ପୋଖରୀ ରଅଦରକାରୀ ଗୁଳ୍ମ ବା ଦଳ, ଚୂନାମାଛ ତଥା ଶିକାରୀ ମାଛକୁ କାଢ଼ିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପୋଖରୀର ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷମତା ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ମାତ୍ରାରେ ତୁନ, ଖତ ଓ ସାର ପ୍ରୟୋଗ କରି ମାଛର ପ୍ରାକୃତକି ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ବିଜ୍ଞାନ ମିହିର ରାଉତ

ପଙ୍କ ଓ ଦଳ ଦୂରୀକରଣ- ପୋଖରୀରେ ଥିବା ପଙ୍କ, ମାଟିର ଅମଳ ଅଂଶ ବଜାର ମାଛର ବୃଦ୍ଧିରେ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବାରୁ ପୋଖରୀରୁ ପଙ୍କ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ନିହାତି ଦରକାର । ଏହାର ଉତ୍ପାଦନ ଶକ୍ତି ବଢ଼ିଯାଏ । ଏହା ସାଧାରଣତଃ ଖରା ଦିନରେ କରାଯାଏ କାରଣ ବର୍ଷା ଦିନେ ପୋଖରୀରେ ଜାଆଁଳ ଛଡ଼ାଯାଏ । ପୋଖରୀରେ ଥିବା ଦଳ ,ମାଛ,ଖାଦ୍ୟର ପରିମାଣ ଓ ଗମନାଗମନରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବାରୁ ଏହାର ଦୂରୀକରଣ ପାଇଁ ଆମୋନିଆ ଗ୍ୟାସ୍ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ଛଡ଼ା ଦଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଖରୀରେ ଗ୍ରାସକାରୀ(ଦଳଖୁଆ ମାଛ) ଛାଡ଼ିଲେ ଅନେକ ପରିମାଣରେ ଦଳ ନିରାକରଣ ହୋଇଥାଏ ।

ଶିକାରୀ ମାଛ ଦୂରୀକରଣ:- ପୋଖରୀରୁ ବାଳିଆ , କଉ , ସିଙ୍ଗୀ , ଗଡ଼ିଶ , କଂଆ , ଚି ଲ ଇତ୍ୟାଦି ଶିକାରୀ ମାଛ ମାନେ ପୋଖରୀରେ ଛଡ଼ାଯାଇଥିବା ଜାଡ଼ିଆ ମାଛ ଜାଆଁଳ ମାନଙ୍କୁ ଖାଇ ଯାଉଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଦୂରୀକରଣ ପାଇଁ ପୋଖରୀରେ ହେକ୍ଟର ପିଛା ୨୫୦୦କିଗ୍ରା ମହୁଳ ପିଡ଼ିଆ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ । ନଚେତ୍ କିଛି ପାଉଁର(୨୦% କ୍ଲୋରିନ) ୨୫୦କିଗ୍ରା ସହ ଯୁଗିଆ ମିଶାଇ ହେକ୍ଟର ପିଛା ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ଅବାଞ୍ଛିତ ମାଛ ମାନଙ୍କୁ ସହଜରେ ମାରିହୁଏ ।

ତୁନ ବ୍ୟବହାର:- ତୁନ ପ୍ରୟୋଗ ପୋଖରୀକୁ ରୋଗମୁକ୍ତ କରାଇଥାଏ ଓ ପୋଖରୀର ଅମଳତା ନଷ୍ଟ ହୁଏ । ଏହା ଛଡ଼ା ପୋଖରୀରେ ଦୁବାଭୂତ ହୋଇ ରହିଥିବା ଅମ୍ଳଜାନ ପରିମାଣ ଯଦି କମିଯାଏ କିମ୍ବା ମାଛ ମାନଙ୍କୁ ରୋଗ ହୁଏ , ତାହେଲେ ପୋଖରୀରେ ତୁନ ପ୍ରୟୋଗ ଆବଶ୍ୟକତା ବଢ଼ିଥାଏ । ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ହେକ୍ଟର

ପିଛା ୨୦୦ କିଗ୍ରା ହିସାବରେ ତୁନ ପ୍ରୟୋଗ କରି ମାଟି ଓ ପାଣିକୁ ବିଶୋଧନ କରାଯାଏ । କିଛି ପାଉଁର ପଡ଼ିଥିଲେ ତୁନ ପ୍ରୟୋଗ ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏନାହିଁ ।

ସାର ପ୍ରୟୋଗ:- ତୁନ ପକାଇବାର ଅଳ୍ପ ଦିନ ପରେ ପୋଖରୀର ଉର୍ବରତା ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ଜୈବିକ ଓ ଅଜୈବିକ ସାର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ । ସାଧାରଣତଃ ସାରର ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ହେକ୍ଟର ପିଛା ବାର୍ଷିକ ୧୦୦୦୦କିଗ୍ରା ଜୈବିକ ସାର(ଗୋବର) ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ହୁଏ । ତୁନ ପ୍ରୟୋଗର ତିନି ଦିନ ପରେ ୨୫୦୦ କିଗ୍ରା ଗୋବର ପ୍ରୟୋଗ କରି ଅବଶିଷ୍ଟ ୧୦ଟି କିସିରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ହୁଏ । ପୋଖରୀ ବାର୍ଷିକ ସାର

ଯାଆଁଳା ଛାଡ଼ିବା:- ପୋଖରୀରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ବଳିଷ୍ଠ , ରୋଗମୁକ୍ତ ଯାଆଁଳ ଛାଡ଼ିଲେ ମାଛ ଭଲ ବଢ଼େ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ହାର କମିଯାଏ । ଯାଆଁଳର ସଂଖ୍ୟା ପୋଖରୀର ଆକାର, ଉର୍ବରତା ଶକ୍ତି,ପରିପୁରକ ଖାଦ୍ୟ ମାତ୍ରା , ମାଛର କିସମ ଇତ୍ୟାଦି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ସାଧାରଣତଃ ହେକ୍ଟର ପିଛା ୫୦୦୦ ଯାଆଁଳ ଛାଡ଼ିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯାଆଁଳ କିସମ ଅନୁଯାତ ସଠିକ ରଖିଲେ ମାଛ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖାଦ୍ୟର ପ୍ରତିଯୋଗିତା ହୁଏନାହିଁ । ମୋଟ ଯାଆଁଳ ସଂଖ୍ୟା , ପୋଖରୀ ଅବସ୍ଥା , ହେକ୍ଟର ପିଛା ଚାଷୀର ଅଭିଜ୍ଞତା ଓ ପରିପୁରକ ଖାଦ୍ୟ ମାତ୍ରା ଇତ୍ୟାଦିକୁ ହିସାବ କରି ଯାଆଁଳ କିସମ ଅନୁଯାତ ଦିବା;ରଣ କରିହୁଏ । ପୋଖରୀର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତରର ଖାଦ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନିଯୋଗ କରିବାକୁ ବିଭିନ୍ନ ଜାତିର ମାତକୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଅନୁଯାତରେ ମିଶ୍ରିତ ପଦ୍ଧତିରେ ଚାଷ କରାଯାଏ । ଏଥିପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଜାତିର ମାଛ ଯାଆଁଳକୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅନୁଯାତରେ ପୋଖରୀରେ ଛାଡ଼ିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଯାଆଁଳ ଛାଡ଼ିବା ପରେ ଖାଦ୍ୟସାର ପ୍ରୟୋଗ - ସାର ଓ ଖତ ପ୍ରୟୋଗ ପରେ ମଧ୍ୟ ମାଛ ମାନଙ୍କର ବଢ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଖାଦ୍ୟର ପ୍ରୟୋଜନ ଥାଏ । ମୁଖ୍ୟତଃ ପିଡ଼ିଆ , କୁଣ୍ଡା , ଚୋକଡ଼ ଓ ଶୁଖୁଆ ଗୁଣ୍ଡ ଇତ୍ୟାଦି ମାଛର ଖାଦ୍ୟ ଉପାଦାନ ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ସାଧାରଣତଃ ବାଦାମ ପିଡ଼ିଆ ଓ କୁଣ୍ଡାକୁ ସମାନ ସମାନ ପରିମାଣରେ ମିଶାଇ ଦୈନିକ ମହଜୁଦ ମାଛ ଓଜନର ପ୍ରଥମ ତିନି ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଂଚ ଭାଗ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଶତକଡ଼ା ୨-୩ଭାଗ ଖାଦ୍ୟ ହିସାବରେ ବର୍ଷ ସାରା ଦିଆଯାଇଥାଏ । ଏହି ଖାଦ୍ୟକୁ ପୋଖରୀ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ କୋଣରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ରଖାଯାଏ । ଏବଂ ମାଛ ମାନେ ସେଠାକୁ ଆସି ଖାଆନ୍ତି ।

ବାୟୁ ସଂଚାଳନ ଓ ଜଳ ପରିବହନ :

ପୋଖରୀରେ ଥିବା ମାଛର ଘନତାକୁ ଦେଖି କେତେବେଳେ ଜଳ ଭର୍ତ୍ତି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ । ଅମ୍ଳଜାନର ଅଭାବ ଦେଖାଦେଲେ ପୋଖରୀ ଭିତରେ ପାଣିକୁ ବାଡ଼ିରେ ବାଡ଼େଇଲେ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରୁ ଅମ୍ଳଜାନ ପାଣିରେ

ଦ୍ରବୀଭୂତ ହୁଏ । ପାଣିରେ ସେହି ସମୟରେ ଚୂନ ପକାଇଲେ ଅମ୍ଳଜାନ ବଡ଼େ ଓ ମାଛ ବିପଦରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଥାଏ ।

ରୋଗପୋକ ନିରାକରଣ:-

ମାଛ ମାନଙ୍କୁ ସାଧାରଣ ପ୍ରତିଷେଧକ ସ୍ୱରୂପ ଶତକଡ଼ା ୦.୩୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମାଙ୍ଗନେଟ ଦ୍ରବଣରେ ବୁଡ଼ାଇ ପୁନର୍ବାର ପାଣିରେ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ଏହା ରୋଗ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ମାଛର ଦେହ ଉପରେ ଖଦଡ଼ା ଧଳା ଚିହ୍ନ କିମ୍ବା ନଳି ଛାପା, ଚମଡ଼ାରେ ଘା ବା କ୍ଷତ ପର ଓ ଲାଂଳ ଛାଡ଼ିବା, ଆଖି ଚାରିପାଖ ଧଳା ହେବା ମୁଣ୍ଡ ଓ ଦେହ ସାରା ଘା ହେବା , ଲାଂଳରେ ଚିହ୍ନ ଇତ୍ୟାଦି ଦେଖାଦେଲେ ବିଶେଷଜ୍ଞ ମାନଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ନେବା ଉଚିତ୍ । ଉକ୍ତ ରୋଗ ପାଇଁ ମାଛକୁ ୦.୧ ଇଞ୍ଚି ମାଲ୍ୟୁଅନ ଦ୍ରବଣରେ ବୁଡ଼ାଇ ଦଶ ଦିନ ଅନ୍ତରେ ତିନିଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପକାର କରିବାକୁ ହେବ ।

ଅମଳ:- ସାଧାରଣତଃ ୧୦ମାସରୁ ୧ ବର୍ଷ ଚାଷ ପରେ ମାଛ ଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅମଳ କରି ପୁନର୍ବାର ମାଛ ଚାଷ ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆରମ୍ଭ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ମାଛଜାତି	ମିଶ୍ରିତ ଅନୁପାତ		
	୩ ପ୍ରକାର	୪ ପ୍ରକାର	୬ ପ୍ରକାର
ଭାକୁର	୪	୩	୧.୫
ରେହି	୩	୩	୨.୦
ମିରାକାଳୀ	୩	୨	୧.୫
ଜୟନ୍ତକାର୍ଯ୍ୟ		୨	୨.୦
ସିଲଭର କାର୍ଯ୍ୟ			୧.୫
ଗ୍ରାସକାର୍ଯ୍ୟ			୧.୫

ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଷ,
ମହ୍ୟବିଜ୍ଞାନ ଛାତ୍ର
ସେଞ୍ଚିଆନ
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ,
ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି

Health Benefits of Fish

Fish has high consumer preference due to its inherent nutritive values, taste and easy digestibility. Fish is considered a healthy food and recommended by nutritionists and doctors as an ideal food to take care of almost all the nutritional requirements of man in all stages. Fish is particularly advised for children, pregnant women and lactating mothers and old people. It is cheap source of good protein and often referred as —rich food for poor people. Some of the fishes and the fish products possess good therapeutical factors which makes them highly medicinal.

Benefits from eating fish

Fish is a low-fat high quality protein. Fish protein offers fewer calories than a similar-sized portion of meat. It is filled with omega-3 fatty acids and vitamins such as D and B2 (riboflavin). Fish is rich in calcium and phosphorus and a great source of minerals, such as iron, zinc, iodine, magnesium, and potassium. Fish are low in sodium and are a good source of potassium. Fish oil in the fish tissues contain omega 3 fatty acid like Eicosapentaenoic acid (EPA) and Docosahexaenoic acid (DHA). Our bodies don't produce omega-3 fatty acids so we

must get them through the food we eat. The numerous benefits of consumption of omega 3 fatty acids through fish is that it

- Helps maintain a healthy heart by lowering blood pressure and reducing the risk of sudden death, heart attack, abnormal heart rhythms, and strokes. They can help the blood flow better in your veins thereby reducing the risk of heart attack. Omega3s can reduce the amount of triglycerides in your blood, which are blood fats very similar to cholesterol, thereby reducing your risk of heart disease
- Our brain is made up of around 60% fat and half of that fat is DHA. It helps in

Brain Development, Visual development and higher birth weight of Infants

- Development of vision and nerves of the infant during pregnancy. May reduce an infant's sensitization to common food allergens and reduce the prevalence and severity of certain skin diseases in the first year of life. This effect may persist until adolescence with a reduction in prevalence and/or severity of eczema and asthma
- May prevent preterm labour and delivery
- May decrease the risk of depression, ADHD, Alzheimer's disease, schizophrenia, dementia, and diabetes.
- It prevents inflammation and thus reduce the risk of arthritis and psoriasis
- Anticancerous especially against breast, colon and prostate cancer

Dr Tanuja S , Scientist (Fish Processing Technology),
ICAR-Central Institute for Women in Agriculture Plot
No.50-51, Mouza-Jokalandi, Baramunda,
Bhubaneswar- 751 003, Odisha
PH: 8260374440

ZERO BUDGET FARMING IN RELATION TO PRESENT AND FUTURE OF INDIAN AGRICULTURE

The population of India comes in the 2nd position in the world. The 1st green revolutionary ideas has saved millions of Indians

by providing sufficient amount of food everyday to meet their required amount of nutrients. But the increasing population and food demands has put a lot of pressure on the “food producing resources”. The soil quality, environment quality, food quality is slowly degrading with the farming principles of green revolution of 1960’s. And surveys continuously reports that by 2050, 60 per cent of India’s population will experience severe deficiencies in calories, digestible protein and fat as many scientists have claimed through many researches. These changes in agriculture has risen an

alarm in the farmer’s mind to change these old age practices and develop some new techniques and adopt it so that there occurs no danger with the agricultural resources in the future of agriculture. This alertness has given rise to the development of a new farming system called as “ZERO BUDGET NATURAL FARMING”.

In many states, farmers are in huge debt due to rising agriculture costs of seeds, farm inputs and inaccessible markets. The high-interest rates for credit or loans that the farmers take from the easiest available lender made farming unviable. Zero-Budget Natural Farming (ZBNF)

is rooted in Indian tradition and a holistic alternative to the present scenario of high-cost chemical inputs-based agriculture. It is very effective in addressing the uncertainties of climate change. ZBNF principles satisfies the principles of Agro - ecology. Zero budget natural farming started as a grassroots movement, aiming to provide multiple benefits, both to the environment and to farmers. The inputs used for seed treatments and other inoculations are locally available in the form of cow dung and cow urine. At the same time, ZBNF crops helps in retaining soil fertility and is climate change resilient. Farming is done in sync with the nature not through chemical fertilizers.

PRINCIPLES OF ZERO BUDGET NATURAL FARMING –

ZBNF also has some principles which has to be followed by any farmer who adopts this farming. ZBNF emphasizes on the use of natural or organic inputs into the field. The main components of ZBNF are “ Bijamrita “, “ Jeevamrita “ , “ Waaphasa “ and “ Mulching “. These terms explain the procedures and advantages related to zero budget natural farming. “Bijamitra’ means treating of the seeds with cowdung and cow urine, “Jeevamitra” means application of inoculation made by cow dung and cow urine , “mulching “ and “waaphasa” are managing of soil. These principles is regarded to be acting in enriching the soil quality and providing the plants a better environment and adequate amount of nutrients to grow properly and produce a better yield as

expected. It is expected that following these principles of ZBNF , a farmer can get his expected yield of crops.

CONCLUSION - Zero budget farming is very useful in reducing the cost of cultivation of crops but when seen on a larger scale it cannot be enough to balance the food requirements of population of India in the future. Farmers with small land holdings may not get enough success or output from ZBNF. Our agriculture system has completely been dependent on the usage of fertilizers as the economy of agriculture is what being focused by the farmer to feed his family and fulfill its requirement. ZBNF is a slow process of gaining yield and it requires utter patience of the farmer for obtaining the desired yield. ZBNF can enhance the fertility of soil very quickly but it may not increase the nutrient content and cannot maintain the all time requirement capacity of essential nutrients for the plants.

Looking at the future requirements of the country , ZBNF should be focused as a trail for several uses and the main focus should be given on increasing the nutritional contents of the inputs used in ZBNF. If the nutritional capacity and content of the inputs can be increased or if alternative inputs can be used then it should be given a chance to be used in ZBNF. Scope of adopting ZBNF is higher but before adopting it , a overall look should be done on its advantages and impacts on Indian agriculture.

**Sameer Mohapatra ,
Paralakhemundi**